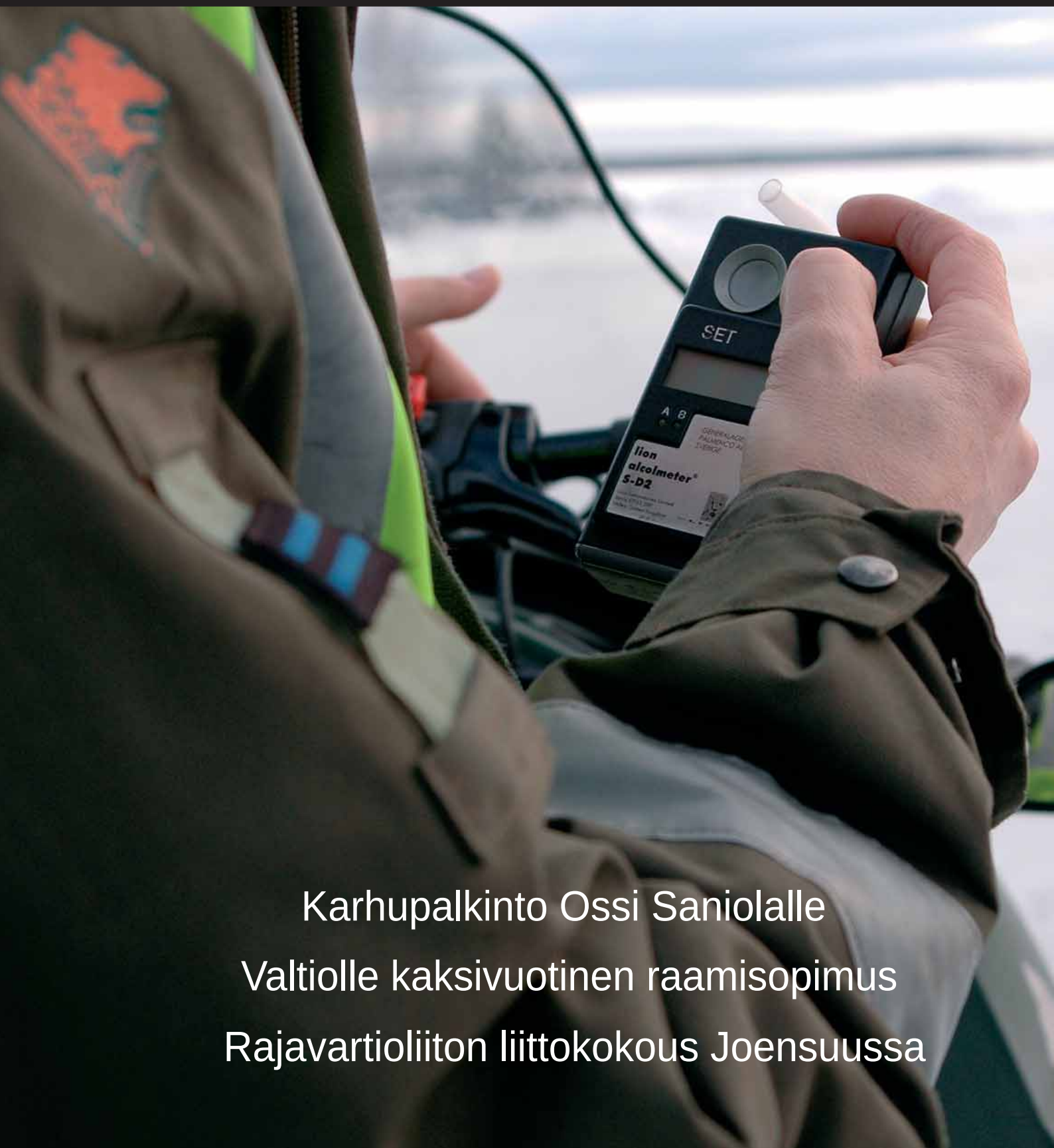

rajaviesti

rajanylityspaikoilla - maastossa - merellä - ilmassa - tukitoiminnoissa

Karhupalkinto Ossi Saniolalle
Valtiolle kaksivuotinen raamisopimus
Rajavartioliiton liittokokous Joensuussa

sisällys

Sisällys	3
Pääkirjoitus	3
Liittokokous Joensuussa 9.-10.11.2011	4
Karhupatsas Ossi Saniolalle	8
Valtiolle kaksivuotinen raamisopimus	10
Satamayksikön lakkaaminen ja palkkatakuu	12
Rajavartijalla oikeus kouluttajan palkkaan	13
RVL:n tehtävät osa 10: Ryhmänjohtaja	14
RVL:n tehtävät osa 11: Vuoropäällikkö	16
Markku Pietikäinen 50 vuotta	18
Henkinen työsuojelu	21
Rajamies = rasisti?	22
Salmilampi I ja II	24
Elämää merivartioasemalla	28
Crossfit	31
Lapin valoista ja varjoista	33
Työnhaussa Islannissa	34
Liiton jäsenten turvallisuuden asialla	39
Helmi ja Hevi	39
Kirja-arvostelu: Vihollisina vangitut	40
Kirja-arvostelu: Operaatio Hokki	41
Eräkontti: Lomakkeet uusiksi	42
BR-Bikers pakkasesta helteeseen	45
Joulutarinat	49
Merivartioliiton jäsenet purjehdusmatkoilla	52
Kuusamo viranomaiskiekon P-S:n mestaruuteen	61
Seaportpolice Rotterdam	62

www.rajaviesti.fi
www.rajavartioliitto.fi
www.rajaviestimaraton.com

rajaviesti

Päätoimittaja: Erkki Hirvonsalo, Seulankatu 4, 94100 Kemi, 040 752 1389,
erkki.hirvonsalo@rajavartioliitto.fi.

Toimitus: Olli Ranua, Vuotungintie 48, 93600 Kuusamo, 0400 830 040,
olli.ranua@gmail.com.

Painopaikka: KS Paino, Kajaani 2011.

Ilmoitusasiat: Myynti ja laskutus: Ilpo Pitkanen Oy, Insinöörinkatu 7, 00880 Helsinki,
(09) 5868 300, fax. (09) 5868 3099.

Levikki: Lehti toimitetaan jäsenetuna kaikille liiton jäsenille, ja mm. Rajavartioliitoksen
kaikkiin toimipisteisiin, liiton sidosryhmille, ilmoittajille ja kansanedustajille.

Rajaviesti nro 1/2012: Artikkelien oltava toimituksessa viimeistään 25.2.2012.

Kansi: Tuomo Pajula.

ISSN 1236-0104.

pääkirjoitus

Rauhaisaa Joulua ja Hyvää Uutta Vuotta 2012

Vuoden viimeisessä lehdessä on hyvä muistella kulunutta vuotta ja miettiä tulevaisuutta. Vuosi 2011 on ollut historiallinen molempien liittojen toiminnassa. Maaliskuussa Rajavartioliiton jäsenyhdistykset liittyivät Merivartioliittoon.

Merivartioliiton ylimääräisessä edustajakokouksessa valittiin liitolle uusi puheenjohtaja ja hallitus. Hallitus aloitti työskentelynsä rivakasti ja on pysynyt asettamissaan tavoitteissa, liittojen lopullista yhdistymistä kevään 2012 aikana silmällä pitäen.

Paljon on ollut tehtävää kuluneen vuoden aikana, paljon on tehty ja vielä enemmän tekemistä riittää tuleville vuosille.

Rajavartioliiton paritalomallinen huvila saatiin valmiiksi lokakuussa. Huvilaprojekti oli pitkä ja sen aikana opittiin paljon. Haluankin kiittää kaikkia projektissa mukana olleita, sillä ilman teitä kaikkia hanketta ei olisi saatu vietyä läpi tässä aikataulussa. Toivottavasti jäsenistö viihtyy huvilalla!

Marraskuussa Rajavartioliiton liittokokous teki historiallisen päätöksen, kun kokous päätti yksimielisesti Rajavartioliiton purkamisesta. Tämä ei kuitenkaan tarkoita sitä, että edunvalvonta päättyisi tai heikentyisi. Purkaminen liittyy Rajavartioliiton ja Merivartioliiton lopulliseen yhdistymiseen ensi keväänä.

Liittokokouksessa palkittiin jäsenistöämme ansiomerkein ja palkinnoin. Rajavartioliiton kultaiset ansiomerkit luovutettiin Markku Pietikäiselle ja Jorma Kariniemelle. Hopeinen ansiomerkki luovutettiin Ilpo Pietiläiselle ja Karhu-palkinto Ossi Saniolalle. Haluankin vielä kerran onnitella ansiomerkkien ja palkinnon saajia!

Tulevat vuodet tulevat olemaan haasteellisia Rajavartioliitokselle ja sen palveluksessa olevalle henkilökunnalle. Valtion talouden tilanne tulee olemaan tukala ja säästötoimenpiteisiin joudutaan pakostakin. Myös Rajavartioliitos joutuu kantamaan kortensa kekoon säästötalkoissa. Mielestäni on ensiarvoisen tärkeää, että henkilöstöjärjestöt otetaan alusta asti mukaan suunnitteluun, kun aletaan miettiä keinoja vaikeasta taloudellisesta tilanteesta selviämiseen.

Oman näkökulmansa asiaan tuo myös kasvavan rajanylityskululiikenteen ja säästötavoitteiden yhteensovittaminen. Rajavartioliitokselle on löydettävä rahoitus kasvavasta ylikululiikenteestä johtuvaan lisähenkilöstön rekrytointitarpeeseen ja tarvittavan infrastruktuurin rakentamiseen rajanylityspaikoille.

Henkilöstöjärjestöt ovat jo pitkän aikaa ilmaisseet huolensa hyvän neuvottelukulttuurin puuttumisesta Rajavartioliitoksessa. Mielestäni meidän on nyt kaikkien pysähdyttävä miettimään sitä, onko nykyaikana oikeasti enää mahdollista, että me Rajavartioliitoksessa emme pystyisi parantamaan neuvottelukulttuuriamme!

Yhtä lahjaa en paketoanut.

Ei sitä kääreessä antaa voinut.

Lahjan tämän tärkeimmän sydämeistäni lähetän:

Toivotan teille kaikille lukijoille Rauhallista Joulua ja Onnellista Uutta Vuotta!

Erkki Hirvonsalo

Puheenjohtaja

Merivartioliitto ry ja Rajavartioliitto ry

Teksti Sami Hintsala
Kuvat Markku Pietikäinen ja Jorma Summanen

Rajavartioliiton liittokokous Joensuussa 09.-10.11.2011

Tunteikas syksyinen kokoontuminen

Varma syksyn merkki jo useana vuonna on ollut allekirjoittaneelle liittokokousmateriaalin kolahtaminen postiluukusta. Toki ikkunasta vilkaistenkin on voinut nähdä syksyn koittaneen. Puut pudottavat lehtensä ja luonto hiljenee. Järjestöihmisille syksy on kuitenkin aktiivista toiminnan aikaa, niin myös Rajavartioliitossa ja sen paikallisyhdistyksissä.

Joensuun liittokokoukseen matkustettiin tänäkin syksynä eri puolilta Suomea. Kokous voitiin aloittaa kaikkia riemastuttavassa, kirkkaassa mutta lämpimässä syysäässä.

Vanhan loppu on uuden alku

Syksyisillä ajatuksilla voisi luonnehtia itse kokoustakin. Ilmassa oli haikeutta mutta myös uutta toiveikkuutta ja innokkuutta. Kokous oli luonteeltaan historiallinen, näillä näkymin viimeiseksi varsinaiseksi edustajakokoukseksi jäävä Rajavartioliiton liittokokous.

Joensuuhun oli väistyvän puheenjohtaja Jorma Kariniemen sanoin kokoonnuttu "hautajaisten ensimmäiseen vaiheeseen." Toinen ja lopullinen vaihe koittaa 2012 keväällä kun suunnitelman mukaisesti pidetään ylimääräinen liittokokous, jossa Rajavartioliiton toiminta päätetään lopullisesti. Samaan kevääseen kohtaan ajoittuu uuden liiton syntyminen.

Edunvalvonnan taso säilytettävä

Rajavartioliiton puheenjohtaja Jorma Kariniemi arvosteli avajaispuheenvuorossaan

jyrkästi työnantajan toimintaa liittojen yhdistymisen aikana. Kariniemen mukaan työnantaja on käyttänyt häikäilemättä hyväkseen yhdistymisen herkkää vaihetta eväten Rajavartioliiton edustajalta paikan työehtosopimusneuvotteluiden seurantarhymästä sekä purkamalla yksipuolisesti voimassaolevan luottamusmiessopimuksen. Kariniemi kantoi huolta Rajavartioliiton työyksiköistä ja kyseli kuka ja millä tavoin tuo näiden ongelmia jatkossa esille kun luottamusmiesten toiminta harvenee? Asia tulisi hänen mukaansa saattaa kuntoon uuden liiton toimesta. Kyse on edunvalvonnan korkean tason säilyttämisestä, jossa myös tu-

levilla liittokokousedustajilla on avainasema.

Rajamiesten ei tarvitse hävetä ammattiaan ja osaamistaan

Kariniemi kommentoi myös viimepäivien mediakeskustelua, joka syntyi presidenttiehdokkaana olevan Eva Biaudetin antamasta lehtihaastattelusta. Haastattelussa Biaudet antoi ymmärtää suomalaisten rajavartiomiesten olevan ulkomaalaisvas-
taisia. Liittokokouspäivän aamuna Biaudet totesi kuitenkin Aamulehdessä tulleen väärinymmärretyksi. Kariniemen mukaan suomalaisten rajavartiomiesten ei missään tapauksessa tarvitse hävetä ammattiaan ja osaamistaan, joka on huippuluokkaa millä tahansa mittarilla mitattuna.

Kuusamon rakennushanke

Avajaispuheenvuorossa nousi odotetusti esille myös Salmilammen pitkittynyt rakennusprojekti. Tällä hetkellä projekti on valmistunut, mutta vireillä on oikeusprosessi rakennuttajaa kohtaan. Rajavartioliitto on yhdessä yhdeksän muun toimijan kanssa tehnyt asiassa rikosilmoituksen ja esittänyt korvausvaatimuksen.

Katse tulevaan

Puheenvuoronsa loppuksi puheenjohtaja otti esille Rajavartioliiton 50-vuotisen historian ja nykytilanteen. "Olemme hautajaisten ensimmäisessä vaiheessa." Tämä tarkoittaa sitä, että Rajavartioliiton toiminta lakkaa vaiheittain, mutta toivottavasti liiton pitkä historia ja sen aikana hyväksi havaitut toimintaperiaatteet siirtyvät osaksi tulevan uuden liiton toimintaa. Yksittäisenä toiveena Kariniemi esitti liittokokousväelle ja myös uuden liiton suuntaan, että edustajiston kokoukset järjestettäisiin jatkossakin maakunnissa. Tämä on koettu hyväksi kaikella tavalla.

Kokouksen kulku

Liittokokousta johtamaan valitut Tomi Strandman ja Tero Turkia hoitivat kaksipäiväisen tehtävänsä ryhdikkäästi, samoin sihteerinä toiminut Ossi Saniola. Ensimmäisen kokouspäivän aikana ennätettiin käydä läpi kulunutta toimintakautta eri puolilta.

Edellinen toimintakausi

Puheenjohtaja Jorma Kariniemi esitteli kokousväelle toimintakertomuksen kaudelta 2010. Kertomuksesta nousivat esille erityisesti ns. Viljasen työryhmähanke sekä MERASTEP2010 – hankkeeseen liittynyt JHL:n sääntömuutos. Huomattavaa oli

myös Rajavartioliiton kansainvälisen toiminnan käynnistäminen yhteisellä Eurooppa – tason seminaarilla yhdessä Pardian kanssa. Taloudellisesti merkittävin hanke on ollut Kuusamon loma-asuntojen rakentaminen. Tämä näkyi myös talouskertomuksessa ja tilinpäätöksessä, joka toistuvasti on kuitenkin ollut ylijäämäinen. Rajavartioliiton talous on hoidettu hyvin ja liittokokous myönsikin hallinnolle tili- ja vastuuvapauden.

Hallitustyöskentelystä kritiikkiä

Liittokokoustarkkailijaksi liiton hallitukseen valittu Arto Lehtosalo kertoi näkemyksensä liiton hallituksen työskentelystä, johon jäi parantamisen varaa ainakin kokouskutsujen ajoissa toimittamiseen, jäsenten sitoutumiseen hallitustyöskentelyyn sekä yleisesti kokouskäytäntöön. Hallitus sai kauden työskentelystään kouluarvosanan tyydyttävä. Lehtosalo kritisoi myös liittokokoustarkkailijan tehtävän mielekkyyttä ilman kunnollista korvausta. Tällä hetkellä tehtävästä ei ole maksettu minkäänlaista korvausta.

Rajavartioliiton varapääluottamusmies Erkki Hirvonsalo nosti omassa puheenvuorossaan esille lisäksi luottamusmiesten työskentelyn ja sen kehittämisen yhteisen työalustan kautta, missä erimielisyyssasiat on listattuna. Kehittäminen jatkuu edelleen.

Tulevaa kautta koskevat päätökset

Tulevan kauden 2012 toimintasuunnitelma ja talousarvio hyväksyttiin pienin korjauksin. Kokous näki tarpeelliseksi nostaa kustannusarviota pääluottamusmiesten

matkustuskuluista, hallituksen ja liittokokoustarkkailijan kokouspalkkioista sekä koulutuskuluista. Myös Salmilammen mökin hoitamiseen osallistuvalla henkilöllä varattiin talousarvioon enemmän rahaa.

Liittokokous otti kantaa ja hyväksyi väistyvän puheenjohtajan toiveen, jonka mukaan liittokokousaloitteet poistetaan jatkossa liittokokousmateriaalin yhteydestä. Yhdistykset kuitenkin veloitetaan seuraamaan aloitteita ja tuomaan niitä esille tarpeen mukaan jokaiselle neuvottelukierrokselle erikseen.

Jäsenmaksun suuruudeksi päätettiin 1% veronalaisesta tulosta. Hallituksen päätöksellä maksu voidaan korottaa 1,1%:iin. Eläkeläisjäsenmaksu on 36 euroa vuodessa ja henkilö, jonka palkkaus putoaa 60%:iin vapautetaan liiton jäsenmaksusta ilman, että hän menettää jäsenyytensä.

Liittokokous teki myös odotetun päätöksen Rajavartioliitto ry:n purkamisesta Rajavartioliiton sääntöjen 27§ mukaisesti.

Vetäjän rooli ja vetäjän vastuu

Rajavartioliiton pääluottamusmies Markku Pietikäinen muistutti kokousväkeä Rajavartioliiton roolista Rajavartioliiton edunvalvonnassa. Se on ollut vetäjän rooli. Silloin kun toimii veturina, ei voi Pietikäisen mukaan jäädä "peesaamaan" jatkossa vaan on otettava vetäjän vastuu. Rajavartioliiton jäsenmäärä ja osaaminen on taannut sen painoarvon, josta liitto tunnetaan, ja josta sitä arvostetaan. Jatkossa tarvitaan lisää osaamista ja panostamista. Pietikäisen sanoin: "edellinen neuvottelukierros olkoon voimavarana seuraavalle."

Vasemmalta: hopeisella ansiomerkillä palkittu Ilpo Pietiläinen, sekä kultaisilla ansiomerkeillä palkitut Markku Pietikäinen ja Jorma Kariniemi. Puhetta pitämässä Reijo Kortelainen.

Kehittämisen kohteiksi Pietikäinen nimesi päätoimisten pääluottamusmiesten osallistumisen JHL:n kehittämiseen, luottamusmiesten työhönjauksen ja tukemisen. Tarvitaan ammatillista otetta, vertaisryhmiä, opintopiirejä, verkostoitumista ja viikkopalavereita. Edelleen koko JHL:n valtioryhmän toimintaa tulisi olla tehostamassa yhdessä toisten kanssa ja kehittämässä toimialarajat ylittäviä elimiä tilasto- ja edunvalvontatyöhön. Osaamista tulisi kaudaltaan kartoittaa ja laatia kelpoisuusvaatimuksia liiton keskeisiin edunvalvontatehtäviin. JHL:n järjestämät kurssit ja niiden tarjonta tulisi hyödyntää sekä saada sosiaalinen media käyttöön vuorovaikutuksen välineeksi. Myös kansainväliseen toimintaan tulee panostaa.

Tämänhetkiset neuvottelutavoitteet voidaan lyhyesti koota "pienet, mutta tärkeät asiat" – otsikon alle. Tavoitteena on Pietikäisen mukaan kuitenkin selkeästi parempi neuvottelutulos kuin muilla keskimäärin. Tavoitteet painottuvat ammatti- ja moniosaamista vaativiin tehtäviin raja- ja merivalvonnan sektorilla.

Juhlan aika

Kokousta ei vietetty Rajavartioliiton purkamispäätöksestä huolimatta hautajaistunnelmissa. Päinvastoin! Kokouksen juhlaillallisella osattiin iloita hetkestä ja yhdessäolosta. Mukaan illalliselle oli kutsuttu työnantajan edustajan lisäksi liiton pitkäaikaisia vaikuttajia sekä P-KR:n paikallisyhdistyksen palkittavia jäseniä.

Yhteistyötä rajamieshengessä

Työnantajaa edustanut rajavartioston komentaja Tero Kaakinen muistutti kokousväkeä Rajavartioliiton ja koko valtion talouden synkentyvistä näkymistä. Lähtövalaisuus muodostaa haasteen, josta voidaan selvitä vain yhteistyöllä. Monien muistissa olevilta siirroilta tuskin kokonaan välttään. Toivottavasti Rajavartioliitoksessa välttään kuitenkin lomautuksilta ja irtisanomisilta. Olennaisista olisi löytää yhteisestä "työkalupakista" kaivelemaan oikeanlaiset ja tarpeelliset välineet, totesi eversti Kaakinen. Komentaja puhui lämpimästi myös pohjoiskarjalaisesta rajamieshengestä, joka kelpaa esimerkiksi koko valtakuntaan. Näillä eväillä selvitään.

Karhu-palkinto Lappiin

Moni meistä iloitsi vilpittömästi kun jaettiin palkintoja ja muistamisia. Vuoden Karhu-palkinto Saniolan Ossille osui oikeaan, samoin liiton hopeisen ansiomerkin myöntäminen Pietiläisen Ilpolle sitkeästä edunvalvontatyöstä. Perusteluissaan liiton hallitus totesi Saniolan kyyneeseen selkeään, uskottavaan ja vaikuttavaan ay-toimintaan omalla alueellaan Lapin rajavartioryhdistyksessä. Arvokas palkinto luovutettiin arvoisella tavalla kun Rajavartioliiton ensimmäisen karhupalkinnon saaja Risto Kiiskinen oli päässyt mukaan luovutustilaisuuteen. Ilpo Pietiläinen Virpiniemen merivartioasemalta on puolestaan totuttu näkemään Rajavartioliiton aktiivina ja merellisen henkilöstön edustajana vuodesta toiseen. Onnittelut Ilpolle!

Kultaiset ansiomerkit Markku Pietikäiselle ja Jorma Kariniemelle

Historiaan Joensuun liittokokous jää myös sen takia, että kokouksessa palkittiin kaksi pitkäaikaisista vaikuttajaa Rajavartioliiton kultaisella ansiomerkillä. Kultainen ansiomerkki voidaan sääntöjen mukaan myöntää pitkäaikaisesta ja erityisen ansiokkaasta edunvalvontatyöstä. Kauniissa sanoissaan Rajavartioliiton entinen puheenjohtaja, itsekin kultaisen ansiomerkin urallaan ansainnut Reijo Kortelainen nosti esiin ne perusteet, joilla sekä Markku Pietikäinen että Jorma Kariniemi ovat merkkinsä ansainneet. Tinkimätön,

Illtajuhlassa oli mukana tuttuja naamoja!

Erkki Hirvonsalo on nyt sekä Rajavartioliiton että Merivartioliiton puheenjohtaja.

Rajavartioliiton pääluottamusmies Markku Pietikäinen kaulailemassa P-KR:n (kohta K-SR:n) komentajaa eversti Tero Kaakista.

Illtajuhlan lomassa keskustelemassa Rajakoirayhdistyksen puheenjohtaja Sakari Huhtala ja Sami Hintsala.

pitkäaikainen, uhrautuva työ ja vastuun kantaminen tiukassa paikassa – näistä nämä miehet palkintonsa saivat ja näistä heidät tullaan jatkossakin muistamaan.

Henkilövalinnat

Rajavartioliiton uudeksi puheenjohtajaksi valittiin liittokokouksessa Erkki Hirvonsalo. Hirvonsalon tehtävään sekä Rajavartioliiton että Merivartioliiton puheenjohtajina kulminoituu liittojen tämänhetkinen yhdistymisen tilanne. Vanhan loppu on uuden alku. Toivotamme Erkille menestystä myös tähän uuteen luottamustehtävään.

Rajavartioliiton hallitukseen valittiin erovuoroisten tilalle jäseniä seuraavasti:

SLMV: Sami Hintsala (Ville-Veikko Väättäinen, jatkaa varajäsenenä)

K-SR: Jarkko Eteläpää jatkaa hallituksen jäsenenä (Juha Huomo varalla)

P-KR: Jarno Pölönen (Oskari Holm jatkaa varajäsenenä)

KR: Risto Heikkinen jatkaa hallituksen jäsenenä (Mika Kaikkonen varalla)

LR: Petteri Seppänen jatkaa hallituksen jäsenenä (Ossi Saniola varalla)

Liittokokoustarkkailijaksi Arto Lehtosalon paikalle valittiin Pasi Hämäläinen ja varalle Mika Ahola.

Rajavartioliiton tilintarkastajina jatkavat edelleen Antti Koskinen ja Tuula Multaharju ja heidän varajäseninään Aila Haverinen ja Reima Viitala.

Järjestelyt

Järjestelyistä vastannut Pohjois-Karjalan rajavartioryhdistys puheenjohtajansa Tomi

P-KRHy palkitsi liittokokouksen päivällisen yhteydessä tänä vuonna 50 vuotta täyttäneitä. Tomi Strandman ja Juha Kivimäki jakoivat perinteiset solmioneulat paikalla olleille (rivissä vasemmalta): Kari Turpeinen, Jouni Kosonen, Jarmo Könttä, Pentti Vanhanen, Timo Päivinen ja Raimo Hämäläinen. Kuvassa mukana myös PLM Markku Pietikäinen.

Strandmanin johdolla suoriutui tehtävästä kiitettävästi ansaiten erityismaininnan. Kokousedustajista pidettiin hyvää huolta alusta loppuun, pohjoiskarjalaisessa rajamieshengessä.

Muut muistamiset

Mukavan lisän liittokokouksen ohjelmaan toi paikallisten eläkkeelle jäävien ja 50 –vuotta täyttäneiden jäsenten, rajan "rautaisten ammattilaisten" muistaminen juhlaillallisen yhteydessä. Ilahduttavan moni oli päässyt paikan päälle juhlimaan! Kokouksessa jatkettiin myös hyväksi ha-

vaittua tapaa jättää paikkakunnalle pieni muisto rajamiesten vierailusta. Lahjoitus osoitettiin tällä kertaa Pohjois-Karjalan keskussairaalan syöpäosastolle.

Lopuksi

Joensuun liittokokouksessa vaikutti olevan tekemisen meininki ja päätöksiä syntyi tasaiseen tahtiin. Samanlaista määrätietoisuutta oli ilmassa jälleen, mitä on nähty Rajavartioliiton toiminnassa koko yhdistymishankkeen ajan. Kokousväki on toteuttanut jäsenistönsä tahtoa. Katse on suunnattu nyt eteenpäin, kohti kevättä.

Sonera

Karhupatsas Ossi Saniolalle

Rajavartioliiton liittokokouksen iltajuhlan huipennuksena on jo vuosia pidetty vuoden Karhu-palkinnon saajan julkistamista. Niin tänäkin vuonna, ilmassa oli jännittynyt odotus kun Erkki Hirvonsalo julkisti luottamusmiesten tekemän päätöksen hotelli Kimmelissä Joensuussa.

Palkinnon myöntöperusteissa mainittiin saajan toimineen työkavereidensa ja työyhteisön hyväksi sekä toimineen nopeana ja selkeäsanaisena tiedottajana Rajavartioliiton jäsenistön suuntaan. Kun saajan nimi kerrottiin, oli rovaniemeläinen Ossi Saniola todella yllättynyt. Näytti kuin hiukset olisivat nousseet pystyyn.

Tällä kertaa luovutustilaisuutta juhlisti Karhu-palkinnon ensimmäinen saaja lieksalainen Risto Kiiskinen, jolle patsas luovutettiin vuonna 2003.

Ystävänpalveluksella järjestötyöhön

Ossi Saniola asuu Rovaniemellä vaimonsa ja 1,5 vuotiaan Saaga-tyttären kanssa. Tällä hetkellä hän on vuorotteluvapaalla, kuten hän asian tiimoilta itse ansiokkaasti kirjoitti Rajaviestin edellisessä numerossa (3/2011). Työt Rajavartiolaitoksessa Ossi aloitti Virtaniemessä vuonna 1998 ja varsinainen virkapaikka on vuodesta 2004 lähtien ollut Ivalon rajavartioasemalla ja päätehtävän muodostaa partiointi.

- Se on sellainen pieni ja hyvähenkinen porukka, kuvailee mies itse työyhteisöään.

Ossi Saniola sai vuoden 2011 Karhupatsaan. Taustalla patsaan aiemmin saanut Risto Kiiskinen sekä Rajavartioliiton väistyvä puheenjohtaja Jorma Kariniemi.

Asuminen Rovaniemellä ja työssäkäynti eri puolilla Lappia on tuttua monelle rajamiehelle.

- Hyvin mielellään asuttaisiin synnyinseudullani Ivalossa, mutta vaimon työpaikan suhteen se ei ole tällä hetkellä mahdollista. Kirjoittelin tästä aiheesta juttua hiljattain paikallislehteen ja laskin Inarin kunnan alueella työssäkäyvän 44 rajamiestä, jotka asuvat ympäri Suomea.

Järjestötoimintaan ja yhdistyksen puheenjohtajaksi Ossi tempaistiin ns. pystymetsästä.

- Se oli vuonna 2005 kun silloinen puheenjohtaja Petteri Portti kyseli mukaan. Menin yhdistyksen vuosikokoukseen ensimmäisen kerran ja pois sieltä kävelin puheenjohtajana. Käytännössä tein tässä Petterille ystävän palveluksen, koska hänellä loppui aika kesken tehtävän hoitamiseen ja sillä tiellä edelleen olen.

Ossi Saniola pitämässä puhetta tuttu ilme kasvoilla!

- En ole kovin paljon järjestökoulutuksiin ehtinyt, mutta omatoimisesti olen opiskellut tätäkin ja hyvänä apuna on ollut Pardian toimistolta hankittu yhdistystoiminnan opaskirja.

Mitä se on?

- Nuo perustelut oli mukava kuulla ja niistä tunnistan kyllä itseni. Eniten minua hämmensi se, että nämä perustelut olivat tällaisen palkinnon arvoiset ja se yllätti täysin. Olen maksanut sellaisen roolin tässä tiedottamisessa, että haluan kirjoittaa jäsenistölle asiat selkokielelle, jotta jokainen ymmärtää ensi lukemalla ehkä vaikeaselkoisenkin asian. Tyyliini johtuu paljolti siitäkin, että itse olen kokematon ja selvitän samalla asiat myös itselleni, kertoo Ossi.

- Usein puhutaan, että tiedote pitää olla lyhyt. En kuitenkaan täysin allekirjoita tätä, sillä tiedotteen pitää myös sisältää informatiivinen osa eli kertoa mistä tarkalleen ottaen on kysymys.

Millög

Toivotamme kaikille asiakkaillemme ja yhteistyökumppaneillemme
rauhallista joulua ja turvallista uutta vuotta!

Lahjoitamme joulutervehdyksiin tarkoitetut varat lasten ja nuorten sekä kehitysvammaisten toiminnan tukemiseen.

**Lue
missä
haluat.**

**Turun Sanomat nyt
iPhonessa ja iPadissa!**

TS Digilehti alkaen 15 euroa/kk.

Turun Sanomat | ts.fi

Valtiolle kaksivuotinen raamisopimus

Valtiolle on syntynyt raamisopimus jonka johdosta tullaan palkkoja korottamaan 1.3.2012 lukien yleiskorotuksella, jonka suuruus on 1,90 prosenttia, kuitenkin vähintään 39,50 euroa kuukaudessa. Sekä 1.4.2013 lukien yleiskorotuksella, jonka suuruus on 1,40 prosenttia.

Sopimusalaakohtaisesti on toteutettavana myös 0,50 prosentin suuruinen virastoerä 1.3.2012 lukien sekä 0,50 prosentin suuruinen 1.4.2013 lukien.

Lisäksi virkamiehelle ja työntekijälle, jonka palvelussuhde on alkanut viimeistään 1.12.2011 ja palvelussuhde on keskeytymättä jatkunut 1.3.2012 saakka, maksetaan maaliskuun tai viimeistään huhtikuun 2012 palkanmaksun yhteydessä 150 euron suuruinen erillinen kertaerä. Kyseistä kertaerää ei kuitenkaan makseta jos henkilölle ei makseta palkkaa maaliskuussa (esim. palkattomat perhevapaat ja virkavapaat).

Virastokohtaiset neuvottelut eristä on käytävä 15.2.2012 ja 15.3.2013 mennessä.

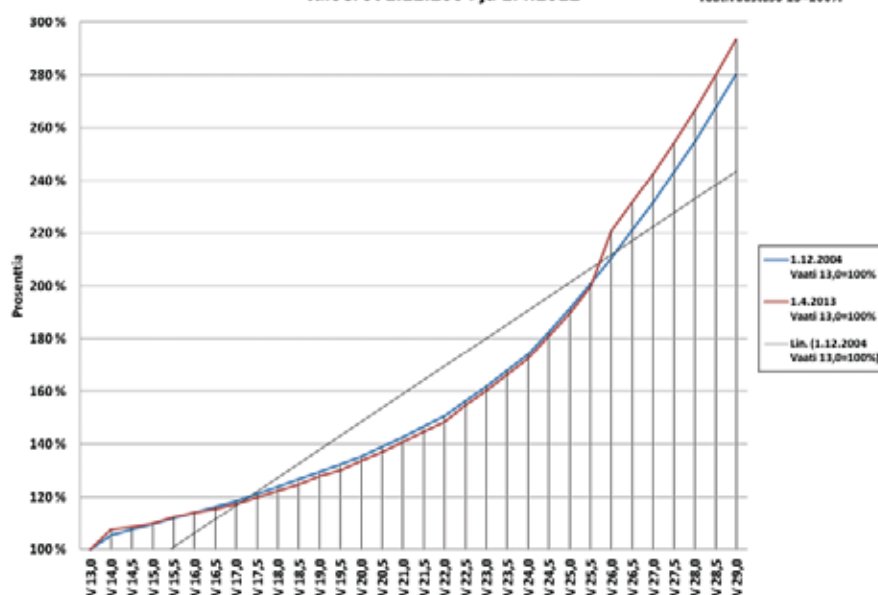
TEHTÄVÄKOHTAISEN OSAN KOROTUS KESKIMÄÄRIN SOPIMUSKAUDELLE 1.3.2012 – 31.3.2014 EUROINA (ENNUSTE)										
Riviotulot	RVLE	K-SR	P-KR	KR	LR	SLMV	LSMV	RMVK	VLLV	Kaikki yhteensä
Upseeri	123,36 €	80,69 €	86,02 €	89,25 €	84,82 €	83,87 €	85,30 €	90,65 €	80,06 €	90,78 €
Opistoupseeri	89,60 €	76,73 €	73,79 €	75,36 €	74,79 €	76,07 €	77,12 €	81,11 €	75,06 €	76,29 €
Erikoupseeri	92,05 €	0,00 €	68,88 €	83,92 €	80,80 €	74,79 €	76,02 €	97,30 €	76,40 €	77,66 €
Raja- ja merivartijat	64,51 €	64,18 €	64,63 €	64,02 €	64,93 €	65,38 €	65,43 €	66,02 €	65,79 €	64,83 €
Sivillit	83,86 €	65,34 €	65,46 €	65,89 €	64,94 €	66,98 €	67,38 €	72,45 €	75,72 €	69,50 €
Kaikki yhteensä	97,34 €	65,74 €	67,10 €	67,32 €	67,71 €	68,57 €	70,66 €	81,95 €	73,14 €	69,41 €
TEHTÄVÄKOHTAISEN OSAN KOROTUS KESKIMÄÄRIN SOPIMUSKAUDELLE 1.3.2012 – 31.3.2014 EUROINA (ENNUSTE)										
Riviotulot	RVLE	K-SR	P-KR	KR	LR	SLMV	LSMV	RMVK	VLLV	Kaikki yhteensä
Upseeri	3,33 %	3,35 %	3,36 %	3,34 %	3,35 %	3,34 %	3,34 %	3,35 %	3,40 %	3,34 %
Opistoupseeri	3,33 %	3,33 %	3,35 %	3,34 %	3,34 %	3,34 %	3,34 %	3,33 %	3,38 %	3,34 %
Erikoupseeri	3,33 %	0,00 %	3,35 %	3,33 %	3,33 %	3,34 %	3,33 %	3,33 %	3,34 %	3,33 %
Raja- ja merivartijat	3,69 %	3,72 %	3,68 %	3,68 %	3,66 %	3,60 %	3,61 %	3,56 %	3,59 %	3,67 %
Sivillit	3,40 %	3,67 %	3,66 %	3,65 %	3,68 %	3,57 %	3,57 %	3,45 %	3,48 %	3,57 %
Kaikki yhteensä	3,36 %	3,67 %	3,60 %	3,61 %	3,58 %	3,53 %	3,49 %	3,38 %	3,45 %	3,56 %

Sopimuskauden aikana tehtäväkohtaiset palkat nousevat keskimäärin 3,56 prosenttia. Sekalinjasta johtuen raja- ja merivartijoiden keskimääräiset korotukset ovat suhteellisesti suurimmat mutta euromääräisesti heikoimmat. Laskennan perusteena on se, että paikalliset kaksi virastoerää eivät mene yleiskorotukseen perälauteen.

KIINTEIDEN PALKKOJEN KOROTUS KESKIMÄÄRIN SOPIMUSKAUDELLE 1.3.2012 – 31.3.2014 EUROINA (ENNUSTE)										
Riviotulot	RVLE	K-SR	P-KR	KR	LR	SLMV	LSMV	RMVK	VLLV	Kaikki yhteensä
Upseeri	177,33 €	106,29 €	112,60 €	119,88 €	114,40 €	110,26 €	112,84 €	124,93 €	106,94 €	129,16 €
Opistoupseeri	134,63 €	110,13 €	106,47 €	108,89 €	108,59 €	108,03 €	109,01 €	118,43 €	117,74 €	114,44 €
Erikoupseeri	135,67 €	0,00 €	95,36 €	131,04 €	123,30 €	108,48 €	110,97 €	140,40 €	157,21 €	115,80 €
Raja- ja merivartijat	98,73 €	85,29 €	85,09 €	88,70 €	90,75 €	87,39 €	86,90 €	86,16 €	128,09 €	88,31 €
Sivillit	118,19 €	93,87 €	95,15 €	96,43 €	95,03 €	94,98 €	95,22 €	102,66 €	121,54 €	100,32 €
Kaikki yhteensä	138,97 €	88,59 €	93,69 €	93,74 €	95,71 €	92,76 €	96,60 €	115,06 €	144,20 €	97,39 €
KIINTEIDEN PALKKOJEN KOROTUS KESKIMÄÄRIN SOPIMUSKAUDELLE 1.3.2012 – 1.5.2015 PROSENTTEINA (ENNUSTE)										
Riviotulot	RVLE	K-SR	P-KR	KR	LR	SLMV	LSMV	RMVK	VLLV	Kaikki yhteensä
Upseeri	3,32 %	3,30 %	3,35 %	3,30 %	3,30 %	3,30 %	3,31 %	3,34 %	3,52 %	3,34 %
Opistoupseeri	3,31 %	3,30 %	3,31 %	3,22 %	3,16 %	3,32 %	3,32 %	3,32 %	3,42 %	3,30 %
Erikoupseeri	3,29 %	0,00 %	3,32 %	3,28 %	3,26 %	3,27 %	3,29 %	3,33 %	3,36 %	3,29 %
Raja- ja merivartijat	3,69 %	3,56 %	3,48 %	3,45 %	3,32 %	3,48 %	3,57 %	3,52 %	3,52 %	3,50 %
Sivillit	3,39 %	3,63 %	3,62 %	3,54 %	3,49 %	3,55 %	3,55 %	3,45 %	3,48 %	3,52 %
Kaikki yhteensä	3,36 %	3,53 %	3,47 %	3,42 %	3,32 %	3,44 %	3,45 %	3,37 %	3,47 %	3,45 %

Sopimuskauden aikana kiinteät palkat kehittyvät tehtäväkohtaisia palkkoja heikommin (- 0,11 %). Tämä, johtuu siitä, että euromääräiset palkkatekijät eivät korotu yleiskorotuksen yhteydessä, kuten pitäisi. Eniten tämä vaikuttaa raja- ja merivartijoihin, joiden sekalinjasta johtuvat korkeammat korotukset tulevat kiinteissä palkoista osittain suhteellisesti syötyä (- 0,17 %). Tämä on pitemmällä ajalla tuhoisaa, mikä jäsenistön tulee tiedostaa ja työntekijän ymmärtää. Rajavartiolaitoksen palkat kokonaisuudessaan kehittyvät heikommin kuin valtiolle keskimäärin, tehtäisiinpä paikallisilla erillä mitä tahansa.

Vaativuustaso suhteessa vaativuustasoon 13,0 ja tuloerot 1.12.2004 ja 1.4.2012

Oheinen kuva osoittaa, että tuloerot ovat kasvaneet vuodesta 2004. Rajavartiolaitoksen tehtäväkohtaisen palkkataulukon progressiota ei voida perustella vaativuusarviointijärjestelmällä. Sekalinjaiset yleiskorotukset pahentavat tilannetta. Pesuvati-ilmiön olemassa oloa ja suuruutta kuvaa lineaarinen kuvaaja vaativuustasojen suhteellisesta muutoksesta alimpaan tehtäväkohtaiseen palkanosaan (V 13,0=100%). Pesuvati-ilmiön pahenemiseen ja korjaamiseen voidaan vaikuttaa mieluummin yhdistelmäkorotuksilla ja ainakin paikallisilla erillä.

sä. Rajavartioliitoksessa kyseiset neuvottelut käynnistynevät vuodenvaihteen jälkeen.

Allekirjoituspöytäkirjassa on lisäksi mm. todettu, että työnantaja vastaa palveluksessaan olevalle henkilöstölle hankittavien virkapukujen hankintakustannuksista täysimääräisesti 1.1.2012 alkaen. Erikseen on myös sovittu, että Valtion henkilöstön osalta myös fysioterapiaan sisältyvä fysikaalinen hoito koskettaa kaikkia henkilöstöryhmiä (ei koske vapaa-ajalla sattuneita fysikaalista hoitoa vaativia toimenpiteitä).

Raamisopimuksen tultua hyväksytyksi, myös vuorotteluvapaaseen suunnitellut heikennykset tullaan perumaan.

Oheisessa kuvassa on tehtäväkohtaiset sopimuskauden palkkataulukot ja korotukset vaativuustasoin. Ensi vuoden euromääräisen korotuksen vaativuustason raja, jossa korotuksen suuruus on vielä 39,50 euroa, on vaativuustaso 21,00. Vaativuustasosta 21,5 lähtien korotukset ovat suhteellisesti 1,9 prosenttia korotusten ollessa 40,19 – 81,6 euroa. Vuoden 2014 korotus on kaikille suhteellinen ja suuruudeltaan 1,4 prosenttia. Keskimääräiset korotukset näkyvät muista taulukoista. Laskennan perusteena on se, että paikalliset kumpikaan kahdesta virastoerästä eivät mene yleiskorotuksena perälautaan.

Alla palkkataulukko 1.3.2012 alkaen.

Perustiedot	TAULUKKO 1.3.2012				TAULUKKO 1.4.2013				SOPIMUSKAUSI 1.3.2012 – 31.3.2014	
	Vaativuusluokka	Tehtäväkohtainen palkanosa (eur/kk)	Korotus €	Korotus %	Tehtäväkohtainen palkanosa (eur/kk)	Korotus €	Korotus %	Korotus €	Korotus %	
	1.3.2012				1.4.2013					
V 13,0	1 490,84	39,50	2,72 %		1 511,71	20,87	1,40 %	60,37	4,16 %	
V 14,0	1 602,42	39,50	2,53 %		1 624,85	22,43	1,40 %	61,93	3,96 %	
V 14,5	1 615,57	39,50	2,51 %		1 638,19	22,62	1,40 %	62,12	3,94 %	
V 15,0	1 636,62	39,50	2,47 %		1 659,53	22,91	1,40 %	62,41	3,91 %	
V 15,5	1 674,73	39,50	2,42 %		1 698,18	23,45	1,40 %	62,95	3,85 %	
V 16,0	1 700,69	39,50	2,38 %		1 724,50	23,81	1,40 %	63,31	3,81 %	
V 16,5	1 719,33	39,50	2,35 %		1 743,40	24,07	1,40 %	63,57	3,78 %	
V 17,0	1 750,29	39,50	2,31 %		1 774,79	24,50	1,40 %	64,00	3,74 %	
V 17,5	1 786,58	39,50	2,26 %		1 811,59	25,01	1,40 %	64,51	3,69 %	
V 18,0	1 822,85	39,50	2,21 %		1 848,37	25,52	1,40 %	65,02	3,65 %	
V 18,5	1 860,74	39,50	2,17 %		1 886,79	26,05	1,40 %	65,55	3,60 %	
V 19,0	1 906,80	39,50	2,12 %		1 933,50	26,70	1,40 %	66,20	3,55 %	
V 19,5	1 939,18	39,50	2,08 %		1 966,33	27,15	1,40 %	66,65	3,51 %	
V 20,0	1 991,76	39,50	2,02 %		2 019,64	27,88	1,40 %	67,38	3,45 %	
V 20,5	2 044,71	39,50	1,97 %		2 073,34	28,63	1,40 %	68,13	3,40 %	
V 21,0	2 098,38	39,50	1,92 %		2 127,76	29,38	1,40 %	68,88	3,35 %	
V 21,5	2 155,69	40,19	1,90 %		2 185,87	30,18	1,40 %	70,37	3,33 %	
V 22,0	2 213,40	41,27	1,90 %		2 244,39	30,99	1,40 %	72,26	3,33 %	
V 22,5	2 307,74	43,03	1,90 %		2 340,05	32,31	1,40 %	75,34	3,33 %	
V 23,0	2 391,15	44,58	1,90 %		2 424,63	33,48	1,40 %	78,06	3,33 %	
V 23,5	2 480,85	46,26	1,90 %		2 515,58	34,73	1,40 %	80,99	3,33 %	
V 24,0	2 570,50	47,93	1,90 %		2 606,49	35,99	1,40 %	83,92	3,33 %	
V 24,5	2 699,02	50,33	1,90 %		2 736,81	37,79	1,40 %	88,12	3,33 %	
V 25,0	2 827,55	52,72	1,90 %		2 867,14	39,59	1,40 %	92,31	3,33 %	
V 25,5	2 980,37	55,57	1,90 %		3 022,10	41,73	1,40 %	97,30	3,33 %	
V 26,0	3 291,57	61,37	1,90 %		3 337,65	46,08	1,40 %	107,45	3,33 %	
V 26,5	3 451,86	64,36	1,90 %		3 500,19	48,33	1,40 %	112,69	3,33 %	
V 27,0	3 616,94	67,44	1,90 %		3 667,58	50,64	1,40 %	118,08	3,33 %	
V 27,5	3 790,88	70,68	1,90 %		3 843,95	53,07	1,40 %	123,75	3,33 %	
V 28,0	3 976,75	74,15	1,90 %		4 032,42	55,67	1,40 %	129,82	3,33 %	
V 28,5	4 171,79	77,79	1,90 %		4 230,20	58,41	1,40 %	136,20	3,33 %	
V 29,0	4 376,25	81,60	1,90 %		4 437,52	61,27	1,40 %	142,87	3,33 %	

Rajavartioliitto ry

Vähintään €		kuitenkin		prosenttia		RVLPJ-yhdistelmätaulukko 1.3.2012																
39,50 €		korotusmalli		101,90 %		Suoritus pisteet																
						1,0 - 1,9	2,0 - 2,1	2,2 - 2,3	2,4 - 2,5	2,6 - 2,7	2,8 - 2,9	3,0 - 3,1	3,2 - 3,3	3,4 - 3,5	3,6 - 3,7	3,8 - 3,9	4,0 - 4,1	4,2 - 4,3	4,4 - 4,5	4,6 - 4,7	4,8 - 5,0	
Piste- rajat	Vaati- vuus- luokka	Tehtävä- kohtainen palkanosa (eur/kk)	Korotus %	Nousu €		0,0 %	7,8 %	10,1 %	12,4 %	14,7 %	17,0 %	19,3 %	22,1 %	24,9 %	27,5 %	30,3 %	32,8 %	35,4 %	37,9 %	40,7 %	44,0 %	
1 850	13,0	1 490,84	2,72 %	39,50	1 490,84	1 607,13	1 641,41	1 675,70	1 709,99	1 744,28	1 778,57	1 820,32	1 862,06	1 900,08	1 941,82	1 979,84	2 017,85	2 055,87	2 097,61	2 146,81		
2 150	14,0	1 602,42	2,53 %	39,50	1 602,42	1 727,41	1 764,26	1 801,12	1 837,98	1 874,83	1 911,69	1 956,55	2 001,42	2 042,28	2 087,15	2 128,01	2 168,88	2 209,74	2 254,60	2 307,48		
2 395	14,5	1 615,57	2,51 %	39,50	1 615,57	1 741,58	1 778,74	1 815,90	1 853,06	1 890,22	1 927,38	1 972,61	2 017,85	2 059,04	2 104,28	2 145,48	2 186,67	2 227,87	2 273,11	2 326,42		
2 640	15,0	1 636,62	2,47 %	39,50	1 636,62	1 764,28	1 801,92	1 839,56	1 877,20	1 914,85	1 952,49	1 998,31	2 044,14	2 085,87	2 131,70	2 173,43	2 215,17	2 256,90	2 302,72	2 356,73		
2 885	15,5	1 674,73	2,42 %	39,50	1 674,73	1 805,36	1 843,88	1 882,40	1 920,92	1 959,43	1 997,95	2 044,85	2 091,74	2 134,44	2 181,34	2 224,04	2 266,75	2 309,45	2 356,35	2 411,61		
3 130	16,0	1 700,69	2,38 %	39,50	1 700,69	1 833,34	1 872,46	1 911,58	1 950,69	1 989,81	2 028,92	2 076,54	2 124,16	2 167,53	2 215,15	2 258,52	2 301,88	2 345,25	2 392,87	2 448,99		
3 375	16,5	1 719,33	2,35 %	39,50	1 719,33	1 853,44	1 892,98	1 932,53	1 972,07	2 011,62	2 051,16	2 099,30	2 147,44	2 191,29	2 239,43	2 283,27	2 327,11	2 370,96	2 419,10	2 475,84		
3 620	17,0	1 750,29	2,31 %	39,50	1 750,29	1 886,81	1 927,07	1 967,33	2 007,58	2 047,84	2 088,10	2 137,10	2 186,11	2 230,74	2 279,75	2 324,39	2 369,02	2 413,65	2 462,66	2 520,42		
3 865	17,5	1 786,58	2,26 %	39,50	1 786,58	1 925,93	1 967,02	2 008,12	2 049,21	2 090,30	2 131,39	2 181,41	2 231,44	2 277,00	2 327,02	2 372,58	2 418,14	2 463,69	2 513,72	2 572,68		
4 110	18,0	1 822,85	2,21 %	39,50	1 822,85	1 965,03	2 006,96	2 048,88	2 090,81	2 132,73	2 174,66	2 225,70	2 276,74	2 323,22	2 374,26	2 420,74	2 467,23	2 513,71	2 564,75	2 624,90		
4 355	18,5	1 860,74	2,17 %	39,50	1 860,74	2 005,88	2 048,67	2 091,47	2 134,27	2 177,07	2 219,86	2 271,96	2 324,06	2 371,51	2 423,61	2 471,06	2 518,51	2 565,96	2 618,06	2 679,47		
4 600	19,0	1 906,80	2,12 %	39,50	1 906,80	2 055,53	2 099,39	2 143,24	2 187,10	2 230,96	2 274,81	2 328,20	2 381,59	2 430,22	2 483,61	2 532,23	2 580,85	2 629,48	2 682,87	2 745,79		
4 845	19,5	1 939,18	2,08 %	39,50	1 939,18	2 090,44	2 135,04	2 179,64	2 224,24	2 268,84	2 313,44	2 367,74	2 422,04	2 471,48	2 525,78	2 575,23	2 624,68	2 674,13	2 728,43	2 792,42		
5 090	20,0	1 991,76	2,02 %	39,50	1 991,76	2 147,12	2 192,93	2 238,74	2 284,55	2 330,36	2 376,17	2 431,94	2 487,71	2 538,50	2 594,27	2 645,06	2 695,85	2 746,64	2 802,41	2 868,13		
5 335	20,5	2 044,71	1,97 %	39,50	2 044,71	2 204,20	2 251,23	2 298,25	2 345,28	2 392,31	2 439,34	2 496,59	2 553,84	2 605,98	2 663,23	2 715,37	2 767,51	2 819,66	2 876,91	2 944,38		
5 580	21,0	2 098,38	1,92 %	39,50	2 098,38	2 262,05	2 310,32	2 358,58	2 406,84	2 455,10	2 503,37	2 562,12	2 620,88	2 674,39	2 733,14	2 786,65	2 840,16	2 893,67	2 952,42	3 021,67		
5 825	21,5	2 155,69	1,90 %	40,19	2 155,69	2 323,83	2 373,41	2 423,00	2 472,58	2 522,16	2 571,74	2 632,10	2 692,46	2 747,43	2 807,79	2 862,76	2 917,73	2 972,70	3 033,06	3 104,19		
6 070	22,0	2 213,40	1,90 %	41,27	2 213,40	2 386,05	2 436,95	2 487,86	2 538,77	2 589,68	2 640,59	2 702,56	2 764,54	2 820,98	2 882,95	2 939,40	2 995,84	3 052,28	3 114,25	3 187,30		
6 315	22,5	2 307,74	1,90 %	43,03	2 307,74	2 487,74	2 540,82	2 593,90	2 646,98	2 700,06	2 753,13	2 817,75	2 882,37	2 941,21	3 005,83	3 066,68	3 123,53	3 182,37	3 246,99	3 323,15		
6 560	23,0	2 391,15	1,90 %	44,58	2 391,15	2 577,66	2 632,66	2 687,65	2 742,65	2 797,65	2 852,64	2 919,59	2 986,55	3 047,52	3 114,47	3 175,45	3 236,42	3 297,40	3 364,35	3 443,26		
6 805	23,5	2 480,85	1,90 %	46,26	2 480,85	2 674,36	2 731,42	2 788,48	2 845,53	2 902,59	2 959,65	3 029,12	3 098,58	3 161,84	3 231,31	3 294,57	3 357,83	3 421,09	3 490,56	3 572,42		
7 050	24,0	2 570,50	1,90 %	47,93	2 570,50	2 771,00	2 830,12	2 889,24	2 948,36	3 007,49	3 066,61	3 138,58	3 210,55	3 276,10	3 348,08	3 413,62	3 479,17	3 544,72	3 616,69	3 701,52		
7 295	24,5	2 699,02	1,90 %	50,33	2 699,02	2 909,54	2 971,62	3 033,70	3 095,78	3 157,85	3 219,93	3 295,50	3 371,08	3 439,90	3 515,47	3 584,30	3 653,12	3 721,95	3 797,52	3 886,59		
7 540	25,0	2 827,55	1,90 %	52,72	2 827,55	3 048,10	3 113,13	3 178,17	3 243,20	3 308,23	3 373,27	3 452,44	3 531,61	3 603,71	3 682,88	3 754,99	3 827,09	3 899,19	3 978,36	4 071,67		
7 785	25,5	2 980,37	1,90 %	55,57	2 980,37	3 212,84	3 281,39	3 349,94	3 418,48	3 487,03	3 555,58	3 639,03	3 722,48	3 798,48	3 881,93	3 957,93	4 033,93	4 109,93	4 193,38	4 291,73		
8 030	26,0	3 291,57	1,90 %	61,37	3 291,57	3 548,31	3 624,02	3 699,72	3 775,43	3 851,14	3 926,84	4 019,01	4 111,17	4 195,11	4 287,27	4 371,20	4 455,14	4 539,08	4 631,24	4 739,86		
8 275	26,5	3 451,86	1,90 %	64,36	3 451,86	3 721,11	3 800,50	3 879,89	3 959,28	4 038,68	4 118,07	4 212,42	4 311,73	4 399,40	4 487,05	4 584,07	4 672,09	4 760,11	4 856,77	4 970,68		
8 520	27,0	3 616,94	1,90 %	67,44	3 616,94	3 899,06	3 982,25	4 065,44	4 148,63	4 231,82	4 315,01	4 416,28	4 517,56	4 609,79	4 711,06	4 803,30	4 895,53	4 987,76	5 089,03	5 208,35		
8 765	27,5	3 790,98	1,90 %	70,68	3 790,98	4 086,57	4 173,76	4 260,95	4 348,14	4 435,33	4 522,52	4 628,66	4 734,81	4 831,48	4 937,62	5 034,29	5 130,96	5 227,62	5 333,77	5 448,87		
9 010	28,0	3 976,75	1,90 %	74,15	3 976,75	4 286,94	4 378,40	4 469,87	4 561,33	4 652,80	4 744,26	4 855,61	4 966,96	5 068,37	5 179,72	5 281,12	5 382,53	5 483,94	5 595,29	5 726,52	5 852,94	
9 255	28,5	4 171,79	1,90 %	77,79	4 171,79	4 497,19	4 593,14	4 689,09	4 785,04	4 880,99	4 976,95	5 093,76	5 210,57	5 316,95	5 433,76	5 540,14	5 646,52	5 752,90	5 869,79	6 007,38		
9 500	29,0	4 376,25	1,90 %	81,60	4 376,25	4 717,60	4 818,25	4 918,91	5 019,56	5 120,21	5 220,87	5 343,40	5 465,94	5 577,53	5 700,07	5 811,66	5 923,25	6 034,85	6 157,38	6 301,80		
Lentoliisät		1 639,22	2,47 %	39,50	* Lentoliisät jakautuneena olosuhteiden ollessa normaali																	

Helsingin satamayksikön lakkaamisessa oikeus palkkatakuuseen

Työtuomioistuin vahvisti, että Rajavartiolaitos on toiminut tarkentavan virkaehtosopimuksen vastaisesti tilanteessa, jossa Suomenlahden merivartioston satamayksikön tehtävien lakkaamisen yhteydessä satamayksikön palveluksessa olleita virkamiehiä siirrettiin Suomenlahden merivartioston Helsinki-Vantaan yksikön palvelukseen tehtäviin, joiden vaativuusluokka oli alempi kuin satamayksikössä.

Työtuomioistuin vahvisti, että palkkatakuuseen ovat oikeutettuja rajavartiolaitoksen Suomenlahden merivartioston palveluksessa olevat virkamiehet, jotka siirtyivät satamayksiköstä Helsinki-Vantaan lentoasemalla olevaan yksikköön 1.1.2008 alkaen satamayksikön lakkauttamisen vuoksi.

Siirtymisvelvollisuuden piiriin kuuluneilla virkamiehillä, jotka siirtyivät alemman vaativuusluokituksen mukaiseen tehtävään, on edellytysten täytyessä oikeus saada 1.1.2008 alkaen ainakin yhden vuoden ajan ennen siirtymistään voimassa ollut tehtäväkohtainen palkka.

Siirtymisvelvollisuuden piiriin kuuluneilla virkamiehillä, jotka siirtyivät alemman vaativuusluokituksen mukaiseen tehtävään, on yhden vuoden jälkeenkin edellytysten täytyessä oikeus vähintään sellaiseen tehtäväkohtaiseen palkanosaan, joka on enintään yhden vaativuusluokan verran alempi kuin heidän tehtäväkohtainen palkanosansa oli ennen 1.1.2008 tapahtunutta siirtymistä.

Työtuomioistuin vahvisti seitsemän Rajavartiolaiton jäsentä koskevan palkkatakuuvaatimuksen. Rajavartiolaitoksen palveluksessa 1.1.2008 olleiden henkilöiden tehtäväkohtainen palkka ajalla 1.1–31.12.2008 määräytyy vähintään Rajavartiolaitoksen palkkausjärjestelmän vaativuusluokkien 18,5–21,5 mukaan. Mainittujen henkilöiden tehtäväkohtainen palkka määräytyy 1.1.2009 jälkeenkin vähintään sellaisen vaativuusluokan mukaan, joka on enintään yhden vaativuusluokan (0,5) alempi kuin mainittu vaativuusluokka. Yhden henkilön osalta kannevaatimus hylättiin, koska kyseessä oleva henkilö oli hoitanut sijaisuutta.

Rajavartiolaiton juttua ajaneen pääluottamusmies Markku Pietikäisen mukaan työtuomioistuimen ratkaisu on erityisen merkittävä Rajavartiolaitoksen lisäksi Puolustusvoimien siirtymisvelvollisuuteen kuuluvalla virkamieskunnalla. Keskeistä on huomata, että kaikissa tapauksissa on ensin suoritettava menettely, jossa palkkaus säilyy

Kuva Asko Ristolainen

entisellään. Mikäli näin ei voida menetellä, virkamiehet ovat oikeutettuja palkkatakuuseen. Näin ei tarvitse menetellä kahta tapausta lukuun ottamatta. Ne ovat tilanteet, joissa virkamies itse hakeutuu alempaan tehtävään tai ei selviydy tehtävistään.

- Tehtävän lakkaamistilanne, ei ole tilanne, jossa olisi kysymys oma-aloitteisesta hakeutumisesta toiseen tehtävään. Kysymys on pakosta tai tulla irtisanotuksi tai ainakin uhkaamisesta. Suorittumisesta johtuen ei yksiköjä lakkauteta, Pietikäinen pohtii.

Pietikäinen mukaan aikaprioriteettiperiaate huomioiden kaksipuolaiseen organisaatioon liittyvä palkkatakuu perustuu sopimukseen, eikä työantajapäätökseen.

- Asiaan ei ole tarvetta reagoida liittomme puolesta, koska jäsenten saama palkkaus on faktisesti kuitenkin maksettu liiton tietojen mukaan oikein, Pietikäinen arvioi tilannetta.

Valtionvarainministeriö tuomitaan maksamaan Palkansaajajärjestö Pardia ry:lle hyvityssakkoa 4.000 virkaehtosopimuksen

tietensä rikkomisesta. Hyvityssakkoa määrättäessä on otettu huomioon syyllisyyden määrä ja muut valtion virkaehtosopimukslain mainitut seikat. Valtionvarainministeriö on asian hävittäessään työtuomioistuimesta annetun lain nojalla velvollinen korvaamaan Palkansaajajärjestö Pardia ry:n oikeudenkäyntikulut. Työtuomioistuin velvoittaa valtionvarainministeriön korvaamaan Palkansaajajärjestö Pardia ry:n oikeudenkäyntikulut 1.500 eurolla, jolle on maksettava viivästyskorkoa siitä lähtien, kun kuukausi on kulunut työtuomioistuintuomion antopäivästä.

- Tieten rikkomisella on aina tietty merkitys. Tällä ei kummankaan osapuolen ole tarve revitellä. Tärkeintä on se, että asia on saatu ratkaistua, Pietikäinen tähdentää.

Pietikäinen mukaan, että hallituksen esityksissä Rajavartiolaitos on kovasti peräänkuuluttanut siirtymisvelvollisuuden tärkeyttä muuhun valtion hallintoon nähden, henkilöstöjärjestöjen ollessa erimieltä.

- Siitä on sovittu hinta ja sillä selvä, Pietikäinen painottaa loppukaneetiksi.

Rajavartijalla oikeus kouluttajan palkkaan

Työtuomioistuin vahvisti, että Rajavartiolaitos on velvollinen suorittamaan rajavartijalle kouluttajan palkan 1.7.2005 - 31.3.2007 väliseltä ajalta vaativuusluokan 20,0 mukaan samalla tavalla kuin muille samassa tehtävässä toimiville opistoupseereille.

Lisäksi Rajavartiolaitos on velvollinen suorittamaan rajavartijalle palkkatakuuta vaativuusluokan 20,0 mukaan 1.7.2007 - 30.6.2008 väliseltä ajalta. Sen jälkeen 1.7.2008 alkaen vaativuusluokan 19,5 mukaan sen vuoksi, että rajavartija oli 1.7.2007 alkaen velvoitettu siirtymään toisiin virkatehtäviin hänen entisen virka-paikkansa Kainuun rajajääkärikomppanian lakkauttamisen takia. Rajavartiolaitos vastaajana myönsi suullisessa valmisteluistunnossa kanteen oikeaksi ja vuodesta 2006 alkanut johdonmukainen ja tinkimätön Rajavartioliiton vaatimus ratkaistiin tuomiolla.

- Kiista syntyi alun perin siitä, että työntäjä katsoi tehtävää arvioitaessa, rajavartija ei voi saada samaa palkkaa kuin samassa tehtävässä toimiva opistoupseeri. Tulkinta on kuitenkin vaativuusarvointiin perustuvan palkkausjärjestelmän perusteiden sekä tasa-arvon ja yhdenvertaisuuden vastainen. Samasta tai samanarvoisesta työstä on maksettava sama palkka, toteaa Rajavartioliiton pääluottamusmies Markku Pietikäinen.

Pietikäinen korostaa lisäksi, että työtuomioistuimen ratkaisu vahvistaa sen, että virkamies on oikeutettu saamaan tarkistetun tehtäväkohtaisen palkanosan siltä ajalta kun tehtävä on tosiasiallisesti muuttunut, josta lasketaan myös oikeus palkkatakuuseen.

- Työtuomioistuimen ratkaisu on monessa suhteessa merkittävä ja vahvistaa Kuopion hallinto-oikeuden ratkaisua vuoropäällikköä kokevassa asiassa, joka koski sitä oliko vuoropäällikkö oikeutettu saamaan vaativuusarvointiin perustuvan palkan takautuvasti siirryttyään eläkkeelle, Pietikäinen toteaa.

Kainuun rajavartioston rajajääkärikomppanian kouluttajan rajavartijan tehtävien vaativuus on vuosina 2005 - 2007 arvioitu Rajavartiolaitoksen toimesta eri tavoin kuin muiden rajajääkärikomppaniassa työskentelevien nuorempien kouluttajien tehtävien vaativuus. Myöhemmin Rajavartiolaitos on korjannut rajavartijan tehtävien vaativuusluokituksen samaan tasoon kuin muiden nuorempien kouluttajien tehtävien vaativuusluokitus, mutta Rajavartiolaitos ei maksanut rajavartijalle takautuvasti

korkeamman vaativuusluokituksen mukaista palkkaa. Tämän seurauksena rajavartijalle ei ole myöskään maksettu korkeamman vaativuusluokan mukaista palkkaa siirtymävelvollisuuteen liittyvän palkkaturvasäännöksen mukaisesti hänen siirryttyään kouluttajan tehtävästä vanhemman rajavalvojan tehtävään.

Rajavartiolaitoksen palkkalautakunnan korjattua 5.6.2007 rajavartijan tehtävän vaativuusluokan, hänelle maksettiin tämän korkeamman 20,0 vaativuusluokan edellyttämää euromääräistä palkkaa 1.4.2007 alkaen 30.6.2007 saakka. Rajavartijan kouluttajan tehtävät olivat kuitenkin vaativuusluokan muutoksen ajankohtana täsmälleen samanlaiset kuin mitä nämä tehtävät olivat olleet vuonna 2005, jolloin tehtävän vaativuutta koskevan arvioinnin oikeellisuus oli palkkatiimissä riitautettu. Koska rajavartijan työtehtävät ovat olleet 1.7.2005 samanlaiset kuin vaativuusluokan korjaamisen tapahtuessa 5.6.2007, tulee Rajavartiolaitoksen suorittaa rajavartijan palkkaus takautuvasti 1.7.2005 alkaen korjatun vaativuusluokituksen 20,0 mukaisesti.

Rajavartiolaitoksen esikunta on paikallisu-neuvottelun yhteydessä perustellut takautuvan palkan maksamatta jättämistä sillä, että rajavartijan tehtävän vaativuustason nosto olisi johtunut arviointilinjän muutoksesta, jolloin virkamiehellä ei Rajavartiolaitoksen esikunnan mielestä ole oikeutta palkkauksen korjaamiseen takautuvasti. Rajavartiolaitoksen palkkausjärjestelmää koskeva tarkentava virkaehtosopimus ei tunne tällaista perustetta takautuvan korjauksen tekemättä jättämiseen.

Kainuun rajavartioston rajajääkärikomppanian lakkauttamisen takia rajavartija joutui 1.7.2007 alkaen siirtymään kouluttajan tehtävästä vanhemman rajavartijan tehtävään eli rajavartija on 1.7.2007 alkaen työskennellyt rajavalvonta- ja rajatarkastustehtävissä. Tämä vanhemman rajavartijan tehtävän vaativuus on arvioitu vaativuusluokkaan 16,5.

Kainuun rajavartiosto on suorittanut 1.7.2007 alkaen rajavartijalle tehtäväkohtaisen palkan 17,5 vaativuusluokan mukaisena alkaen, koska Rajavartiolaitos on

Kuva Olli Ranua

katsonut, että rajavartija ei ole työskennellyt vaativuusluokan 20,0 mukaisissa tehtävissä palkkatakuuseen edellyttämää vuoden ajanjaksoa ennen siirtymävelvollisuutta. Vuoden määräajan jälkeen 1.7.2008 alkaen Rajavartiolaitos on suorittanut rajavartijalle palkkausta vaativuusluokan 17,0 mukaan. sekä edelleen 1.11.2008 alkaen vaativuusluokan 16,5 mukaisena.

Erimielisyyttä ei ole siitä, että rajavartijan työtehtävät ovat olleet vähintään vuoden ajan samat ennen 1.7.2007 tapahtunutta siirtoa. Koska rajavartijan tehtäväkohtaisen palkanosan vaativuusluokan olisi pitänyt olla 20,0 jo 1.7.2005 alkaen, tulee siirtymävelvollisuudesta johtuva vaativuusluokituksen alentaminen yhdellä vaativuusluokalla tehdä tämän 20,0 vaativuusluokituksen perusteella.

Rajavartijalle tulee siten maksaa vaativuusluokan 20,0 mukainen palkkaus 1.7.2007 - 30.6.2008 väliseltä ajalta ja tämän jälkeen 1.7.2008 alkaen hänen palkkauksensa tulee suorittaa vaativuusluokan 19,5 mukaan.

Vastuuta ryhmästä ja työvuorosta

Rajatarkastusasemilla päivittäisten rutiinien pyörittämisestä vastaa yleensä vuoropäällikkönä toimiva rajavartiomies. Kaakkois-Suomen ylikulkupaikoilla ryhmät ovat suurempia ja ryhmää johtaa rajatarkastusryhmän johtaja ja varajohtaja toimii vuoropäällikkö.

Imatran rajatarkastusasemalla on väkeä noin 60 henkilöä ja Ismo Hellsten on yksi ryhmän johtajista.

Ruokolahden Puntalasta syntyisin oleva Ismo Hellstenin (49) perheeseen kuuluvat vaimo ja kaksi poikaa (16 ja 9 v).

Peruskoulun jälkeen hän suoritti ammattikoulun koneistajalinjalla ja oli Enso Gutzeitilla kesän töissä ennen armeijaa.

- Syksyllä 1982 pääsin armeijasta ja joulukuussa aloitin rajamiehenä. Olin ensin vuoden työllisyysvaroin palkattuna Niskapietilän rajavartioasemalla, kunnes vakipaikka aukeni kolmen kuukauden katkon jälkeen Jäppilänniemestä. Vartio lakkautettiin vuonna 1990 ja sitten meni 1,5 vuotta Salo-Issakassa ja heinäkuussa 1992 tulín Pelkolaan. Aluksi olin vähän aikaa valvonnan puolella, kunnes siirryin passihommiin. Jatkokurssin suoritin vuonna 1996 ja sen jälkeen tehtävä muuttui vastuullisemmaksi, kertoo Ismo.

Vastuu ryhmän arvioinneista

- Tärkeimpinä työtehtävinä koen aina alkuvuodesta käytävät kehityskeskustelut ja henkilöarvioinnit, jotka olen tehnyt koko ryhmälle tähän asti. Siinä menee muutama kuukausi kun ryhmässä on 12 alaista. Vuor-

Vuoropäällikkö seuraa maahantulotarkastukseen saapuneen bussiryhmän jonotusta rajatarkastukseen.

den vaihteen jälkeen ryhmän koko kasvaa kahdella. Mikäli ryhmä vielä paisuu tästä, niin arviointien tekemistä tultaneen jakamaan myös ryhmän vuoropäällikölle, joka arvioisi mahdollisesti nuoremmat jäsenet.

- Minusta on vähän ilkeää päättää työkaverin palkkauksesta, mutta kuvio nyt vaan on tällainen. En voinut silloin jatkokurssille mennessäni kuvitella, että tällaiseen hommaan joskus joudun ja olen ollut vähän vastahankainen näitä esimiestehtäviä kohtaan.

- Päivittäisiin rutiineihin mahtuu paljon hallinnollisia päätöksiä mm. käännätyspäätöksiä ja rangaistusvaatimusilmoituksia. Esim. tutkanpaljastimista saattaa parhaimpina päivinä tulla lähemmäs kymmenen sakkoo. Joskus tuntuu, että näitä tehdään ihan liukuhihnalta ja se työllistää yhden koko ajan. Nämä ovat suhteessa suoraan venäläisten matkustajien määrän

nousuun, venäläisten osuus kulkijoista on jo 70 %, kun se vielä muutama vuosi sitten oli alle puolet.

- Meillä ei ole täällä erikseen nimettyä henkilöä joka tekisi esim. rankkarit ja jos tuolla ulkona havaitaan tutkanpaljastinrikkomus, niin se ulkomies tulee sen tekemään. Käännyttämiset tai muut päätökset kirjoittaa aina joku, kuka sattuu olemaan sopivammin irrotettavissa tehtävään. Vuoropäällikkö tietysti ensin päättää. Ruuhkapäivinä meillä on otettu käyttöön toki systeemi, jolloin päätöksien kirjoittajaksi nimitään erikseen henkilö, jolta homma sujuu. Rauhallisempaan aikaan voidaan sitten ottaa asia myös koulutuksen kannalta ja harjoitella sellaisten kanssa, jotka eivät ole vielä päässeet hommia tekemään, kertoo Ismo työpaikan taktiikasta.

- Paljon tässä pitää olla ajan hermolla ja seurata, miten liikenne kokonaisuutena sujuu. Tällä hetkellä liikenteen sujumista helpottavat komennusmiehet, mutta usein joudutaan pyytämään apua rajavartioasemalta ulkomiestehtäviin, koska vahvuus ei

Ismo Hellsten on poikennut passitiskin taakse, jossa komennusmies Marko Piipponen Ilomantsista valmistuu ottamaan vastaan asiakkaita.

aina riittä ruuhka-aikoina. Omalta osaltani osallistun tiskihommiin silloin kun miehet on vähissä. Näin pääsee toiset tauolle varsinkin viikonloppuna. Vuoropäällikkö on yksi tiimin jäsen ja minusta näin homman tulee toimia, tiivistää Ismo Hellsten ryhmätyöskentelyn kultaisen periaatteen.

Rajatarkastusryhmänjohtajan vaatavuustaso on 20,5 ja tällä hetkellä Ismo Hellsten on siihen tyytyväinen.

- Alussa oltiin samassa kuin vuoropäälliköt, mutta tämä tuli meille sen jälkeen kun perustettiin ryhmät ja meillä tuli ryhmään toinen vuoropäällikkö. Tässä suhteessa ryhmän toiminta on kunnossa ja homma toimii.

Juoksemalla pysyy kunnossa

- Oma virkaurani alkaa olla ehtoopuolella ja kesällä 2015 siirryn reserviin. Eli jäljellä on kolme kokonaista vuotta ja katsonkin, että en enää kouluttaudu lisää. Toki mestarikurssia tarjottiin vielä muutama vuosi sitten, mutta katsoin, että tämä työ on mielekkäämpää kuin paperin pyörittäminen vartioupseerina. Vaativuustason nousu olisi ollut enintään puolikas, mutta vastaavasti kokonaisansiot olisivat tippuneet haittatöiden vähenemisen vuoksi ja laskentavuosien meneillään ollessa en pitänyt sitä järkevänä.

Ismo Hellsten on edelleen aktiivinen liikunnan harrastaja ja takavuosilta on meriittejä tullut myös kilparadalta.

- 40 vuotta olen kestävyysjuoksua harrastanut, sillä 9-vuotiaana voitin ensimmäisen piirinmestaruuden. Sen jälkeen juoksin pitkiä matkoja radalla ja esteitä. Myös maratonilla juoksin nuorempana ajan 2.31. Veteraanisarjoissa olen saavuttanut varmaan useita kymmeniä SM-mitaleja ja taitaa olla kolme Pohjoismaiden mestaruuttakin ja yksi hopea kaapissa.

Rajatarkastusryhmänjohtaja Ismo Hellsten työpöytänsä takana.

- Seuran puolesta (Imatran Urheilijat) on pidetty myös juoksu- ja maratonkoulua ja siinä sivussa olen toiminut yleisurheilujaoston sihteerinä ja rahastonhoitajana.

- Erikoisuutena voisin kertoa, että useana vuonna on käyty Italiassa Imatran ns. ystävyyskaupungissa työntämässä vanhan ajan vankkureita. Paikkana on Venetsiasta pohjoiseen Montebelluna niminen kaupunki. Tämä on siellä perinteinen laji ja saanut alkunsa joskus muinoin siitä, että tori sijaitsi mäen päällä ja kuka kerkisi ensimmäiseksi paikalle, sai valita parhaimman toripaikan. Matka on 2 km ja nousua kertyy 190 m. Vankkurit painaa 370 kg jota neljä miestä työntää ja yksi mies on aisoissa vetämässä. Kilometrin kohdalla kaksi työntömiestä vaihdetaan tuoreisiin miehiin. Kymmenen kertaa ollaan oltu mukana ja seitsemän

niistä on voitettu. Joukkueita on ollut useista Euroopan maista sekä paikalliset maakuntajoukkueet omassa sarjassaan. Ainoana joukkueena olemme päässeet alle 9 min. Joukkueen rungon ovat muodostaneet suurimmaksi osaksi Imatran rajatarkastusaseman ja Pelkolan vartion miehet. Nytkin sinne oli joukkue menossa, mutta minä valitsin tällä kertaa samaan aikaan sattuneen Rajaviestimaratonin Jyväskylässä.

- Urheilun parissa tässä on eletty ja juoksu on vienyt lähes kaiken ajan seuratoimintoihin, tuumaa kovakuntoinen Ismo Hellsten, jonka voittolistalle kirjattiin myös Rajaviestimaratonin puolimaratonin voitto syyskuussa.

Imatran rt-asemalta löytyy muitakin kovakuntoisia miehiä, siitä osoituksena keväisen Karhuviestin voitto Raumalta Poriin työpaikkajoukkue sarjassa.

FIREBOX ALKUSAMMUTUS KOULUTUSLAITE

- + Kauko-ohjattu langaton sytytys ja kaasunhallinta
- + Ympäristöystävällinen ja turvallinen
- + Portaaton liekki voimakkuuden säätö
- + Nopea ja helppo koulutuksen valmistelu

- Käyttöjännite 12V, polttoaltaan vesitilavuus 15-20 ltr
- Polttoaineena nestekaasu (1-2 kpl 11kg pulloa)
- Ulko mitat Lev*Pit*Syv. n. 50* 100* 70 cm
- Rakenne ruostumatonta terästä

PRESSO CENTER Puh.(019)340451 Fax.(019)340460

www.PRESSOCENTER.fi @: presso.center@kolumbus.fi

Homma hoituu – vuoropäällikkö vastaa

Heikki Käyhkö (37) on yksi Nuijamaan rajatarkastusaseman vuoropäälliköistä. Hän on asunut Lappeenrannassa vuodesta 1993 lähtien.

- Työt rajassa aloitin vuonna 1992 Parikalan rajavartiolaitosalueella Suitsan rajavartiostasemalla. Tämä tuntui silloin luonnolliselta kun olen Kesälahdelta syntyisin. Nuijamaalle siirryin ensimmäisen työvuoden ja peruskurssin jälkeen.

- Ennen armeijaa kävin ammattikoulun teollisuuspuusepän linjalla, mutta intti-aikana päätin, että valtio tulee olemaan työnantajani tulevaisuudessa. Aluksi ajattelin puolustusvoimien puolta, jossa olisi kesäkessun paikka ollut auki. Myös poliisia ajattelin, mutta siinä vaiheessa olin vielä liian nuori kun jo 18-vuotiaana pääsin varusmiespalveluksesta Vekaranjärveltä.

- Itse asiassa pv:n puolella henkilökunta suositteli, että raja on parempi vaihtoehto ja sitä ohjetta noudatin ja olen heille tästä neuvosta kiitollinen, kertoo Heikki uranvalinnastaan.

Mahdollisuus monipuolisiin tehtäviin

- Nuijamaalla olin ensin pari vuotta valvonnan puolella, jonka jälkeen siirryin näihin passihommiin. Jatkokoulutuksen kävin 2000-luvun alussa, jolloin avautui mahdollisuus vaativampiin työtehtäviin (v 2004).

- Kyllä nämä tehtävät ovat kehittyneet tänä aikana ihan valtavasti. Silloin kun aloittelin passintarkastajana, ei rajavarti-

joilla ollut oikeastaan muita tehtäviä kuin perusspassintarkastus. Nyt on tosi paljon erilaisia vaihtoehtoja ja tehtäväkuvia on tullut lisää.

Heikki Käyhköllä on kokemusta myös kansainvälisistä YK- tehtävistä ja Rajavartiolaitoksen valmiusjoukkueen toiminnasta.

- Itse hakeuduin myös valmiusjoukkueeseen ja sinne pääsin vuonna 2002 ja se on vuosi vuodelta vienyttä enemmän aikaa ja nykyisellään työpanoksestani yli 50 prosenttia menee toimintaryhmän johtajan tehtäviin. Se mikä siitä jää, on vuoropäällikkövuoroja ja joitakin passivuoroja tiskissä.

- Viime vuosina olen osallistunut myös kansainvälisiin tehtäviin. Kriisinhallintajoukoissa Afganistanissa meni vuosi (2007–08), mutta jo 1990-luvulla olin vuoden Balkanilla. Työt siellä ovat olleet henkilösuojaustehtäviä ja tiedustelua (au-tehtävät).

Vaihtelua Valmiusjoukkueesta

- Palkkaus tällä hetkellä määräytyy vuoropäällikön tehtävän mukaisesti (taso 20), koska valmiusjoukkueen tehtävät eivät ole mukana käsikirjassa. Tässä mielessä vaativuustaso on aika hyvin kohdallaan ja linjassa nykyisiin tehtäviin. Suoritusarvioinnilla ja erikoisillä (passintarkastuslisä) tietenkin korottaa, jolla huomioidaan myös

työn kuormittavuus. Näistä asioista ei täällä ole ollut kiistaa ja olen asian suhteen melko tyytyväinen. Toivottavaa olisi, että valmiusjoukkueeseen perustettaisiin omat tehtävät ja siitä muodostettaisiin oma yksikkö. Tämä helpottaisi ennen kaikkea työnsuunnittelua. Uskon, että monet aktiivisesti valmiusjoukkueessa toimivat, etenkin nuoremmat, kokevat tilanteen vääryytenä. Heidän tehtävää ja tehtävän vaatimaa erikoiskoulutusta valmiusjoukkueessa ei tunnusteta työnantajan puolelta. Lisäksi tehtävän vaatimia henkilökohtaisia ominaisuuksia ei huomioida mitenkään palkkauksessa.

- Aika tyytyväinen olen omaan postiini ja uskon jatkavani näissä tehtävissä. Tavoitteeni on, että saisin jonkun vuoden työskennellä pelkästään valmiusjoukkueessa ja kenties sitten iän myötä myöhemmin palata tänne asemalle. VJ:n tehtävät eivät ole eläkevirkoja ja ne ovat nuoremmille tarjottuja, ei siellä enää 45-vuotiaita tarvita.

- Vuoropäällikön tehtävä on yksi mielenkiintoisimpia ja haastavimpia tehtäviä mitä laitos rajavartiostolle tarjoaa. Päivittäisten rutiinien lisäksi eteen tulee entistä enemmän ratkottavia tilanteita, johtuen kasvavasta liikennemäärästä, ynnää vuoropäällikkö Heikki Käyhkö.

Nuijamaan rajatarkastusasema on vuoropäällikkö Heikki Käyhkön työpaikka.

Pankki, josta saat bonusta.

Osuuspankista saat kaikki kodin ja perheen vakuutukset. Kun keskität asiointisi meille, voit maksaa kertyneillä OP-bonuksilla vaikkapa Pohjolan vakuutusmaksuja. Tutustu osoitteessa op.fi/bonus tai tule käymään!

Pohjois-Karjalan
Osuuspankit

Workboats for professionals.

MARINE ALUTECH
OY AB

Marine Alutech Oy Ab
Telakkatie 47, FIN-25570 Teijo, Finland
tel. +358 2 728 8100
info@marinealutech.com
www.marinealutech.com

MERITURVA

PYSY PINNALLA!

Meriturvan yksiköt tarjoavat korkealaatuista turvallisuuskoulutusta ammattitaitoisten kouluttajien johdolla. Ota yhteyttä, niin suunnitellaan yhdessä ryhmällesi sopiva koulutuskokonaisuus!

Merenkulun turvallisuuskoulutuskeskus
puh. 019 - 2376 600 • www.meriturva.fi

Smith & Wesson®
Footwear

Maahantuoja Suomessa
Security Store
Launeenkatu 61
15610 LAHTI

www.securitystore.fi
sales@securitystore.fi
p. +358 20 764 1040

Markun toiminnassa jämäkkyyttä ja laskutikussa tarkkuutta

Silloin ennen vanhaan kun Markku Pietikäinen tuli mukaan järjestöelämään, liiton nimi kirjoitettiin Rajavartijainliitto, ja vasta myöhemmin se muuttui Rajavartioliitoksi. Tulevana keväänä yhteenliittyminen Merivartioliiton kanssa tuo seuraavan uudistuksen, josta tällä hetkellä käytetään työnimeä "Rajavartioliitoksen Turvallisuusunioni". Syksyllä 2011 Markku Pietikäinen täytti 50 vuotta. Hän piti yhteisjuhlat kaksoisveljensä Ismon kanssa.

Pääläluottamusmiehenä Markku Pietikäisellä on luonnollisesti ollut oma tärkeä rooli liitojen yhdistymisessä, jolle pohjia on rakennettu jo 1980-luvulta lähtien. Tämän johdosta on paikallaan kysyä Markulta tärkeimpiä paaluja, joita hänen pääläluottamusmiesuralla on tapahtunut. Näissä tapahtumissa Rajavartioliitoksen piirissä toimivien järjestöjen yhteistyöllä on oma tärkeä merkitys.

Lamasta se alkoi

Pietikäinen aloitti pääläluottamusmiehen tehtävät vuonna 1991, jolloin Suomi oli syvässä lamassa. Vuosina 1990–1994 rajavartijain kokonaisansiot laskivat peräti 5,6 %, joka johtui mm. pitkien partioiden vähenemisestä sekä päivystyspalvelun (lisätyöt) lakkauttamisesta.

Eläkejärjestelmän perusteet aiottiin muuttaa raja- ja merivartijoiden osalta yksityissektoria vastaavaksi vuonna 1994. Tämä Eduskuntaan tuotu muutosesitys pystyttiin torjumaan yhteistyöllä laitoksen johdon kanssa (Hannu Ahonen, Juhani Uusitalo, Törmälä ja Pietikäinen). Asia eteni lopulta eduskunnan viimeisessä kolmannessa käsittelyssä siten, että kansanedustajat Annikki Koistinen ja Hannu Kemppainen esittivät ponnen, jonka Uusitalo ja Pietikäinen olivat kirjoittaneet.

- Tässä saavutettiin torjuntavoitto kun eroamisikä nousi 50-vuodesta 55:een, kuten muilla sotilailta, muistelee Markku.

1994–95 toimiraha- ja muistutusjärjestelmä lakkautettiin ja palkkarakenteen kehittäminen nytkähti reippaasti eteenpäin, kun Rajavartioliitto teki historiansa ensimmäisen lakkoaroituksen. Tämä tapahtui helmikuussa 1995 ja kesti kokonaista 40 minuuttia. Se lienee lyhyessään ainakin Suomen ennätys. Lakkovaroituksella saatiin kuitenkin aikaan se, että neuvottelut käynnistettiin uudestaan ja toimirahan lakkauttamisesta sovittiin siten, että palkkausta korotettiin noin 3,5 prosenttia.

Rajan ammattiliittojen yhteistyö alkoi

50 vuotta täyttäneestä Markku Pietikäisestä onnittelemassa Rajavartioliiton puheenjohtaja Jorma Kariniemi.

virallisesti 1996, jolloin Rajavartioliitto, Merivartioliitto, Päällystöliitto ja VAL ry muodostivat yhteenliittymän, joka edusti yli 80 % laitoksen henkilöstöstä.

Vuonna 1997 saatiin neuvoteltua työaikalain periaatteet ja eläkekompensaatio sekä korjaus palkkauksen jälkeensääntelyyn. Paketin kustannusvaikutus oli noin 3,5 % valtion yleisen ratkaisun päälle.

Edellä sanottu vuosina 1995–97 virkakenteen kehittäminen toi jokaiselle raja- ja merivartijalle 2-3 palkkaluokan korotuksen. Nämä olivat kustannusvaikutukseltaan yhteensä 6-7 % ja se tuli yleisen korotuksen päälle.

Ranen aikaansaannokset olivat hyvät. Pietikäinen pitää erityisen kunniakkaana sitä, ettei hän hyväksynyt työntekijän tarjousta siitä, että Rajavartioliitto saisi vaatimuksensa (2,8 %), jos muut RANEn henkilöstöjärjestöt eivät saisi mitään.

- Vastaus oli selkeä ei, koska Rajavartioliiti-

to oli sitoutunut siihen, että vaikka Rajavartioliitto oli jo yksin saanut tavoitteensa läpi, ei se sopimusta hyväksyisi ennen kuin kaikkien tavoitteet on saatu ja sopimus voidaan yhteisesti sopia. RANE (Rajan ammattiliittojen neuvottelukunta) sai aikaan hyviä tuloksia, mutta se lopahti lähinnä järjestöpoliittisista syistä. Tällöin ainakin Merivartioliitto koki sen uhaksi itsenäisyydelle.

Pietikäisen mukaan tavoitteiden takana on kaikkien yhteisesti seisoettava, muuten keskinäinen luottamus romuttuu ja yhteistyöllä aikaansaadatavat tavoitteet jää saamatta.

1997–99 toimivaltuuslainsäädännön ja koulutuksen kehittäminen perustui perusoikeusuudistukseen, jolloin kansalaisten perusoikeuksia lisättiin. Tällöin ammatillinen peruskoulutus sai I ja II-jaksot, sekä aloitettiin täydennyskoulutus, joka antoi mahdollisuuden jatkokoulutukselle.

Tällöin perustettiin myös nuoremman, vanhemman ja ylijärvartijan virat ja palvelusarvot. Uutena tuli myös vartioupsee-

rikurssi (mestarikurssi), joka antoi mahdollisuuden edetä vartioupseerin tehtävään ja raja- ja merivartiomestarin palvelusarvoon.

Lain kokonaisuudistuksen läpiviennissä Rajavartioliitolla oli ratkaiseva merkitys ja uudistuksella taattiin kaikille raja- ja merivartioille täydennyskoulutus, jolla oli koko lain kannalta oleellinen merkitys.

- Eduskunnassa epäiltiin sitä voitiinko poliisille myönnettyjä toimivaltuuksia antaa kouluttamattomille rajavartiomiehille.

Työaikajoukset käynnistettiin Rajavartioliiton valmistelemana vuosina 2000–01. Tätä pidettiin valtionhallintoon parhaana ja kustannustehokkaimpana, mutta se ei saanut laajempaa käyttöä. Ehkä tulevaisuudessa, jolloin resurssien vähetessä se voi olla tosi asia.

2002–04 valmisteltiin uutta palkkausjärjestelmää ja sen käyttöönotto tapahtui vaiheittain 2004–05. Rajavartioliiton mielestä sen käyttöönotto tapahtui keskeneräisenä ja johti liiton järjestämään ensimmäiseen työtaisteluun. Koska lakon pelättiin vaarantavan elokuussa 2005 pidettäviä yleisurheilun MM-kisoja, alettiin lakko-oikeuden rajoittamiseksi valmistella erityislakia.

- Lakolla todistimme, että lakko-oikeus on, mutta epäselvää on voidaanko lakko "murtaa" erityislailla, kertaa Pietikäinen yhden ydinasioista.

Asia on nyt tutkimuskohteena, sillä valmis- teilla on väitöskirja TEHY:n ja RvjaL:n lakos- ta ja lakko-oikeudesta. Lakolla saavutettiin Rajavartioliiton jäsenille RVLPJ-korotuksen lisäksi 1,5 %:n korotuksen ja pitemmällä ai- kavälillä 2,5 %:n pysyvän nettokorotuksen. Keskeinen korjaus saatiin palkkarakenteeseen, kokemusosan korotuksen kautta, jolla on erityisen suuri merkitys eläkepalkkaan.

Vuonna 2006 uuden palkkausjärjestelmä soveltaminen toi lisäksi lähes 900 henkilölle keskimäärin yli kahden vaativuustason korotuksen. Vaativuusarviointien korjaamisella ja Rajavartioliitolla oli ratkaiseva merkitys neuvotteluissa. Vaativuusarvioinnissa tehtyjen korjausten kustannus- vaikutus oli noin 2,5 %.

Kaksi kolmasosaa korotuksen saaneista henkilöistä sai vuoden 2007 ja 2008 aikana kertakorvauksena keskimäärin noin 360 euron kertakorvauksen takautuvuuksista ajalla 1.12.2004–1.4.2006. Korvaussumma oli yhteensä yli 200 000 euroa. P-KR:ssa palvelen vuoropäällikön osalta, virkamiehelle saatiin Kuopion hallinto-oikeudessa myönteinen päätös.

RVLPJ:n käyttöönotosta, työtaistelusta ja soveltamiskorjauksista johtuen RVLPJ:n sopimuksen kustannusvaikutus kasvoi 7,2 prosentista yli 11 prosenttiin. Rajavartioliiton RVLPJ-sopimus oli näin kustannusvaikutukseltaan paras tai ainakin yksi parhaista koko valtion hallinnossa. Tulos syntyi lakolla ja sen jälkeen tehdyillä vaativuusarviointien korjauksilla, jotka saatiin lakolla ja tinkimättömällä neuvot- telutoiminnalla.

Vuosina 2007–09 jatkui UPJ:n soveltami- nen. Tällöin haettiin korjausta kokemus- osan soveltamiseen (teknisen alan tehtä- vät), arviointiprosessin vahvistamiseen, sekä oikeudesta saada palkkaus vaati- vuuden kasvaessa. Myös palkkakatuu ja yhteinen soveltamisohje otettiin käyttöön.

Vuoden 2010 lakon uhka syntyi keskeisesti siitä, että kokemusosa maksetaan pienempä- nä sotilaille kuin "siviileille". Käräjäoikeus aiheutti myös palkkakatuuun soveltaminen yksikön

lakkauttamistilanteessa, josta työtuomioistuin antoi myöhemmin liiton vaatimusten mukai- sen ratkaisun. Hyvin alkanut lakko päättyi ly- hyeen kun Rajavartioliitolle ja Merivartioliitolle selvisi, että Merivartioliitto oli ajautumassa laittomaan lakkoon. Merivartioliiton kanssa tehtiin yhteinen päätös lakonuhan keskeyt- tämisestä ja liittojen yhtyeensaattamisesta, jotta tällaisilta tilanteilta vältytään.

Saman vuoden Eduskunnan oikeus- asiamiehen kanta vertaisarviointien julkisuudesta oli merkittävä koko valtion hallinnossa.

2011 saatiin selvitys vuoropäällikön oikeu- desta korotettuun palkkaan vaativuuden kasvaessa, josta käytiin kuuden vuoden prosessi ja se ratkesi lopulta hallinto-oikeu- dessa vuoropäällikön eduksi. Tällä hetkellä Helsingin hallinto-oikeudessa on vireillä 7 vastaavaa kannetta, joista odotetaan päätöstä. Myöhemmin samana vuonna työtuomioistuimessa saatiin ratkaisu kou- luttajan oikeudesta korotettuun palkkaan kasvun ajankohdasta lukien takautuvasti. Työtuomioistuin ratkaisi sen kouluttajan eduksi. Lisäksi työtuomioistuin on tehnyt virkamiesten vaatimuksen mukaisen ratkai- sun palkkakatuuasta tilanteessa, jossa virka- miehet siirrettiin satamien rajatarkastusten lakatessa vaatimattomampiin tehtäviin.

Tilausta laajalle ammattijärjestölle

Markku Pietikäinen siirtyy reserviin vajaan kahden vuoden kuluttua, mutta siihen mennessä järjestöuudistuksen eteen on vielä paljon tehtävää.

Pietikäisen mukaan Turvallisuus Unio- nin tavoitteena on rakentaa uusi vahva ammattijärjestökokonaisuus, joka edustaa koko Rajavartioliiton henkilöstöä. Tällöin pystymme tehostamaan edunval- vontaa ja pystymme vastaamaan toimin- taympäristön muutokseen kohtuullisella jäsenmaksulla. Myös kokonaistalouden tehostaminen ja synergiaetujen hakemi- nen erityisesti hallinnossa on tavoitteena. Samalla vahvistamme perusjärjestötoi- mintaa ja jäsenpalveluja, sekä pidämme jäsenedet kilpailukykyisinä, tiivistää Mark- ku uuden järjestön toiminnan periaatteet.

- Jäsenistön kannalta kaikista tärkeintä on edunvalvonta. Uuden liiton on oltava lähellä jäsentä ja uudella painoarvol- laan huolehdittava neuvottelupöydissä jäsenistään ja heidän eduista, painottaa Pietikäinen.

... jatkuu seuraavalla sivulla...

Markkua onnittelemassa Kuhmon rajavartioasemalta Arto Haavisto ja hänen takanaan vartioaseman päällikkö ylluuthantti Jouko Kinnunen Patsaan on tehnyt Arto Eronen.

Sitkeä puurtaja

Muistan hyvin sen syyskuisen päivän vuonna 1985, kun tapasin Markun ensimmäisen kerran Tohmajärvellä. Tällöin oltiin perustamassa Rajan Koiramiehet ry:tä, jonka kokouksen koollekutsuja hän oli. Seuraavan kerran tapasin hänet Kuhmossa 1986 Rajavartijainliiton liittokokouksessa, jolloin hän toimi jo Kuhmon yhdistyksen puheenjohtajana.

Vuoden 1990 alussa meillä alkoi tiiviimpi yhteistyö. Markku oli edennyt Kainuun alueen silloiseksi pääluottamusmieheksi ja itse aloittelin järjestösihteerin töitä Kajaanissa. Reilua vuotta myöhemmin meistä tuli sitten jo työkaverit tai työpari, kun Markusta tehtiin

Immolan liittokokouksessa liiton ensimmäinen pääluottamusmies. Vaikka hänen virkapaikka säilyi Kuhmossa, tuli työmatkoja pääkaupunkiin silloinkin jo lähes viikoittain.

Alusta pitäen Markku teki uutterasti töitä ja loi luottamusmiesasioissa ja neuvotte luissa toimivat suhteet myös työnantajan edustajiin. Erityisesti hänen osaamistaan arvostettiin laskentatoimessa, jossa hän excel-taulukkolaskelmineen oli uskottava. Myös hänen tinkimätön tahto ja oikeudenmukaisuus huomattiin, hän oli sanansa mittainen mies, joka hallitsi kokonaisuudet. Jo alkuvuosista lähtien hän näki tulevaisuuteen ja osasi visioida ja ennakoida, mihin suuntaan suksia piti kääntää. Pietikäinen toteaa, että kärsivällisyyttä voisi

olla joskus hieman enemmän. Koiran on kuitenkin vaikeaa päästä kokonaan karvoistaan ja on työntajatoiminnallakin oma merkityksensä.

- Pietikäinen pitääkin tärkeänä, että osapuolet ovat tasavertaisia. Edunvalvontatointa on molemmin puolin oltava avointa ja läpinäkyvää. Näillä luodaan uskottava ja keskinäistä kunnioitusta vaativat neuvottelusuhteet. Sanoja tärkeämmät ovat teot, eikä päinvastoin.

- Mielilauseeni onkin, että mikään ei ole mahdotonta henkilölle, jonka ei tarvitse sitä itse tehdä. Tämä tunnetaan Wellerin lakinakin sanottuna aforismina. Pitäköhän se paikkansa, Markku kysyy minulta lopuksi. Tätä jään miettimään.

Perheen tuki tärkeä

Vuodesta 1991 lähtien pääluottamusmiehenä toiminut Markku Pietikäinen vietti lokakuun puolivälissä kaksoisveljensä Ismon kanssa yhteisiä 50-vuotispäiviä. Merkkipäivä kokosi Kuhmon Riūsalaan runsaasti väkeä.

Markku Pietikäinen on tykännyt aina asua Kuhmossa ja pitää sitä lepopaikkana kiireisten työrupeamien vastapainona. Myös kotijoukkojen tuki työskentelylle on ollut koko ajan tärkeä.

Markun vaimo, Anneli Pietikäinen toimii myyjänä rakennustarvikeliikkeenä ja on kantanut pääluottamusmiesvuosien aikana vastuun kotirintamatehtävistä.

Juttuja se siellä väkersi

Niinpä onkin paikallaan kysyä Annelilta, kuinka hän koki miehensä päätöksen siirtyä paikalliselta tasolta valtakunnan tasolle.

- Lapset olivat silloin pieniä (Jaakko 6 ja Riina 7 v), eikä siinä sen kummempaa ollut. Olin kaikin tavoin tukemassa, kun hän halusi lähteä kokeilemaan siipiensä kantavuutta ja halusi kokea elämässään uutta työtä. Näiden vuosien aikana en ehkä ole kuitenkaan tukenut häntä tarpeeksi, mutta olen antanut mahdollisuuden tehdä tätä työtä.

- Kipinä vaativimpiin tehtäviin syntyi jo varhaisessa vaiheessa kun Markusta tuli

Kuhmon yhdistyksen puheenjohtaja. Silloin ei ollut tietokoneita ja Markku hakkasi mekaanista kirjoituskonetta keittiön pöydän ääressä lasten pyöriessä ympärillä. Jotakin juttuja se siellä väkersi. Sen jälkeen kun Markku siirtyi tuonne valtakunnan tasolle, ei hänen töistään kotona juuri muuta näkynyt kuin väsynyt mies viikon jälkeen.

- 1990-luvulla Markku kävi aika harvoin tuolla partiossa. Silloin hommat hoituivat pääasiassa Jämsässä, jossa hänellä oli toimisto. Myös tuo puhelinneuvottelujärjestelmä oli hyvä, mutta kerran kiekaisin Markulle kun siitä oli aiheutunut puhelinlaskua 600 markkaa!

- Muutosta Helsinkiin ei koskaan puhuttu, mutta minä mielessäni ajattelin joskus asua jossakin kaupungissa, kuten Kajaanissa. Tällöin olisi ollut helpompi lähteä myös matkalle pääkaupunkiin, kun lentokentälle siirtymisiin ei olisi mennyt aikaa. Markku sen sijaan ei koskaan halunnut muuttaa täältä pois, vaikka minä olisin täältä takametsistä voinut lähteäkin. Helsinki ei ollut täällä perukoissa kasvaneelle kuitenkaan se tosiasiallinen vaihtoehto, joten täällä sitä

nyt kuitenkin edelleen ollaan, pohtii Anneli

- Oma järjestökokemusta mulla ei ole mitään ja olen karttanut kaikkea sellaista. Jämsässä asuessa, kun lapset olivat pieniä, siellä kokoontui jokin "Martta-kerho" ja pari kertaa uskaltauduin sinne menemään. Aika hankalaa oli niihin tilaisuuksiin osallistua, kun en aina tiennyt milloin sinne pääsi. Itse asiassa olen aina tykännyt olla kotona ja huolehtia lapsista. En erikoisemmin myös ymmärrä tätä järjestöelämää, niin tulee sitten Markullekin kelpuutua näistä marttakerhoista.

Järjestömiehen ansiot näkyvät myös kotona kirjahyllyn sisällössä.

- Meillä oli tässä hiljattain pieni riita näistä viireistä ja mitaleista, kun huomautin hänelle, että kuvia ja lippuja on mökki täynnä. Markku huomioi tämän ja oli kerännyt ne kaikki pois ja pistänyt ne komeroon laatikkoon. Kun hän ei sitten tullutkaan viikonlopuksi kotiin, niin laittelin ne kaikki paikoilleen kirjahyllyyn omille paikoilleen.

Vähän samanlainen tapaus sattui vuosia aiemmin.

- Jämsässä sillä oli mappeja kirjahylly täynnä ja se ei minua miellyttänyt. Sen verran silloin sieppasi, että kokosin ne kerran kaikki keskelle lattiaa kasaan. Luonto kuitenkin lauhui ja laittelin ne kaikki takaisin hyllyyn, ennen kuin Markku ehti illalla kotiin.

Vuosi 2012 on viimeinen täysi vuosi Markulla pääluottamusmiehenä ja vaimo on jo suunnitellut uutta toimenkuvaa eläkkeelle.

- Sitten on meillä aina siisti koti, kun Markku jää eläkkeelle, toteaa Anneli Pietikäinen.

Vasemmalta Ismo, "poikien" isä ja Markku.

Henkinen työsuojelu

Työsuojelu nähdään usein työntekijöiden terveyteen, turvallisuuteen, työkykyyn ja ammattitaitoihin liittyvänä ennaltaehkäisevänä toimintana. Nykyisin suurimassa osassa työpaikkoja ovatkin ns. perinteiset työsuojeluasiat jokseenkin kunnossa. Liian usein työsuojelusta puhuttaessa unohdetaan henkisen työsuojelun merkitys. Työsuojelun toimintaohjelmat keskittyivät työn fyysisiin ongelmiin ja henkisen työsuojelun osa-alue on usein jäänyt varsin vähälle huomiolle.

Henkinen työsuojelu on käytännön toimintaa, jolla pyritään saattamaan työn vaatimukset ja ihmisen suoritusedellytykset vastaamaan mahdollisimman hyvin toisiinsa. Ennen kaikkea henkinen työsuojelu on yhteistoimintaa työpaikalla työolojen kohentamiseksi. Henkinen työsuojelu on sekä ehkäisevää että puutteita korjaavaa toimintaa. Pääpaino on ehkäisevässä työssä.

Työoloja kehitetään suunnittelun avulla, jota toteutetaan organisaation eri tasoilla ja jossa työntekijät ovat mukana. Suunnittelu on jatkuvaa ja kaikkia työntekijöitä koskeva asia. Huonot työolot aiheuttavat mm. poissaoloja, työntekijöiden vaihtuvuutta, voimakkaita ristiriitoja, perustehtävän hämartymistä, eripuraisten ryhmien syntymistä sekä yleistä turvattomuuden ja pahoinvoinnin tunnetta. Henkinen pahoinvointi näkyy viime kädessä työtehon alenemisena ja vaikuttaa haitallisesti myös työntekijän perheeseen. Henkinen työpahoinvointi voi vaikuttaa myös osaltaan työntekijän terveyteen.

Työpaikan esimiestehtävissä toimivat ovat usein avainasemassa havaitsemaan henkisen pahoinvoinnin oireita työyhteisössä. Hyvinvoinnin häiriöiden syyt tulisi pyrkiä tunnistamaan mahdollisimman varhaisessa vaiheessa ja ryhtyä toimiin työolojen parantamiseksi. Esimiehillä on vastuu myös omalla toiminnallaan ennaltaehkäistä henkisen työsuojelun piiriin kuuluvia ongelmia.

Työoloja kehitettäessä tulee ottaa huomioon työmotivaatioon, viihtyvyyteen ja henkiseen terveyteen vaikuttavat tekijät. Halu tehdä työtä ei synny vain ylhäältä annettujen määräysten perusteella, vaan siten, että työntekijä itse on mukana työnsä tavoitteiden suunnittelussa ja osaltaan hyväksyy ne. Hierarkkisissa organisaatioissa esimiestyön merkitys henkisen pahoinvoinnin ennaltaehkäisyssä ja lisäämisessä on korostuneessa asemassa.

Hierarkkisille organisaatioille on tunnusomaista se, että ne eivät muutu toimintatavoiltaan nopeasti, näiden organisaatioiden toimintatavat säilyvät lähes muuttumattomina ympäristötekijöistä huolimatta.

Hierarkiaan kuuluu yleensä myös byrokratiaa, korostunut byrokratia heikentää usein tehokasta tiedonkulkua. Byrokratia rajoittaa myös henkilöstön kehitystä ja aiheuttaa osaamisen alikäyttöä. Tällaisten organisaatioiden rakenne on tyypillisesti sellainen, jossa johtajien ja alaisten väliset valtaerot ovat suuria. Suuret valtaerot aiheuttavat vastuualueiden tiukkaa rajaamista, joka vähentää henkilöstön luovuutta ja kehittymismahdollisuuksia. Valitettavan usein tämä johtaa siihen, että työtehtävät suoritetaan vain pakonomaisesti. Osallistumisen ja kehittymisen rajaaminen johtaa lopulta työhyvinvoinnin heikentymiseen.

Motivaatiotekijät ratkaisevat sen, pyrkiikö ihminen työssään hyvään työsuoritukseen, mikäli ne ovat kunnossa työntekijä voi kokea työssään haastetta, tyydytystä ja onnistumista. Motivaatiotekijöiden ollessa kunnossa, kokee työntekijä kehitystä ja sisäistä kasvua. Vastaavasti motivaatiotekijöiden puutos aiheuttaa ainoastaan pelkkää töissä suoriutumista ja vain välttämättömyyden tekemistä. Mikäli työssä ei saada kokea kykyjen ja halujen mukaista haastetta, kohdistuu tällaisten motivaatiotarpeiden tyydyttäminen todennäköisesti työn ulkopuolelle.

Hierarkkinen johtaminen jättää usein ihmisten henkilökohtaiset tarpeet vaille huomiota. Henkisen työsuojelun näkökulmas-

ta tarkasteltuna tähän johtamismalliin toivoisi tulevan edes sellaisen muutoksen, jossa huonon henkilöstöjohtamisen tunnusmerkistön täyttävän päätöksen uskaltaisi purkaa edes kyseisen päätöksen tehneen valveutunut esimies. Hierarkkinen toimintatapa mahdollistaa siis myös moraalista vastuusta vapautumisen. Aivan liian usein vaikuttavissa asemassa olevat tunnistavat valtansa hyvin, mutta vastuunsa huonosti.

Yhteiskuntamme kuitenkin kehittyä, ja aiheuttaa muutospainetta myös tällaisten organisaatioiden rakenteisiin. Organisaation johdolta vaaditaan tulevaisuudessa yhä enemmän kykyä ottaa päätöksentekoon mukaan ne henkilöt, joita asia koskee. Usein päätös on vain tehty ja siihen tulee sopeutua tai olla sopeutumatta. Nykyaikaisen johtamisen tunnusmerkistöön kuitenkin kuuluu se, että alaisten kanssa keskustellaan aiempaa tiiviimmin työhön ja urasuunnitelmiin liittyvistä seikoista.

Kuva Olli Ranua

Myrsky vesilasissa, harkitsematon vertauskuva vai totta toinen puoli

Rajamies = rasisti?

Vähemmistövaltuutettu ja presidenttiehdokas Eva Biaudet (rkp) esitteli näkemyksiään Julkisen sanan neuvoston ja Vähemmistövaltuutetun toimiston järjestämässä seminaarissa Helsingissä. Seminaarissa pohdittiin sitä, miten media kohtelee maahanmuuttajia. Aamulehden 2.11. ja monen muun median uutisoinnissa oli silmiinpistävintä Biaudet'n kommentti, jossa hän antaa ymmärtää että rajavartiomiehet ovat rasisteja.

Tai siis niin jutuista saattoi päätellä Biaudet'n sanoneen. Oliko se siis suuremmasta kokonaisuudesta irrotettu kommentti vai tarkoittiko Biaudet sitä mitä Aamulehdessä ja muuallakin kirjoitettiin? Tätä yritettiin selvittää.

Seuraavassa lainauksia Aamulehden internetsivuilta sekä Biaudet'n lehdistöpäällikön Maria Swanljungin kommentteja aiheesta.

“Pieni rajavartiomies”

Aamulehti 2.11.: “Jokaisen suomalaisen sisään on muuttanut pieni rajavartiomies, presidenttiehdokas Eva Biaudet (r) tiivistää keskustelun muutoksen maahanmuuttoasioissa. Suomesta on Biaudet'n mielestä tullut vihamielisempi maa ulkomaalaisia kohtaan. Hänen mielestään se näkyy jopa virkamiesten käytöksessä...”

Jo samana päivänä Rajavartioliitto antoi vastineensa aiheesta julkisuuteen. Rajavartiolaitos ei asiaa ainakaan virallisesti kommentoinut lainkaan.

“Harkitsematon lausunto”

Aamulehti 4.11.: “Presidenttiehdokas Eva Biaudetin lausunnot ovat saaneet suomalaiset rajavartijat hermostumaan. Rkp:n ehdokas sanoi maahanmuuttoa

käsitelleessä seminaarissa torstaina, että “jokaisen suomalaisen sisään on muuttanut pieni rajavartiomies”. Biaudet viittasi lausunnollaan ulkomaalaisvastaisuuteen. Näkemys on saanut Merivartioliiton ja Rajavartioliiton ärähtämään. Liittojen mielestä Biaudetin lausunto on harkitsematon...”

Eva Biaudet “täsmensi” näkemystään ja pyysi anteeksi parin päivän päästä.

“Pyydän anteeksi”

Aamulehti 7.11.: “Nyt Biaudet täsmentää näkemystään ja pyytää anteeksi. – Kyseisessä kommentissani en viitannut yleisesti muukalaisvihamielisyyteen, vaan ilmiöön jonka olen huomannut monen vuoden aikana vähemmistövaltuutettuna. Olen pahoillani, jos olen sanavalinnallani loukannut rajavartiotyöntekijöitä. He tekevät tärkeää työtä, sanoo Eva Biaudet. Hän huomauttaa, että Suomessa on kuitenkin muita ammattiryhmiä, joiden tehtävä ei ole vartioida Suomen rajoja, vaan esimerkiksi hoitaa potilaita...”

Eva Biaudet.

“Ilmiö”

Otin yhteyttä Eva Biaudet'n lehdistöpäällikkö Maria Swanljungiin ja kysyin vielä häneltä mitä Biaudet oli mahdollisesti tarkoittanut kommentteillaan ja tuolla “ilmiöllä”. Seuraavassa hänen vastauksensa Biaudet'n puolesta:

“Kyseisessä kommentissani en viitannut yleisesti muukalaisvihamielisyyteen vaan ilmiöön jonka olen huomannut monen vuoden aikana vähemmistövaltuutettuna. Olen pahoillani jos olen sanavalinnallani loukannut rajavartiotyöntekijöitä. He tekevät tärkeää työtä.

Suomessa on kuitenkin muita ammattiryhmiä joiden tehtävä ei ole vartioida meidän rajoja vaan esimerkiksi hoitaa potilaita. Esimerkiksi Valvira joutui noin vuosi sitten muistuttamaan hammaslääkäreitä salassapitovelvollisuudesta, koska jotkut hammaslääkärit olivat lainvastaisesti ottaneet yhteyttä Helsingin yliopiston hammaslääketieteen laitokseen ja pyytäneet potilaiden iänmäärittystä tilanteessa, jossa hammaslääkäri on antamansa hoidon yhteydessä epäillyt potilaan iän olevan epävarma.

Valvira muistutti, että oikeuslääketieteellisen iän selvittämiseen voidaan ryhtyä vain poliisin, rajavartiolaitoksen tai Maahanmuuttoviraston pyynnöstä. Samantapaisia tilanteita olen huomannut myös muissa ammattiryhmissä. Se on huolestuttavakehitys ja kertoo jotain meidän ilmapiiristämme.”

“Ilmiö?”

Kun en edelleenkään ymmärtänyt mitä Biaudet tällä “ilmiöllä” tarkalleen tarkoitti, otin uudelleen yhteyttä hänen lehdistöpäällikköönsä Maria Swanljungiin. Swanljung pyynnöstäni selitti Biaudet’n lausumaa vielä kertaalleen:

“Nämä ovat nyt minun omia sanojani eikä Evan mutta yritän selittää ja pyydän vielä Evalta kommenttia sitten erikseen. Eva on nyt matkalla sunnuntaihin asti, mutta yritän tavoittaa hänet.

Olen itsekin ollut vähemmistövaltuutetun toimistossa töissä ja törmännyt tähän ilmiöön tai voisin myös kutsua sitä ajattelutavaksi. Olemme huomanneet, että Suomessa vallitsevan ilmapiirin takia jotkut ihmiset (lähinnä jotkut viranomaiset) tehdessään töitä ulkomaalaistaustaisten kanssa pohtivat sitä ovatko nämä laillisesti maassa tai ei, tai ajatuksia tyyliin “jos minä nyt teen tämän päätöksen (lääkärintodistuksen antaminen, ihmiskaupan uhrin statuksen antaminen) niin tämä henkilö saa jäädä Suomeen eli minä osallistun siihen, että Suomeen tulee lisää ulkomaalaisia.” Ja nyt on kyse viranomaisista joiden tehtävä on jokin ihan muu kun tarkistaa maassa olon laillisuus. Kyse ei siis ole välttämättä edes rasismista vaan

siitä, että jollain tavalla vallitseva ilmapiiri johtaa siihen, että joidenkin ihmisten oikeustaju ja ajattelutapa muuttuu.

Tätä ajattelutapaa on tietenkin vaikea todistaa ja voi olla myös niin, että viranomaiset eivät itse koe olevansa “maahanmuuttokriittisiä”. Kyse on enemmän tunteesta, jonka me ja jotkut muut maahanmuuttajien kanssa töitä tekevät olemme saaneet. Hammaslääkäriesimerkki on konkreettinen ja todistettu esimerkki tästä. Eli hammaslääkäri saa potilaan hoitaakseen, ja rupeaa pohtimaan, että “onkohan tämä potilas todellakin laillisesti maassa”. Seurauksena hän toimii laittomasti salassapitovelvollisuuksia vastaan, ja potilaan oikeuksia vastaan, ja lähettää omatoimisesti potilaan röntgenkuvat iänmääritykseen vaikka se asia ei hammaslääkärille todellakaan kuulu. Voi olla, että joku on sitä mieltä, että “huijarit täytyy saada kiinni hinnalla millä hyvänsä” mutta onhan se selkeästi niin, että lakia täytyy noudattaa.

Eli tässä ei millään tavalla moitita rajavartiomiesten työtä vaan toivotaan vaan että kukaan muu ei tekisi heidän työtään.”

Enpähän tiedä selvittikö em. kommentti aihetta vai sekoittiko sitä.

Yhteenveto

Se on jo pitkään ollut selvää, että jopa yhteiskunnan korkeimmilla politiikan ja virkamieskunnan rappusilla ei ole täysin ymmärretty mitä Rajavartiolaitoksen tehtäviin kuuluu esimerkiksi turvapaikanhakijan saapuessa maahan. Vaikka näin onkin, vertauskuvia heitellessä kannattaa miettiä

ainakin kaksi kertaa mitä suustaan ulos päästään. Se ketä asia koskee, varmasti tarpeen mukaan älähtää. Jopa perussuomalaiset, kun heitä ulkomaalaisvihaajiksi on joskus mainittu.

Biaudet’n kommentti tuskin tarkoitti, että rajamiehet ovat rasisteja. Kyllä ihmisen sanaan pitää pystyä luottamaan, kun häneltä sitä kysytään ja hän anteeksi pyytää. Harkitsematon vertauskuva nyt vaan sattui menemään pieleen. Kirjoitinkin Biaudet’n Facebook –sivustolle aiemmin, että asia olisi ollut ok, jos hän olisi sanonut että: “Jokaisen suomalaisen sisään on muuttanut pieni rasisti”. Tai ulkomaalaisvihaaja.

Yhden viranomaisen leimaaminen oli harkitsematonta.

Se että onko rajavirtioviranomaisissa muita viranomaisia tai kansalaisia enemmän rasisteja on sitten eri juttu. Tähän en henkilökohtaisesti usko. Jos näin on, kannattaisi jonkun harkita jo vakaviakin toimenpiteitä. Mutta toivottavasti siis näin ei ole. Mikäli epäilyksiä tähän suuntaan on, tulisi asia kuitenkin tutkia hyvinkin tarkkaan.

Toisaalta kuten jo aiemmin kirjoitin, rajavartiomiehen toimivaltuus niissä tapauksissa, joissa maahantulija hakee esim. turvapaikkaa, on minimaalinen. Käytännössä hakemuksen vastaanottaminen ja hakijan eteenpäin, siis Suomen sisämaahan, ohjaaminen.

Biaudet siis tarkoitti mitä luultavimmin, että se kenelle rajan vartiointi ei lain mukaan kuulu, sitä ei ole hänen mielestä tarpeen tehdä.

Myrsky vesilasissa sanon minä. Mutta asia oli liiton jäsenten kannalta hyvä oikaista.

Eläkeläisjäsenmaksu tänä ja ensi vuonna

Eläkeläisjäsenmaksu kerätään tämän ja ensi vuoden osalta poikkeuksellisesti samalla kertaa ensi vuoden maksun yhteydessä. Jäsenedut, esimerkiksi matkustajavakuutus, ovat olleet ja ovat edelleen voimassa normaalisti.

**LAADUKKAAT SUKSIKUOVIT
JA OHJAINRAUDAT KELKKAAN
KUN KELKKAAN!**

**SEKÄ KATTAVA VALIKOIMA MUITAKIN
LAATUTUOTTEITA. MM. KYTKIMET JA TELAMATOT**

www.teolehtimäki.fi

Salmilampi I ja II

Salmilammen paritalomuotoinen huvila on nyt valmis. Varausjärjestelmä löytyy Rajavartioliiton nettisivujen jäsenosiosta. Merivartioliiton jäsenet tekevät varauksensa toistaiseksi soittamalla Petteri Seppäselle. Vastaavasti Rajavartioliiton jäsenet voivat vuokrata Merivartioliiton Knaapia. Ensi vuoden aikana nettisivut yhdistyvät ja varaaminen tätä myöten helpottuu.

Seuraavassa yleistä tietoa Salmilammenkai-
kita 6:n asunnoista.

Yleistä

Varausaika on yleensä viikko, joka alkaa lauantaina klo 15:00 ja päättyy seuraavana lauantaina klo 12:00.

Hinnat: Viikkohinta viikoilla 1, 8 – 18 ja 51-52 (53) on 300,00 €. Muilla viikoilla 200,00 €. Jos viikoilla 1, 8 -18 ja 51 – 52, ei ole täysiä viikko varauksia, niin silloin vuorokausihinta on 50,00 €. Muina aikoina vuorokausi hinta on 30,00 €. Jos varauksia tulee yhtä aikaan, niin kokonaiset viikot ovat etusijalla yksittäisten päivien suhteen.

Mökkiavain ja lemmikit

Avain sijaitsee suojakannen alla. Avainkoodin saat varausvahvistuksessa. Huoneistoihin ei lemmikkieläimiä saa viedä.

Ajo-ohje

VT 5 Kuusamosta pohjoiseen 25 kilometriä Rukalle. Jatketaan samaa tietä vielä 3 km Rukan (Rukamarketin) risteyksestä pohjoiseen. Käännyttään oikealle Valkeisrinteentielle jota 500 metriä josta oikealle Salmilammenkaidalle. Mökki oikealla numero 6

Huoneiston varustetaso

Huoneisto on täysin koneellistettu. Molemmissa huoneistoissa on alhaalla kaksi kahden hengen makuuhuonetta ja parvella on lisäksi neljä sänkyä eli yhteen huoneistoon mahtuu kahdeksan henkilöä majoittumaan.

Huoneistossa on jääkaappi pakastelokerolla, liesi uunilla, mikroaaltouuni, astianpesukone, pyykinpesukone ja kuivauskaappi, kahvinkeitin, vedenkeitin, leivänpaahdin, imuri, tv + digiboxi, cd-soitin.

Astiasto 12 hengelle ja lisäksi keittiön varustukseen kuuluu ruoanvalmistus- ja tarjoiluastiat. Tyynyt ja peitot ovat vuodeluvun mukaan.

Huoneistossa on sauna ja takka. Takkapuut kuuluvat vuokraan. Saunassa käytetään peflettejä, löytyy pesuhuoneesta. Huoneistossa on yleispesuaiheet

ja saunanpesuaiheet. Varaa mukaan: liinavaatteet, eli lakanat ja pyyhkeet, henkilökohtaiset hygieniatuotteet

Lähimmät kaupungit ovat Rukan keskustassa, jonne on matkaa noin 5 km.

Siivous

Huoneistojen vuokraan ei kuulu siivousta vaan jokaisen on siivottava huoneisto itse. Loppusiivoukseen kuuluu: mattojen tuuletus, imurointi ja lattiapintojen pyyhkiminen kostealla, pölyjen pyyhkiminen: tv ym. laitteet,

tasot ja pöydät, keittiön siivous (myös astiapesukoneen tyhjennys), jääkaappi, hella, uuni, leikkuulaudat, roskis, WC ja saunatilojen puhdistus, kuivauskaapin puhdistus, takan siivous ja tuhkien tyhjennys, puukorin täyttö, sanomalehtien ja roskien poisvienti.

Huolehdiathan yhteisestä omaisuudestamme hyvin. On mukavaa saada puhtaaseen huoneistoon. Myös takkapuiden tuominen sisälle valmiiksi seuraavaa tulijaa varten tekee loman alusta mukavan.

Siivoamatta jääneen asunnon siivouskulut peritään käyttäjältä

Lämmin jouluun toivotus

Taika tähtivyön luo tunnelmaa.
Ihme jouluyön mieltä rauhaa.

www.gasum.fi

FLIK SS™

FLIK™

UUSINTA UUTTA MONITOIMITYÖKALUIEN SARALLA EDUSTAA GERBERIN INNOVATIIVINEN FLIK. SE ON MULLISTAVA TYÖKALU, JOSSA TEOLLISUUSKÄYTTÖÖN RIITTÄVÄ VOIMA JA AMMATTIKÄYTTÖÖN KELPAAVA TOIMINNALLISUUS YHDISTYVÄT JOKAPÄIVÄISEEN KÄYTTÖÖN SOPIVAAN KOMPAKTIIN KOKOON. FLIKIN PIHDIT SAA KÄYTTÖÖN YHDELLÄ KÄDELLÄ, JA ULKOSYRJÄLLÄ SIJAITSEVIEN TERIEN JOUKOSSA ON JYKEVÄ SAHA. PATENTOITU SAF.T.PLUS™ -LUKITUUSMEKANISMI VARMISTAA, ETTÄ TERÄT PYSYVÄT KÄYTTÖSSÄ LIIKUMATTOMINA, JA AVAAMISTA HELPOTTAVA MEKANISMI AUTTAA PIENEMPIEN TERIEN KÄYTTÖNOTOSSA.

PITUUS SULJETTUNA: 11,2 CM / PAINO: 386G / SAF.T.PLUS™ / RUOSTUMATONTA TERÄSTÄ – SATIININEN PINTA / NAILONKOTELO

Fiskars Brands Finland Oy Ab
Puh. 09-3509 000
kotimaanmyynti@fiskars.com

NAVIGOINTI - KOMMUNIKAATIO - VALVONTAJÄRJESTELMÄT

FURUNO

www.furuno.fi

SUOMUSSALMEN

OSUUSPANKKI

www.op.fi
Keskuskatu 3, Suomussalmi

KUHMON

OSUUSPANKKI

email: kuhmon@op.fi
Koulukatu 10, 88900 Kuhmo

Ideakilpailu tulevan liiton logosta!

Uusi ensi vuonna perustettava liitto kaipaa ehdotuksia liiton logoksi. Ehdotus tulee lähettää sähköisesti osoitteeseen erkki.hirvonsalo@rajavartioliitto.fi. Ehdotuksen työnimi tulee olla "Turvallisuusunioni", ja ehdotus tulee olla lähetettynä 31.12.2011 mennessä.

Merivartioliiton hallitus käsittelee määräaikaan mennessä toimitetut ehdotukset ja valitsee niistä voittajan. Voittaja palkitaan 100 eurolla.

Kiitos!

Hyvät ystävät, tuttavat ja yhteistyökumppanit!

Pidimme yhdessä hauskaa, mutta Te Teitte 50-vuotissyntymäpäivistämme ikimuistaisen. Kiitämme kaikkia juhlaan osallistuneita ja 50-vuotisjuhlapäiväämme muistaneita!

Markku Pietikäinen
Päälähtämismies

I smu Pietikäinen
CCBS-järjestelmäasiantuntija

IMATRAN KAUPUNKI

Tarjoamme monipuolisia tontteja oman kodin rakentajille.

Tutustu tarkemmin www.imatra.fi tai soita 020 617 4449 ja 020 617 4450

 Tulikivi

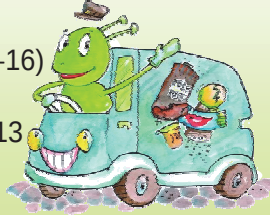

Kaunis. Ja kotoisa.

Se hyödyntää kaiken minkä pystyy. Tekee sen suurella sydämellä sinun ja ympäristön parhaaksi. Se kipuaa tärkeäksi osaksi kotisi lämmitysratkaisua. Se on suojasi kylmää maailmaa vastaan. Se on Tulikiven tulisija. Lue lisää: www.tulikivi.fi

 Etelä-Karjalan Jätehuolto Oy

YHTEYSTIEDOT
 Asiakaspalvelu (ma-pe klo 8-16)
 puh. 010 841 1818
 vastaanotto puh. 010 841 1813
 asiakaspalvelu@ekjh.fi
 www.ekjh.fi

 ELEKTRIA

- SÄHKÖURAKOINTI, SÄHKÖSUUNNITTELU
- KORJAUSTYÖT, SÄHKÖTARVIKKEET
- ATK-LÄHIVERKOT, HÄLYTYSJÄRJESTELMÄT
- VALOMAINOSASENNUKSET JA -KORJAUKSET

 JUURTELAN SÄHKÖ OY
 TORANGINTAIVAL 3 93600 KUUSAMO
 Puh. 08-8180400, 0400-685357
www.elektria.fi/juurtela

AT-Marine Oy

Täyden palvelun talo merenkulkijoille ja telakoille

Navigointilaitteet
 Konehuonelaitteet
 Kommunikointilaitteet
 Säiliömittauslaitteet teollisuudelle

www.atmarine.fi

VANTAA p. (09) 5494 2600 • TURKU p. 0208 353400

• Henkilöautot • Amerikanautot •
 • Hyötyajoneuvot • Koneasennukset • Veneet •

 KEMPSU-HUOLTO

Vikakoodien lukulaite / skanneri
 Autojen noutopalvelu, myös Venäjältä!

– romuautojen vast.ottopiste/romutustodistus – oma hinausauto –
 OMC- ja STEYR-Motors ym. huollot ja varaosat.

Mentulantie 116, LAPPEENRANTA
 Puh: 05 458 1957, GSM 0400 358 509 www.kempsu-huolto.fi

Pietarsaaren satama
Jakobstads hamn

Laukontie 1, 68600 Pietarsaari

päivystys 24/h, 06-7231388

www.jakobstad.fi/hamn

Hyvää Joulua ja Onnellista Uutta Vuotta!

Heikki Ikävalko Oy

Varikkokuja 5 • 55100 Imatra
 puh. (05) 4731 137 • www.ikavalko.fi

- Teräsrakenteet
- Peltikatot ja saneeraustyöt
- Sähköalantyyt
- Pienkonekorjaukset
- Pumppuhuolto

 TOHMAJÄRVEN KUNTA
Rajattomat mahdollisuudet

Väljiä ja edullisia tontteja. Myös rivitalohuoneistoja, talojakin tarjolla. p. 040 105 4015, www.tohmajarvi.fi

Elämää merivartioasemalla

Nyt eletään marraskuun loppua ja meri vielä velloo tietämättä jäästä mitään. Muutama kunnon pakkaspäivä ja partio-venekin on nostettava talviteloille. Avoveneet on jo siirretty sisätiloihin. Niillä ei enää ajeta kuin poikkeustilanteissa.

Kemin merivartioasemakin laittoi uuden hienon partioveneensä talvisäilytykseen Virpiniemen aseman pihalle. Meillä on onneksi tilaa niin paljon, että talviuntaan voi nukkua myös pelastuslaitoksen vene. Mennyt kesä oli melko tavanomainen pohjoisella Perämerellä. Merellisiä tapahtumia oli tasaisesti kaiken muun toiminnan ohella. Meripelastusvalmiudessa on ollut jatkuvasti kolme henkilöä joko työvuorossa tai vapaamuotoisessa varallaolossa. Monet Rajavartiolaitoksen palveluksessa olevat eivät ole koskaan työskennelleet merivartioasemalla eivätkä tiedä tarkkaan mitä siellä tapahtuu, joten kerron tässä muutamasta viime kesänä sattuneesta arkisesta tapahtumasta.

Heinäkuun alussa Virpiniemen partio sai tiedon Hailuodon edustalla olevasta sukellusveneestä! No ei sentään, vaan saunalautasta, joka oli ajanut kiville. Meripelastusvalmiudessa ollut partio suuntasi partioveneensä Hailuotoon, jonne on asemalta matkaa noin 25nm eli n.50km. Aikaa tuollaiseen matkaan meni partiolta tunnin verran.

Partion päästyä perille selvisi, että avuntarvitsija olikin päässyt itse irti kiviltä ja rantautunut onnellisesti laituriin. Puhutettaessa selvisi, että vanhempi herrasmies oli ostanut lautan Tornioista ja oli kuljettamassa sitä kotisatamaansa Raahen. Minkäänlaista kokemusta merenkulusta hänellä ei ollut ja navigointivälineenä oli käytössä akkukäyttöinen karttaplotteri. Paperista merikorttia miehellä ei ollut mukana. Matkaa Tornioista Raahen on

Kesäinen partio, veneen puikoissa Jari Kronqvist.

tuollaiselle vehkeelle vähintäänkin reippaasti ja mies ei päässyt ihan ensimmäistä etappiaan loppuun Tornioista Kemiin, kun polttoaine loppui jo ensimmäisen kerran. Kemin vapaaehtoinen meripelastusyhdistys kävi avustamassa miestä mäessä viemällä polttoainetta ja matka jatkui taas.

Toisen kerran saunasta loppui polttoaine Hailuodon lähetyvillä. Samoihin aikoihin mies myös eksyi ja soitti meripelastusohjekeskuksen Vaasaan kysyäkseen mistä suunnasta Hailuoto löytyisi. Aika lähelle Hailuodon Marjaniemeä mies pääsikin, kunnes ajoi saaren edustalla oleville kiville ja jäi sinne jumiin. Tässä vaiheessa myös Virpiniemen partio sai hälytyksen ja

lähti paikalle. Perille päästyään paikalliset mökkiläiset olivat jo avustaneet miehen irti kiviltä ja laituriin. Partio kävi sitten jututtamassa miestä ja kyselemässä jatkosuunnitelmia.

Merenkulkuunhan laitetta ei ollut tarkoitettu eikä kaikkia vaadittavia varusteita löytynyt, mutta koska saunamatkaajaa ei oltu tavattu kulusta, opastettiin miestä vaadittavista varusteista ja vesikuluneuvon rekisteröinnistä. Vähän jännitti, pitääkö lautaa lähteä pelastamaan seuraavana yönä jostain päin merta, mutta onneksi mitään ei kuulunut. Toivottavasti hän on jo päässyt turvallisesti perille kotisatamaansa.

Kelit vaihtelevat täällä meidän korkeudella vuodesta riippuen paljonkin. Joskus on ollut meri jäässä jo marraskuun loppupuolella, mutta nyt ei ole jäästä merkkiäkään. Meri näyttää samalta kuin kesälläkin, mutta liikkujat ovat rajoittuneet lähinnä ammattikalastajiin ja kauppaivoihin. Purjehtijatkin ovat huomanneet että kaikki muu ei olekaan enää turhaa ja ovat hävinneet maisemista.

Marraskuun alkupuolella saimme alkuihlasta vaativan etsintätehtävän. Mies oli laittanut mökkinsä talvikuntoon ja oli hakenut viimeisiä tavaroitaan pienellä perämoottorilla

Kelkka väylässä.

varustetulla avoveneellä ja oli ollut aikeissa palata kotilaituriin reilun kymmenen kilometrin päähän mökistä. Saman tien oli ilmestynyt sankka sumu, eikä näkyvyyttä ollut paljon kymmentä metriä enempää. Miehellä ei ollut mitään navigointivälineitä mukanaan ja suuntavaisto katosi nopeasti sumussa, jossa ei kerta kaikkiaan nähnyt mitään. Oman arvionsa mukaan hän ajeli hiljaisella vauhdilla kolme tuntia, eikä rantaa osunut kohdalle. Siinä vaiheessa hän soitti meripelastuskeskukseen ja ilmoitti olevansa hukassa.

Saimme hälytyksen ja lähdimme suoritamaan etsintää kahdella veneellä. Avo- ja partioveneellä. Sää oli tutkalle hyvä, mutta sisällä ei nähnyt mitään. Valonheittimillä näki kapean kiilan verran siihen kahdenkymmenen metrin päähän veneen keulasta.

Tällaisen etsintätehtävän ollessa kyseessä meripelastusjohtaja antaa etsintäyksiköille tekemiensä laskelmien perusteella etsintäalueen, jota sitten aletaan järjestelmällisesti käydä läpi. Onneksi veneilijällä oli hieman vanhempi puhelin, jossa oli kunnon akku, joten pystyimme aina välillä ottamaan yhteyttä puhelimitse ja kysellä kuulumisia. Välillä soitettiin torvea ja ammuttiin valaisuraketteja samalla puhelimella kuulostellen, mutta eihän siellä nähnyt edes raketteja kovin pitkälle.

Lopulta noin neljän tunnin etsintöjen jälkeen saimme tutkalle näkyviin sinne kuulumatoman maalin ja sieltähän se veneilijä lopulta löytyi hyvässä kunnossa vaikkakin vähän kylmissään. Viimeiset 50 metriä jouduttiin etsimään "käsiopelolla" puhelinyhteyden ollessa auki ja miehen kertoillessa mistäpäin veneemme valo näkyy. Ilman puhelinta olisi etsintä kestänyt vähintäänkin paljon pidempään. Vene löytyi lopulta reilut 20 km eripäikasta, missä hän itse oletti olevansa. Loppu kuitenkin hyvin ja kaikki hyvin. Lämmintä vaatetta ja tupakkaa oli riittänyt.

Tuo sumu onkin sellainen joka aiheuttaa vuosittain aina jokusen etsinnän, se kun tulee niin yllättäen ja nopeasti. On haettu veneilijöitä, hiihtäjiä ja luistelijoita, jotka ovat eksyneet sumussa.

Välillä saamme sairaankuljetustehtäviä, joista yksi tyypillinen oli syyskuussa. Alaikäinen poika soitti hätäkeskukseen ja kertoi olevansa kalastusreissulla isänsä kanssa, joka oli saanut sairaskohtauksen. Virpiniemen partio sai asiasta hälytyksen ja lähti paikan päälle tarkoituksena noutaa potilas merivartioasemalle, johon saapui sillä välin ambulanssi valmistelemaan jatkotoimenpiteitä. Partio löysi kalastajat ja potilas oli jo vironnut puhekuuntoon, eikä kaivannut apua, mutta partio sai hänet kuitenkin houkuteltua mukaansa hoitohenkilökunnan tarkastettavaksi. Suomalaista miestä ei välttämättä ole aina helppo houkutella mukaan hoitohenkilökunnan

tarkistettavaksi. Kerrankos sitä sattuu että vähän taju lähtee kalastuksen lomassa.

Sellainenkin ihme ollaan tavattu tänä kesänä kuin konevikainen purjevene. Purjehtija kaipasi hinausapua, kun moottori oli tehnyt tenän. Partion hinattua purjehtijan väylästä väljemmille vesille opastettiin purjehtijaa, jonka seurauksena hän purjehtikin omin avuin kuljettaen rikkoutuneen perämoottorinsa tuulen voimalla kotisatamaan.

Erilaiset ympäristöasiat työllistivät merivartioasemaa milloin öljyvuotojen, milloin jonkun muun seikan takia. Alkukesästä Toukokuussa saimme ilmoituksen saaren rannassa kituvasta hylkeestä. Löysimme pahasti haavoittuneen hylkeen, jota oli ilmeisesti ammuttu haulikolla. Viimeisillä voimillaan hylje kuitenkin livahti vielä mereen ja koitti pysyä pinnalla, jolloin partio lopetti hylkeen ampumalla sen ja toimitti sitten yliopiston hyljetutkijalle.

Avustustehtävät konerikkoisille aluksille ovat tuttuja lähes jokaiselle asemalla työskentelevälle. Tyypillinen tehtävä oli kesäkuussa kun kalastusalus kaipasi hinausapua köyden ja kalaverkon sotkeuduttua potkuriin. Partio kävi hinaamassa aluksen lähimpään suojasatamaan.

Merivartioasemalla kun työskennellään niin pyrimme olemaan mahdollisimman

paljon merellä vaikkei hälytyksiä olisikaan. Partion yhteydessä suoritetaan sitten vesiliikenteen valvontaa puhalluttamalla kuljettajia ja tarkastamalla että kaikki vaadittavat varusteet löytyvät. Jonkun verran teemme myös valistustyötä erilaisissa tapahtumissa, kuten viime kesänä Lumijoen Varjakassa pidetyillä Ahvenmarkkinoilla. Mukana tapahtumassa oli meidän lisäksi mm. vapaaehtoinen meripelastusseura, tulli, poliisi ja pelastuslaitos. Noissa tilaisuuksissa kerromme toiminnastamme ja teemme meripelastusnäytöksiä.

Merivartioasemalla työskentely on monipuolista ja vaihtelevaa. Pelkkien merellisten toimintojen lisäksi merivartioaseman tehtäviin Virpiniemessä kuuluvat lisäksi maastoliikenteen valvonta, ulkomaalaisvalvonta, rajatarkastukset Oulun lentoasemalla ja alustarkastukset satamissa.

Koska on hieman klisee sanoa, että työskentely asemalla on hienoa, koska jokainen päivä on erilainen, niin sanonkin että lauantai ja sunnuntai ovat samanlaisia. Silloin on rauhallista ja merivartioasemalla riittää yksi partio töihin.

Kuvassa valmistaudutaan vetämään moottorikelkkaa jäistä ilmatyynyaluksen avulla. Kuvassa oikealla Jukka Leppäluoto ja vasemmalla Seppo Penttilä.

Rauhallista Joulua
*Kiitokset rajamiehille
 kuluneesta vuodesta*

kennel EVERGREY'S
www.evergreys.com

*Hyvää Joulua ja
 Onnellista Uutta Vuotta*

FINGRID

ZF MERIVAIHTEET

Maahantuojat:
atoy Ruukintie 7-9, 02330 Espoo, www.atoy.fi
 Puh. (09) 6827 1, Faksi (09) 6827 305

KS
kspaino

Kettukalliontie 9 A 87100 Kajaani
 Puh. (08) 6134 865 Faksi (08) 6134 847

JET-288

Go with the flow.
alamarin-jet
www.alamarin-jet.com

JET-230

Onpas kuntopiirillä hieno nimi, mutta toimiiko se?

Crossfit

Kuntosalit tarjoavat nykyisin kiihtyvällä tahdilla uusia ja toinen toistaan muodikkaamalta kuulostavia tapoja kohottaa omaa kuntoa. Tähän muodikkaaseen joukkoon on tunkemassa itseään myös Crossfit.

Crossfit-harjoittelun päämääränä on kehittää kaikkia ihmisen fyysisiä ominaisuuksia tasapuolisesti. Päämäärään ponnistellaan yhdistelemällä harjoittelussa monipuolisesti painonnosto- ja voimisteluliikkeitä sekä kestävyyslajeja. Crossfit-treeni on käytännössä kuntopiiriä, jossa jatkuvasti vaihtelevia treenejä tehdään hyvin korkealla intensiteetillä. Yksi harjoittelukerta sisältää yleensä kolmesta viiteen liikettä, joita tehdään esimerkiksi kuntopiirinomaisesti viisi kierrosta kelloa vastaan. Myös "amrap"-harjoittelu, eli As Many Rounds As Possible on tyypillinen harjoitusmuoto. Amrap:ssa tehdään tiettyyn aika-ajan mennessä niin monta kierrosta kuntopiiriä kuin ehditään.

Säännöllinen Crossfit-harjoittelu lupaa kehittää notkeutta, ketteryyttä, tasapainoa, tarkkuutta, koordinaatiota, nopeutta ja nopeusvoimaa, maksimivoimaa sekä hengitys- ja verenkiertoelimistön kestävyyttä. Noita ominaisuuksia kehitetään muun muassa

erilaisilla perusliikkeillä, joita ovat esimerkiksi kahvakuulalla tehtävät liikkeet, punnerrukset, hyppy, levytangolla suoritettavat painonnostoliikkeet, soutu ja juoksu. Oman kehon painolla tehtäviä harjoitteita on paljon, ja siksi voimistelu on yksi lajin tärkeistä elementeistä. Voimisteluliikkeistä mainittakoon esimerkiksi renkailla tehtävä voimaveto (Muscle up) ja käsilläseisonta. Crossfittari huomioi myös monipuolisen ravinnon osana täyspainoista harjoittelua.

Kahvitunnilla päivän treeni läpi?

Koska laji on tuontitavaraa, on sen termistökin ulkomaan kielellä. Harjoitusta, eli päivän treeniä kutsutaan nimellä "WOD", eli Workout Of The Day. Kyseisiä harjoituksia ja niiden variaatioita on internet pullollaan, mutta yhteistä näille treeneille on se, että ne eivät yleensä kestä kuin 10-15 minuuttia!

Tämä onkin lisännyt lajin kiinnostavuutta, koska laji sopii kiireisillekin ihmisille. Pientä treeniaikaa ihmetellessä on kuitenkin otettava huomioon, että ennen rajua treeniä on syytä lämmitellä kroppa hyvin ja treenin jälkeen olisi hyvä verryttellä hieman.

Crossfit-harjoittelun perusidea on tehdä treeni mahdollisimman intensiivisesti, korkeilla tehoilla ja olemattomilla palautuksilla. Katabolisia harjoitteita on runsaasti: väsyneet lihakset saavat vain hieman palautusaikaa treenin aikana. Pieni palautuminen lihaksessa voi tapahtua vain sinä aikana, kun WOD:ssa tehdään jotakin muuta liikettä. Harjoitukset ovat aina raskaita ja niissä mennään selvästi oman mukavuusalueen ulkopuolelle. Suuret lihasräsykkeet ja isot tehot ovat avaintekijänä kehittämisessä. Harjoittelussa pyritään keskittymään niihin osa-alueisiin mitkä itselle ovat kaikkein vaikeimpia ja raskaimpia. Toisaalta ne ovat samalla juuri niitä ominaisuuksia, joita on

Kuvat "Muscleup"-nimisestä liikkeestä. Liikkeessä on toiminnallisesti kaksi liikettä: leuanveto ja dippipunnerrus.

myös helpoin kehittää.

Varsinaista peruskuntaa kehittävää pitkäkestoista harjoittelua lajiin ei juuri sisälly. Aerobisella sykealueella olevia elementtejä harjoituksista kyllä löytyy, mutta esimerkiksi uinti, soutu tai pyöräilytreeneissä on mukana yleensä erilaisia intervalliharjoitteita tai "vauhtileikittelyitä".

Teknik?

Crossfit-treenit ovat siinä mielessä ihan teollisia, että ne eivät vaadi kovin kummoisia laitteita. Harjoitukset ovat rakenteellisesti yksinkertaisia ja niitä voi tehdä helposti myös kotona. Erilaisia WOD:eja on internetissä kymmeniä tuhansia ja niitä voi skaalata painoja pienentämällä ja toistoja vähentämällä itselleen sopivaksi.

Tunnolliselle kuntoilijalle ja urautuneelle urheilijalle voi tulla ärsyttävänä yllätyksenä se, että harjoituksissa ei niinkään keskitytä suoritustekniikan absoluuttiseen puhtauteen kuin toistomääriin. Esimerkiksi leuanveto tehdään yleensä "kippaamalla" tai perhostyyliä (butterfly pullup) ja rimpuihu on sallittua muissakin liikkeissä. Tämä tehdään toistoista saatavien tehojen ja tempon nimissä. Ajatusta "huijaamalla" tehdyistä liikkeistä on vaikea niellä, mutta loppujen lopuksi kyse on täysin eri liikkeestä. Toisaalta kenenkään ei ole pakko vetää niitä WOD:in leukoja niin kuin sähköiskuille altistettu sammakko, vaan kaiken voi tehdä myös puhtaasti...

Soveltaen tehdyille liikkeille löytyy lajista myös vastapainoa, sillä Crossfit-harjoitteluun olennaisesti kuuluva painonnosto-harjoittelu on teknisesti erittäin vaativaa. Tempaus, työntö, rinnalleveto, etukyykky ja maastaveto ovat Crossfit-harjoittelun peruskauraa. Harjoitteluturvallisuuden vuoksi painonnostotekniikka on opetettava huolellisesti ennen kuin liikkeitä voi täysin painoisesti hyödyntää treeneissä.

Erään WOD:in anatomia

WOD:in nimi on "Rock":

Handstand hold 60 sec (käsillä seisona seinää vasten)

Hollow rock 60 sec (staattinen vatsaliike)

Burpee rep 20 (perusliike: kynttilähyppy ilmaan ja samalla taputus pään päällä, kyykkyy ja Handstand hold 45 sec etunojapunnerrus lattialla= 1 toisto)

Hollow rock 45 sec

Burpee rep 30

Handstand hold 30 sec

Hollow rock 30 sec

Burpee rep 40

Ota kahdella kellolla aikaa. Toisessa kellossa juoksee kokonaisaika ja toisessa pitojen aika. Liikkeet tehdään siinä järjestyksessä, kuin ne on ohjelmaan kirjoitettu.

Treeni vedetään kerran läpi ja katsotaan kellosta paljonko aikaa meni. Jos joudut keskeyttämään pidon, esimerkiksi handstandin, niin pysäytä aika kunnes olet uudelleen pidossa. Jos et onnistu tekemään käsillä seisonaa selkä seinään päin, niin helpota kiipeämällä seinälle kasvot seinään päin.

Liikkeitä voi mallintaa itselle YouTube:sta ja tämän treenin voi tehdä helposti kotona. WOD kestää aloittelijalla noin 15 minuuttia. Oman kunnon kehittymistä voi seurata tekemällä saman treenin vaikkapa kahden kuukauden päästä uudelleen, ja katsoa ajan perusteella kuinka paljon säännöllinen harjoittelu on vaikuttanut kehitykseen.

"World's Fittest Human"

Vuodesta 2007 saakka järjestettyjen lajin maailmanmestaruuskilpailuiden voittajaa tituleerataan vaatimattomasti "maailman kovakuntoisimmaksi ihmiseksi". Vuonna 2009 tämän mairean arvonnimen voitti itselleen porilainen Crossfit-ikoni, paleosimies Mikko Salo. Laji vaikuttaakin sopivalta turvallisuusviranomaisen ja sotilaan näkökulmasta, sillä Crossfit:ssä yhdistyy toiminnallisuus, voima ja kestävyys hyvin tehokkaalla tavalla. Tästä syystä esimerkiksi Yhdysvaltojen merijalkavessä harjoittelua on käytetty jo vuodesta 2007. Samoin Yhdysvaltojen ja Kanadan poliisissa käytetään CrossFit-metodia fyysikkaharjoituksissa.

Yhteisöllisyys voimakasta

Internetissä on valtavasti erilaisia lajiin keskittyneitä sivustoja ja videoita. Harjoitusohjelmia ja kokemuksia vertaillaan erilaisilla foorumeilla ja blogeissa. Internetin välityksellä laji on levinnyt kaikkialle. Myös harjoittelussa suositaan yhdessä treenaamista ja treenikaverien kannustamista.

Crossfitin kehittäjä, entinen voimistelija Greg Glassman on todennut, että harjoitusohjelman päämääränä on luoda urheilijan perikuva. Lausahduksella on helppo myydä Crossfitiä kaikesta uudesta ja erilaisesta harjoittelusta kiinnostuneille ihmisille. On muodikasta harjoitella marginaali- tai extremelajia. Crossfit-harjoituksissa mennään kuitenkin yleensä korkeilla sykkeillä ja lihakset maitohapoilla. Se nostanee mukavuudenhaluisten nykyihmisten kynnystä lähteä lajiin mukaan. CrossFit sopii kuitenkin esimerkiksi kunnostaan huolta pitävälle rajavartiomiehille ja varusmiehille henkilön fyysisestä aloituskunnosta tai iästä riippumatta. Peruskuntaa kohottavan pitkäkestoisen harjoittelun lisänä toiminnallinen ja intensiivinen Crossfit-treenaaminen kehittää elimistöä kokonaisvaltaisesti ja tasapainoisesti.

Nuoruusvuosina alkanut valokuvaharrastus on vuosien saatossa mennyt ammattimaiseen suuntaan ja tämän huomasi jo työnantaja, joka käytti paljon Pertti Turusen osaamista hyödyksi. Tämän seitsemän eläkevuoden aikana Turusen "digitykki" on ikuistanut kymmeniä tuhansia valokuvia, joista osa on siirtynyt kovakantisten kirjojen sisään.

Vuonna 2009 Pertti Turunen teki yhdes-
sä eräkirjailija Seppo Saraspään kanssa hienon Inarijärvi-kirjan. Tänä syksynä ilmestyi saman kustantajan Oy Amanita Ltd:n kustantamana komea liki satasivuisen uutuuskirja Lapin valot

Ainutlaatuisia helmiä

Lapin kairoja työn ja harrastusten vuoksi kolme vuosikymmentä samoilleen inarilaisen valokuvaaja Pertti Turusen kymmenien tuhansien kuvien aarre-aitasta löytyi jälleen ainutlaatuisia helmiä, joista koostettiin teos Lapin valot.

Kirja kertoo pohjoisen omaleimaisesta maisemasta, ilmastosta ja valoilmioista. Upeat kuvat kutsuvat kaamoksen hämää, keskiyön aurinkoon, revontulten loimuun, syksyn sumuun ja hohtaville hangille. Kamera tallentaa hetken: laskevan auringon punaaman taivaan, kaamoksen sinen, taivaan kannen yli laukkaavat revontulet, tunturia syleilevän sumun, oksistosta siilautuvat valonsäteet.

Kauniiden kuvien myötävaikutuksella voi tehdä aikamatkan Lapin luontoon ja nähdä siellä hiljaisuutta, palavaa taivasta, utuista jokea, sumuista tunturia ja vaikka ja vaikka mitä.

Yksi kirjan erikoisuuksia on suolla oleva suuri Suomen kartta, jonka Turunen pääsi ikuistamaan Rajan helikopterista oltuaan työmatkalla.

- Turunen onkin tyytyväinen siihen, että on voinut jo työuran aikana hyödyntää harrastustaan. Yhteistyö ex-työnantajan kanssa on jatkunut eläkevuosinakin tiiviinä ja monenlaista kuvauskeikkaa olen tehnyt näiden seitsemän eläkevuoden aikana, kertoo Pertti Turunen.

Sininen hetki & kaamos kuvina

- Erittäin haastavaa ja vaikeaa on saada kuvattua sininen hetki ja kaamos. Joskus se onnistuu, mutta usein jää onnistumatta. Olen monista kirjan kuvista todella ylpeä. Niiden kuvien eteen on tehty töitä kauan. Olen usein odottanut kovassa pakkases-
sa, tuulessa ja tuiskussa tuntikausia ja sitten kuin ihmeenä ilmestyy kuu paikalle valaisemaan maisemaa, niin siinä se on ohikitävä hetki, joka on ikuistettu kame-
raan. Toista vastaavaa ei tule koskaan

Evp ylijaravartija Pertti Turunen teki upean kuvateoksen

Lapin valoista ja varjoista

Vuonna 2004 eläkkeelle Rajavartiolaituksen palveluksesta jäänyt ylijaravartija Pertti Turunen ei jäänyt eläkepappana makaamaan sohvan pohjalle, vaan veri veti luontoon niin kuin oikeilla rajamiehillä konsanaan.

Inarilainen Pertti Turunen on toteuttanut toisen suuren unelman lyhyen ajan sisällä. Ensimmäinen syntyi hänen kuvistaan kirja Inarijärvi ja nyt on ilmestynyt samaan Lappi teemaan kirja nimeltään Lapin valot.

olemaan, ainakaan samassa paikassa.

- Ne onnistumiset ovat semmoisia täytymysten hetkiä, ettei niitä oikein sanoin pysty kertomaan, analysoi Pertti Turunen.

Kirjassa löytyvät hyvin myös vuodenaikojen vaihtelut, jotka ovat Lapissa varsin selväpiirteiset.

Turusen kamera on tallentanut kuvia Lapista. Kirjan erikoisuutena on myös, se, että valokuvien merkitty kuvauspaikan lisäksi tarkka kellonaika, joka omalta osaltaan avaa kuvaa ja antaa arvon luontokuvaajan monisäikeiselle ja haastavalle työlle.

Esimerkiksi Alupalompolossa Inarissa otettu komea revontulikuvakin on otettu maaliskuussa klo 23. Toinen revontuliläinen kuva sivulla 40 on kuvattu Könkävaarassa klo 01.

Evp. sissi väijyy vaikka läpi yön

Tässä vinkki harrastelijavalokuvaajille, jotka haluavat ikuistaa tulevana talvena revontulet kameralleen. Katse taivasta kohti vaan pakkasyönä iltatuutisten jälkeen. Paljon vaatetta ja reppuun paljon kärsivällisyyttä ja sitähan rajojemme vartioilta tunnetusti löytyy. Sissi seisoo väijyissä vaikka viikon ilman erillistä käskyä, kun

tarve vaatii.

- Olen kuvannut 40 asteenkin pakkasessa ja hyvin ovat ainakin jotkut kamerat toimineet, on myös muutamia kameramerkkejä, joilla ei kuvaaminen pakkasessa onnistu. Lähten monesti hiihtelemään metsäsuksilla koskemattomaan maastoon, jossa ei ole häiritseviä kelkanjälkiä eikä keinovaloja. Joskus hiihtokilometrejä tulee toistakymmentä. Se vaan on semmoista hiihtelyä, katselua ja ennen kaikkea odottelua, taustoittaa Turunen.

- En myöskään käsittele kuviani keino-tekoisesti niin kuin monella kuvaajalla on tapana. Kuvat ovat aitoja, eivät väärennöksiä, niissä näkyy Lapin luonto sellaisena kuin se todellisuudessa on. Yökuvauksissa käytän paljon jalustaa, koska valotusaika on usein varsin pitkä, jopa kymmeniä sekunteja. Yksi hienoista muistoista on Paatsjoen sillalle tekemäni kuvauskeikka. Pakkasta oli – 30 ja siinä minä ihailin ja ikuistin sulaa jokea, nautiskelee Turunen.

Suovaselkä kutsui nuorta Turusta vuonna 1975

Kirjan teko ei ole hätäisen miehen hommaa. Tätäkin kirjaa Pertti Turunen, Kai Lintilä ja Sari Savikko tekivät 1 ½ - vuotta.

Kirjan lähdeaineisto on todella laaja. Kirjaa selaamalla huomaa äkkiä, että kyseessä on upeiden kuvien lisäksi myös mitä melkoinen tietoteos, joka kertoo pohjoisen omaleimaisesta maisemasta, ilmastosta ja valoilmioista. Upeat kuvat suorastaan kutsuvat lukijaa kaamoksen hämärään, keskiyön aurinkoon, revontulten loimuun, syksyn sumuun, hohtaville hangille ja juuri näinä päivinä ruskan väriloistoon.

-Minun Lappini alkaa napapiiriltä, missä valon laatu muuttuu. Valo on Lapissa erilaista, taivas on värikkäämpi, revontulet leimuavat kirkkaammin, sininen hetki on sinisempi ja vuodenaikojen vaihtelut ovat jyrkemmät, analysoi vuosina 1975 – 2003 Rajavartiolaituksen palveluksessa ollut Turunen, jonka ensimmäinen komennuspaikka oli tietöman taipaleen takana Suovaselässä, missä Turunen toimi korpi-vartijana. Ehkä lukuisat Paatsjoen ylitykset ja yksinäiset hetket erämaassa luonnon helmassa avasivat Turusen aistit, joista nyt saamme nauttia komean lapin Valot kirjan muodossa.

Mytologiaa ja Lappi tietoutta

Yleisvaikutelmana kirjan kuvista voidaan todeta, että suuri osa on kuvattu iltatuutisten ja puolenyön maissa. Evp. Ylijaravartija on eläkkeellä ollessa nukkunut levollista unta luottaen virassa oleviin jaravartiioihin, sillä yökukkujaksi ei voi Turusta sanoa, ehkä aamutorkuksi, sillä kaksi kirjan kuvaa Tenojen tuntureita Utsjoella ja Männikkö ovat kuvattu syyskuussa vasta aamulla lakisääteisen aamukahvin aikaa klo 9.

97 -sivuisen kirjan kaikki kuvat ovat Pertti Turusen mielenkiintoisten retkien ja ainutlaatuisten hetkien näyttämö. Tekstit kirjaan ovat kirjoittaneet Kaari Utrion mies Kai Linnilä ja Sari Savikko.

Turusen sanallinen kontakti lukijalle ja kuvien katsojalle löytyy alkutekstin Valokuvaajalta lukijalle alta ja siitä otan yhden siteerauksen:

- Kun hyytävänä pakkasyönä seisoo tunturin laella kamerat valmiina jalustalla ja taivaalla alkavat revontulet loimuta, kiittäen yhtenä leimahduksena taivaankan-nen yli, niin silloin ihminen tuntee oman pienuutensa.

Teksti ja kuvat Marko Vihlman

Gullfoss aseman seikkailijat.

Työnhauassa Islannissa!

Keskiviikkona 2.11.2011 lauma innostuneita ja uteliaita merivartiomiehiä valuu kohti Helsinki-Vantaan lentoasemaa, ajatuksenaan lähteä Islantiin tutustumaan saaren mystiikkaan ja paikalliseen Coast Guardiin eli Landshelgisgaeslaan kuten se paikallisesti on kirjoitettu.

Etukäteistiedustelussa oli saaresta ongittu tietoa vaikka kuinka paljon ja reissun matkasuunnitelma oli tehty huolella. Erittäin paljon kiinnostusta kohdistui Coast Gardiin uuteen Vartiolaivaan THOR:n, josta

tarkemmin myöhemmin. Alus oli saapunut Reykjavikiin vain 9 päivää aikaisemmin telakalta Chilestä, jossa se on rakennettu.

Lentokentällä peruskuviot, jonka jälkeen suunta kohti "puhdasta" puolta ja

myymälöitä, piti hän isännille viedä jotain pientä tuliaisista Suomesta. Klo 14.10 lähti seikkailu käyntiin koneen noustessa ilmaan kotimaan kamaralta ja matka oli todenteolla alkanut.

Saapuminen saareen!

Lento saapui aikataulusta hieman edellä Keflavikin kansainväliselle lentokentälle, kassit hihnalta ja kohti taksia. No Tedi ajatteli tutustua paikallisen tullin toimintaan koiran käydessä haistelemassa kassia, taisi olla mummon lihapullat jotka houkutelivat. Lopulta taksiin ja hotelliin, jonne matkaa kentältä oli noin 40 kilometriä, matkan aikana taksikuski kertoi saaresta ja ohitettavista kohteista. Hotelliin nopea siistiytyminen ja lähtö syömään, hotelli oli varsin vaatimaton mutta aivan riittävä. Ensimmäinen ilta varsin rauhallista ihmetelyä, matkaväsymyskin hieman painoi.

Gullfoss.

Saari haltuun

Ensimmäinen aamu ja paahtoleipää rouskutettaessa päätettiin ohjelmaa muuttaa siten että "road trip" päätettiin toteuttaa jo samana päivänä, joten eikun haukkanan respan ukon kimppuun kyselemään vuokra-auto mahdollisuuksista. Löytyihän meille pikkubussi ja ei muuta kuin Hyundain keula maaseutua kohti, yhden pysähdyksen taktiikalla! Ensimmäinen kohde oli Pingvellirin kansallispuisto Reykjavikistä koilliseen, maisemat olivat kuin suoraan Sherlock Holmesista ja Taru sormusten herrasta. Pingvellirissä oli myös Amerikan mannerlaatan ja Euroopan mannerlaatan törmäysseura, lisäksi siellä sijaitsi myös retkemme ensimmäinen vesiputous jonka vesi valui suoraan jäätiköltä ja oli todella kylmää, mutta kyllä pikku uintiakin jo harkittiin.

Toinen stoppi ja kuumat lähteet tosin ruokailun jälkeen, vastassa kuuluisa Geysir, jossa pääsimme todistamaan Stokkur-nimisen lähteen purkautumista. Alueella on noin 30 pienempää geysiriä ja kuumaa lähdettä. Rehellisesti voi sanoa että aika vakuuttavan näköistä kun vesi purskahtaa taivaalle, luonnon voimat antoivat hyvä näytteen itsestään. Turva-aidat eivät kyllä olleet kovin häävät kun otetaan huomioon, että vesi joka alueella valui oli noin 80-100 asteista ja siitä erotti vain 50 sentin korkeudella ollut naru (eihän se aasialaisia pidätellyt vaan siellä ne keikkuivat lähteiden reunoilla, tietenkin).

Kolmas pysäkki Gullfoss:n vesiputous, joka oli todella vaikuttava ja todisti jälleen ihmisen pienuuden luonnonvoimien rinnalla. Vettä syöksyi alas kanjoniin erään konemestarin mukaan ainakin kaksi litraa minuutissa, taisi olla hieman alakanttiin tuo arvio mutta oheisesta kuvasta voi jokainen päätellä itse!

Blue Lagoon.

Neljäs ja seesteisempi kohde oli Skálholtin viikinkikirkon jäännökset, joka oli ehkä kierroksen hienoinen pettymys mutta kokemus sinänsä.

Viimeinen pysäkki KERID:n, joka oli noin 200 metriä leveä tulivuoren kraateri, jossa pystyi seisomaan kirjaimellisesti kuilun reunalla. Pysähdyksen jälkeen auton keula kohti suurkaupungin sykettä ja iltaruokailua.

Tour de Reykjavik ja Coast Guard

Perjantaina koitti paljon odotettu vierailupäivä paikalliseen Coast Guardiin, vierailu oli vasta iltapäivällä joten aamupäivä oli aikaa tutustua Reykjavikiin ydinkeskustaan ja sen nähtävyyksiin, joista yhtenä hienoimmista voi pitää Hallgrímskirkja:a. Kirkko, jota rakennettiin melkein 50 vuotta, valmistui 1986 Reykjavikin 200-vuotisjuhlaaksi. Lisäksi rannassa oleva uusi konserttitalo Harpa on näkemisen arvoinen, lasinen sokeripala meren rannalla. Edellä mainittujen lisäksi pitkin keskustaa on useita hienoja nähtävyyksiä, rakennuksia ja museoita löytyy varmasti joka makuun. Kaikkea näkemisen arvoista ei aamupäivässä ehtinyt millään näkemään.

Hieman ennen kello 14 hipsimme rantaa kohti, jossa Coast Guardian alukset jo odottivat meitä kutsuvana. Sattumalta heidän helikopterilla oli vinnssausharjoitukset paikallisen vapaaehtoisen meripelastusseuran kanssa Reykjavikin lahdella, jota myös pääsimme todistamaan. Kello 14.00 saapui vierailumme isäntä Kommodori Asgrimur L. Asgrimsson, joka työskentelee operaatiopäällikkönä paikallisessa johtokeskuksessa. Esittelyjen

Hallgrímskirkja.

jälkeen hän kertoi miten avointa heidän toimintansa oli ja ettei heillä ole mitään salaista materiaalia vaan kaikki ovat tervetulleita alukseen. Tämän jälkeen hän johdatti meidät Islannin rannikkovartioston ylpeyteen rannikkovartioalus THORiin, joka kaikessa massiivisuudessaan oli mahtava näky. Alus oli vasta saapunut telakalta ja sen valmistuminen oli viivästynyt useita kuukausia Chilessä keväällä sattuneen maanjäristyksen ja sitä seuranneen tsunamin johdosta, joka oli kaatanut aluksen telakalla. Niinpä sen varustelu oli vielä kesken ja sen kimpussa häärisikin parikymmentä asentajaa ja tuleva miehistö. Aluksessa meidät otti vastaan sen päällikkö Komentaja Sigurdur Steinar Kjetilsson, hän esitteli meille aluksen komentosiltaa ja aluksen ominaisuuksia. Pian hänen oli kuitenkin mentävä aluksen valmistelutehtäviin ja Kommodori Asgrimsson jatkoi aluksen esittelyä, esitellen ensimmäisenä aluksen saunan (miksiköhän?). Erityisen silmiinpistävää oli aluksen väljyys ja avarat tilat.

Alus on suunniteltu siten että se pystyy toimimaan johtokeskuksena vaikka tulivuorenpurkauksen sattuessa, samalla kuitenkin alukseen pystytään evakuoimaan väkeä useita satoja. Siitä johtuen käytävät olivat todella leveät niin että mikäli käytävillä makaa väkeä mahtuu paareilla silti ohi.

Aluksen ominaisuuksista voidaan mainita että siinä oli luokka 20 hengelle, erilliset neuvottelutilat jossa maan hallitus voi tarvittaessa jatkaa työtään evakuoinnin sattuessa. Neuvottelutilaan astuessamme oli paikallisen rannikkovartioston päällikkö palaveeraamassa eikä ollut moksiskaakaan kun tulimme tilaan, tervehti meitä ja jatkoi kokoustaan, kuinkahan meillä? Ruokailutila oli todella avara.

Miehistön hyteistä sen verran että ne olivat yhden henkilön hyttejä mutta niissä

oli myös yläsänky poikkeustilaa varten, jokaisessa oli oma tv, wc/suihku ja n. 10 neliötä tilaa eli isompia kuin ruotsinlaivojen neljän hengen hytit. Kierroksemme aikana keskustellessamme, kävi ilmi että LHG on jo pitkään yrittänyt saada palkattua naisia operatiivisiin töihin, mutta pysyvyys on ollut heikkoa.

Rannikkovartioston koulutus on Islannissa järjestetty siten että upseerit käyvät merenkulkuoppilaitoksen joka antaa heille meripätevyyden ja upseerin arvon. Miehistölle ei ole erillistä koulutusta vaan heidät koulutetaan työn yhteydessä ja valvontaviranomaisen koulutuksen he saavat työharjoittelussa poliisissa. Varustuksena heilläkin on Glockit ja tukiasena Heckler koch MP5. Työvuorot heillä sitten aika paljon eroavat meistä, heidän ulkovuoronsa kestää 21 päivää, josta 17 ulkona ja 4 satamassa. Normaalisti miehistö tekee kaksi ulkovuoroa putkeen ja sitten ovat yhden ulkovuoron vapaalla, poislukien kapteeni ja konepäällikkö jotka tekevät 1+1 vuoroa. Kaiken muun lisäksi voidaan vielä todeta että töihin pääsee kuka tahansa, edes kansalaisuusvaatimusta ei ole vaan heillä on ollut töissä ruotsalaisia, tanskalaisia ja britti. Kommodori kysyikin jos olisimme halukkaita tulemaan töihin heille, vitsi tai ei, niin varmaan puolittosissaan hän kyseli koska Islannissa ei väkeä ole liaksi. Muutenkin Rannikkovartiostolla tuntui olevan erikoisasema Islannissa, sillä heillä oli pommiryhmää ja muita erikoisryhmiä joita meillä on poliisilla.

Hämmästyttävintä aluksessa on sen hinta, vain 28 miljoonaa euroa, tosin toimitussisällöstä emme huomanneet kysyä.

Aluksen ensimmäinen partiomatka oli alkava vasta seuraavana päivänä, joten vierailumme sattui osumaan todella hyvään saumaan. Aluksen tekniset ominaisuudet ovat seuraavalla sivulla.

Tutustuttuamme Thor:in pääsimme myös vanhempaan kalustoon tutustumaan eli Vartiolaiva Aegir:n, joka oli kokenut kalasodat, alus oli juuri tullut välimereltä Frontexin operaatiosta. Se oli perinteisen sota-aluksen tyyppinen ahdas, paljon modifioitu mutta edelleen vanhanaikainen. Alus oli edelleen aktiivipalveluksessa, sen sisaralus oli jo siirretty paikalliseen merimuseoon.

Laivojen lisäksi rannassa oli heidän partioveneensä, joka alun perin oli suunniteltu 26 metriseksi. Mutta telakan pienuudesta johtuen oli alus typistetty 21 metriseksi. Alus ei ollut enää juurikaan käytössä ja kysyttäessä sen merikelpoisuutta Kommodori Asgrimsson totesi "ettei se kaadu mutta ei-pähän ole ohjaamossa karpäsiäkään", josta jokainen voi vetää omat johtopäätökset.

Vierailumme lopuksi kiitimme Kommodoria ja Landhelgisgæslaa vieraanvaraisuudesta ja annoimme hänelle tuomamme tuliaisit, samalla luovutimme Thor:in förstille

Thorin takaohjaamo, kuvassa vasemmalta kommodori Asgrimsson, Marko Ja aluksen päällikkö Steinar Kjetilsson. Alla rannikkovartioalus Thorin tekniset tiedot.

ICGV ÞÓR

MULTI PURPOSE VESSEL

The vessel is designed and equipped for the following coastguard duties:

- Maritime Surveillance
- Emergency Towing Operations
- Fire Fighting
- Environmental Response
- Search and Rescue (SAR)
- Helicopter In-Flight Refuelling (HIFR)
- Fisheries Enforcement
- Oil Recovery Operations (ORO)
- Hydrographic Surveying
- On-scene command and coordination platform

Cargo Capacities

Cargo deck, free area	300 m ²
Deck load	2,5 T/ m ²
Fuel oil	1118 m ³
Fresh water	298 m ³
Fuel oil / ORO	268 m ³
ORO	407 m ³
Water Ballast	839 m ³

Lifesaving Equipment

MOB boat: 2 off Norsafe Magnum 750
Min. speed 35 Knots.
Davit: Mc.Gregor
Life rafts: 6 off Viking 25 persons

Main propellers

2 Rolls-Royce marine KaMeWa Ulstein
Feathering type w/out nozzle.
Prop diam.: 3600 mm, RPM: 178

Main gear

2 off Rolls-Royce Ulstein gearboxes
1500AGSC-KP25/560

Generators:

2 off shaft generators PTD
1600KW/2000 kVA.
Aux. Gen. Sets: 4x550 kW
Emerg. gen.set: 1x190 kW.

Thrusters:

1 off RR Ulstein Aquamaster Azimuth
TCNS 70/50-180 883 kW swing up Type.
3 off RR Ulstein Kamewa TT1300 DPN
CP, 450 kW, tunnel thruster.

Operating System

Dynpos-system – Joystick System:
RRM Compact DP1

Oil Recovery Operations – ORO

Oil Boom: Norlense R- Series system
300 m. NO-800-R Offshore-boom.
Oil Skimmer: Lamor Free Floating
Brush skimmer 100 2C

Marine Energy Management System

Maren – Marorka

TECHNICAL DATA

Dimensions

Length	93.80 m
Breadth	16.00 m
Height	30 m
Max. draught	5.80 m
Gross tonnage (GT)	3.920

General

Speed	19.5 Kn
Ice Class	1 B
Towing Capacity	120 T
Crew / Live Saving Equipment	18/48

Class

LRS +100, Ice class 1B + LMC, UMS,
Occasional Oil Recovery Duties, EP, DP
(AM) CAC3, FI-FI 1

MACHINERY

Main Engines

2 Rolls-Royce Marine, Bergen
B:32-40L9P 4500 kW, 750 RPM.
Flexible mounted.
Floating frequency 50-60 Hz.

LANDHELGISGÆSLA ÍSLANDS
ICELANDIC COAST GUARD

For further information please go to www.lhg.is/thor

suklaakonvehdit miehistölle kahvipöytään laitettavaksi.

Lisätietoja haluaville rannikkovartioston nettisivuilta (www.lhg.is) löytyy paljon lisätietoa.

Maitokelluntaa

Lauantaina seurueemme päätti lähteä kohti Blue Lagoonia (ei sitä elokuvaa), vaan lentokentän vieressä sijaitsevaa kylpylää. Kylpylän alue oli kesellä kuumaisemaa ja sinne oli rakennettu hieno ulkouima-allas, jonka vesi oli noin 38-39 asteista meriveden ja maan sisältä tulevan mineraaliveden sekoitusta, veden väri oli kuin maitoa. Ilman ollessa lähellä

nollaa ja tuulen tuivertaessa tuli hieman epätodellinen olo kun räntää satoi niin että pää meinasi jäätyä mutta kuitenkin oli kuuma. No siitäkin kuitenkin selvittiin. Saunatkin testattiin niin että amatööri karkasivat saunasta, vaikka lämpöä oli vain 60 astetta. Britti totesi vain ettei hän ole niin suomalainen!

Kotiinlähtö lähenee...

Sunnuntaina oli ohjelmassa Merimuseossa vierailu ja loppujen tuliaisten ostaminen. Koneen aikainen lähtö rajoitti harrastustoimintaa joten ruokailun jälkeen vetäydyimme hotelliin.

Niin ja niille joita kiinnostaa Reykjavikin

yöelämä voisi lopuksi tipata että baarit menevät arkisin kiinni klo 00.30 ja viikonloppuisin klo 04.30. Pubeissa on aivan loistavia kitaran renkuttajia, joilta irtoaa yllättävätkin toiveet (kuten testasimme). Grillille on aivan turha mennä yöllä kyselemään hampurilaisia, sieltä saa vain Båtareita eli täytettyjä patonkeja jotka kylläkin olivat aivan loistavan makuisia. Ravintoloissa hintataso on Suomen luokkaa.

Islantia voisi suositella pariskunnille ja seikkailua etsiville.

Wimma wappa-terveisin Marko.

SOKOS HOTELS
KIMMEL | VAAKUNA – JOENSUU

**TEATTERIA JA MAJOITUSTA
JOENSUUN SOKOS HOTELLEISSA**

TEATTERIMAJOITUSPAKETTIIN SISÄLTYY
majoitus, teatterilippu, käsiohjelma, aamiainen, iltasauna sekä
iltaravintoloihin sisäänpääsy.

PAKETIN LISÄETUNA
Fransmannissa tai Torerossa ruokailun yhteydessä kaksi jälkiruokaa
yhden hinnalla (tarjoamme edullisimman).

**Tiedustele erilaisia teatteripakettivaihtoehtoja
Joensuun Sokos Hotellien myyntipalvelusta!**

Sokos Hotel Kimmel
Sokos Hotel Vaakuna

Puh. 020 1234 660 tai sales.kimmel@sok.fi
www.sokoshotels.fi

Puhelun hinta: lankap. 0,0828 €/puhelu + 0,07 €/min., matkap. 0,0828 €/puhelu + 0,17 €/min.

Tärkeän henkivakuutuksen saa edullisemmin kuin uskotaan

Suomalaisten tietämys henkivakuutuksista on vähäistä. Palkansaaja- ja toimihenkilöjärjestöjen jäsenet arvioivat henkivakuutusten hinnat reilusti yläkanttiin, ja kaksi kolmesta ei ole pohtinut henkivakuutustarvettaan lainkaan. Heikoin tietämys henkivakuutuksista on nuorilla aikuisilla.

Nuoret aikuiset pitävät henkivakuutuksia selvästi kalliimpina kuin muut ikäryhmät. 25–30-vuotiaat arvioivat 50 000 euron henkivakuutuksen maksavan keskimäärin 356 euroa vuodessa, mikä on kahdeksankertainen summa järjestöjäsenen henkivakuutuksen hintaan verrattuna. Hintamielikuva on vääristynyt kaikissa ikäluokissa. Tiedot selviävät Keskinäisen Vakuutusyhtiön Kalevan ja If Vahinkovakuutusyhtiön yhteistyöjärjestöjen jäsenille kohdistetusta kyselytutkimuksesta.

Tutkimuksen perusteella henkivakuutukset tuntuvat olevan kaiken kaikkiaan vieraita. Kaksi kolmesta tutkimukseen osallistuneesta suomalaisesta ei ole pohtinut henkivakuutuksen tarvetta lainkaan, ja 15 prosenttia vastaajista ei koe tarvetta henkivakuutukselle. Joka viides pitää henkivakuutuksen hintaa esteenä vakuutuksen ottamiselle. Alku vuonna 2011 tehtyyn henkivakuutustutkimukseen vastasi yhteensä 527 palkansaaja- ja toimihenkilöjärjestöjen jäsentä.

- Tulokset ovat huolestuttavia, sillä suomalaisten henkivakuutusturvassa on aukkoja. Etenkin suuria lainoja ottaneiden nuorten perheiden pitäisi huolehtia turvastaan paremmin, markkinointijohtaja Minna Mikkonen Kalevasta arvioi.

Finanssialan Keskusliiton selvityksen mukaan suomalaisista työikäisistä noin

joka kolmas on vakuuttanut itsensä kuoleman varalta.

Jäsenetuna koko perheelle

Merivartioliiton jäsenet puolisoineen ovat oikeutettuja liiton heille neuvottelemaan edulliseen henki- ja tapaturmavakuutukseen. Ryhmäsampo Primus -niminen vakuutus sisältää sairauden ja tapaturman aiheuttaman kuolemantapausturvan lisäksi turvat tapaturman aiheuttamien hoitokulujen, lyhytaikaisen työkyvyttömyyden ja pysyvän haitan varalle.

Liiton jäsenten alle 18-vuotiaat lapset voivat saada tapaturmavakuutuksen, joka on voimassa ilman lisämaksua myös urheillessa. Lasten Ryhmäsampo Primus -tapaturmavakuutuksella voi siten korvata usean urheilulajiliiton edellyttämät lisensivakuutukset. Lasten tapaturmavakuutus maksaa noin 20 euroa vuodessa.

Merivartioliiton jäsenten henkivakuutusten hinnat laskivat vuoden 2011 alussa.

- Merivartioliiton jäsenet perheineen saavat nyt yli 50 prosentin alennuksen henkivakuutuksistaan. Lisäalennukset vahvistavat Ryhmäsampo Primuksen asemaa Suomen edullisimpana henki- ja tapaturmavakuutuksena, Minna Mikkonen kertoo. Myös Vakuutus- ja rahoitusneuvonta FINEn toukokuussa 2011 julkaisema

vertailu osoittaa, että Kalevan myöntämä ryhmäetuvakuutus on selkeästi markkinoiden edullisin. (www.fine.fi).

Ryhmäsampo Primus -vakuutuksia myöntää Ifin yhteistoimintayhtiö Keskinäinen Vakuutusyhtiö Kaleva. Saat henki- ja tapaturmavakuutuksen osoitteesta www.henkivakuutuskuntoon.fi tai Ifistä www.if.fi.

Tämän verran laaja henkivakuutus maksaa todellisuudessa

Esimerkki 1. 41-vuotias mies, Merivartioliiton jäsen, 50 000 euroa kattava Ryhmäsampo Primus -henkivakuutus = 78,90 euroa, Ifin keskittäjäasiakkaille 74,20 euroa.

Esimerkki 2. 35-vuotias nainen, Merivartioliiton jäsen, 50 000 euroa kattava Ryhmäsampo Primus -henkivakuutus = 44,10 euroa, Ifin keskittäjäasiakkaille 41,40 euroa.

Esimerkki 3. 9-vuotias tyttö, isä tai äiti Merivartioliiton jäsen, asuinpaikka Helsinki/Turku, Ryhmäsampo Primus -tapaturmavakuutus = 17,70 euroa, Ifin keskittäjäasiakkaille 16,70 euroa.

Edullisen henkivakuutusturvan ohella Merivartioliiton jäsenillä, jotka keskittävät vahinkovakuutuksensa Ifiin, on oikeus keskittäjäalennuksiin Ifin tarjoamista kulluttajavakuutuksista.

**Kohti päihteetöntä elämää
vuodesta 1997**

Hyvää Joulua!

KostamoKoti Oy

Tervavaarantie, Värtsilä
puh: 013-312 790
www.kostamokoti.fi

forever
KUNTOKLUBI

www.kuntokeskuskaisla.com

Rajaviesti liiton jäsenten turvallisuuden asialla

Rajaviesti-lehti ja Nordic Trail Oy yhteistyössä lahjoittivat Alexandroupolin direktoraatin alueella toimivalle Kreikan poliisin erillisyksikölle 10 kappaletta Led Lenser P7-käsivalaisimia. Valaisin lahjoituksen tarkoituksena on osaltaan parantaa alueella erillisyksikön mukana työskentelevien Rajavartioliiton jäsenten työturvallisuutta.

Valaisinten toimituksesta vastasi Kreikkaan marraskuussa matkannut kolmi-miehininen suomalainen koirapartio joka osallistuu Euroopan rajaturvallisuusvirasto Frontexin koordinoimaan operaatioon Kreikan Turkin vastaisella rajalla.

Laadukkaat valaisimet tulivat tarpeeseen, koska paikallinen viranomaistoiminta joutuu supistamaan kaikkia hankintoja talouskriisin johdosta. Yksiköllä on tähän mennessä ollut henkilökohtaisina valaisiminaan kiinalaisvalmisteisia halpatuontikopioita, joiden valoteho etsinnöissä on vähintäänkin riittämätön. Lahjoituksen saajat ovat olleet erittäin tyytyväisiä käsivalaisimiin.

Led Lenser P7 käsivalaisin valittiin hyvän valotehon, laadukkaan viimeistelyn, jämäkän kotelon sekä siitä saatujen hyvien käyttökokemusten vuoksi. Myös edulliset ja joka paikasta varmuudella löytyvät AAA-paristot ovat käyttäjälle, joka joutuu omakustanteisesti hankkimaan virtalähteet valaisimeen, ehdottomasti etu.

Lisätietoja Led Lenser-tuotteista:

<http://www.nordictrail.fi/led-lenser.html>

Tässä maastossa päänvaivaa aiheuttaa päivälläkin liikkuminen.

200 lumenia, 4 kpl AAA-paristoja, pituus 13,3 cm ja paino 192 g.

Helmi ja Hevi

Vihollisena Vangitut 346 s. 33 €, Operaatio Hokki 237 s. 33 €, Atena kustannus

Saksalaisten internointi välirauhansopimuksen mukaisesti ja jatkosodan viimeisen epäonnisen kaukopartion kamppailu ovat nyt koottu kirjoiksi

Lukemista pitkiin talvi-iltoihin tarjoavat lähi-historiasta kiinnostuneille uutuuskirjoillaan Mikko Määttä *“Vihollisena vangitut”* ja Mikko Porvali *“Operaatio Hokki”*. Nämä nuoremman polven tutkijakirjoittajat ovat paneutuneet aiheisiinsa perusteellisesti ja molemmissa kirjoissa käsitellään aihealu-etta, joista on kirjoitettu todella vähän tai niissä käsiteltävät asiat on tarkoituksella painettu unohduksiin suuren ja mahtavan naapurin valvoessa haukkana etupiiriään.

Vihollisena vangitut

Internointileirit neuvostosuhteiden välikap-paleina 1944-47

Internoida = eristää (turvallisuussyistä) asu-maan muista erossa, sulkea turvasäilöön t. eristysselliin. Edellä luettu kertoo kielitoimis-ton vuoden 2006 sanakirjan mukaan sen, mitä internointi tarkoittaa.

Välirauhansopimus allekirjoitettiin Mos-kovassa 19.9.1944. Sopimuksen 2. artik-laan kirjattiin saksalaisten joukkojen aseista riisumisen lisäksi, että kaikki Saksan ja Unkarin kansalaiset tuli internoida.

Tästä alkoi saksalaisten ja unkarilaisten vuodet 1944–47 kestänyt internointi Etelä-Suomeen perustettuihin leireihin. Rauhan-sopimuksen jälkeen maahan saapunut valvontakomissio, jota johti kenraalievosti Andrei Ždanov, majoittautui hotelli Toriin ja piti Suomen hallitusta tiukoilla myös internointiasiaissa.

Käytännön työ internoinnissa alistettiin Valtiolliselle poliisille, eli Valpolle. Va-semmiston, eli SKDL:n maaliskuun 1945 vaalivoiton myötä maahan tuli Paasikiven kolmanteen hallitukseen sisäasianministe-riksi kommunisti Yrjö Leino. Valpossa alkoi ns. punaisen Valpon aika kesällä 1945. Tämä vaikutti myös internointileireille eris-tytjen elämään.

Määttä kuvaava kirjassaan hyvin miten internointi tapahtui, keitä se koski ja miten leireissä elettiin kaiken puutteen keskellä, jotka hävitty sota toi mukanaan.

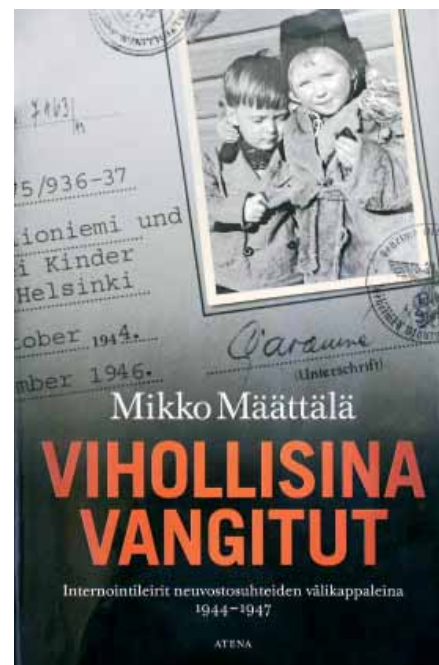
Näin jälkikäteen ei voi kuin ihmetellä esimerkiksi sitä, että internointileireille raahattiin hallituksen ulkoasianvaliokunnan (UVA:n) päätöksellä 17.10.1944 myös sak-salaisten kanssa naimisissa olleet, Suomen kansalaisuuden omaavat naiset ja heidän lapsensa, vaikka heidän internointiaan ei valvontakomissio edes vaatinut! Tämä toimenpide tehtiin kaiken varalta, koska

leireille ei ponnisteluista huolimatta saatu kaikkia tiedossa olleita Suomessa oles-kelleita saksalaisia. He olivat aavistaneet näin käyvän ja menneet “maan alle” tai poistuneet kokonaan maasta.

Oopperalaulaja Lea Piltti oli tuon ajan suuria näyttämödiivoja, joka oli kiertänyt Keski-Euroopan oopperoita ja tottunut yöpymään kalleimmissa hotellisviiteissä. Suomen kansan sydämiin hän lauloi 1927 Oskar Merikannon kappaleella “Pai, pai paitaressu”. Piltti oli mennyt naimisiin sak-salaisen Gerhard Welcken kanssa 1932. Liitto ei kestänyt ja pari erosi 1943. Piltti teki heti anomuksen saadakseen Suomen kansalaisuuden takaisin (tuolloin ei tunnettu kaksoiskansalaisuutta). Asia ratkaistiin vasta 19.9.1944, muiden ns. syyskuun suomalaisten mukana. Tämä ei pelastanut Pilttiä ja muita silloin Suomen kansalai-suuden saaneita saksalaisia internoinnilta. Piltin matka Loimaan internointileiriin alkoi tammikuun lopussa 1945. Piltti majoitettiin leirin torakoita ja luteita vilisevään sivuhuo-neeseen. Sieltä lähti heti vapautta vaativia kirjeitä sisäasianministeri Hillilälle, ja koska Piltti oli ollut kansalaisuusasiassa liikkeellä hyvissä ajoin ennen välirauhansopimusta, hänet vapautettiin vain kolmen päivän internoinnin jälkeen.

Mielenkiintoinen on myös lehtimies ja kirjailija Friedrich Egen tarina. Vuonna 1936 Suomeen vaimonsa kanssa saapunut Ege toimi lehtimiehenä, työsti kirjahankkeitaan, mutta joutui pidätetyksi 1943 vakoilusta Neuvostoliiton hyväksi. Siitä napsahti neljän vuoden kuritushuonetuomio jatke-tusta maanpetoksesta. Välirauhansopi-mus vapautti myös Egen, mutta Saksan kansalaisena hänet internointiin välittömästi vapauttamisen jälkeen 1.10.1944. Myös Ede kirjelmöi vapautensa puolesta eri tahoille, myös valvontakomissiolle. Val-vontakomissio ei aluksi lämmennyt vapau-sanomuksille, mutta jostain syystä mieli muuttui 15.2.1945 ja Ege pääsi vapaaksi viisi päivää myöhemmin. Egen tarina saa uuden käänteen, kun hän alkoi vapaaksi päästyään veljeillä punaisen Valpon kanssa ja pääsi sen urkkijaksi ja valistusupseeriksi! Hänen erikoisalaansa olivat internointileirit. Hän alkoi kiertää leireillä Valpon valtuuksilla. Samalla hän jaotteli leiriläisiä fasisteiksi, antifasisteiksi ja epäpoliittisiksi henkilöiksi.

Suomen valtio otti valvontaansa sodan aikana vihollismaiden ja näiden kansalais-ten omaisuuden. Tätä varten perustettiin

Ulkomaisen omaisuuden hoitokunta (UOH). Sodan jälkeen se sai harteilleen saksalai-sen omaisuuden selvittämisen. Potsdamin huippukokouksessa heinä-elokuun vaih-teessa 1945 päätettiin, että saksalainen omaisuus käytetään liittoutuneille osasuo-rituksena sotakorvauksista. Tämän jälkeen valvontakomissio vaati Suomelta luetteloita saksalaisten omaisuudesta. Leiriläiset olivat laatineet omaisuusluettelot alun perin siitä syystä, että näin omaisuus varmasti säilyisi omistajillaan, mutta nämä luettelot toimivat listoina, jolla omaisuus siirrettiin vuoden 1946 maaliskuussa Neuvostoliiton haltuun. Tätä siirrettävää omaisuutta olivat asunnot, irtaimistot, käteisvarat, arvopaperit, yhtiö-osakkuudet ja patentit. Esimerkiksi sak-salaisomistuksessa olleiden vuokratalojen asukkaat häädettiin viikossa asunnoistaan. Nelisensataa vuokrallaista joutui koditto-maksi. Pankkitilit, myös lasten (!) nimissä olleet, tyhjennettiin rahoista. Tunnetuin omistajavaihdos tämän lain perusteella on Hämeenlinnan lähellä sijaitsevan Vanajan-linnan siirtyminen maineen Neuvostoliiton valtiolle. Sen omisti Tikkakoski Oy:n pää-omistaja Willi Dags. Myöhemmin siinä toimi Sirola-opisto. Myös Tikkakoski -yhtiö joutui Neuvostoliiton haltuun, se ostettiin takaisin Suomen valtiolle vasta 50-luvulla.

Pääosa internoiduista Saksan ja Unkarin kansalaisista vapautettiin leireiltä maaliskuussa 1946. Viisitoista henkilöä, jotka Val-pon, eli Friedrich Egen alun perin kokoaman listan mukaan olivat fasisteja, jäivät leirille ja karkotettiin 7.7.1947 Suomesta Saksaan.

Internoitujen korvausasia on ollut vireillä vuosikymmeniä ja odottaa yhä ratkaisua Kataisen hallituksen pöydällä.

Vihollisena vangitut valottaa monelta kannalta internoitujen kohtaloita, Suomen hallituksen ja viranomaisten toimia väli-rauhan sopimuksen artiklojen toimeen-panossa valvontakomission vaatimusten ristipaineessa.

Operaatio Hokki

Päämajan vaiettu kaukopartio

Suomalaisten kaukopartioiden toiminnasta jatkosodassa on kirjoitettu kasapäin dokumentteja ja sotaromaaneja. Operaatio Hokiksi nimetty kaukopartio on jäänyt sotakirjallisuudessa tätä ennen dokumentoimatta.

Kyseessä oli jatkosodan viimeinen suuri kaukopartio-operaatio ajalla 12.8.-6.9.1944. Sen johtajaksi nimettiin Savitaipalella toimineen Erillinen Pataljoona 4:n (Er.P 4.) koulutusosasto H:n (Honkanen) päällikkö kapteeni ja Mannerheim-ristin ritari Ilmari Honkanen. Hän oli kokenut kaukopartiojohtaja, tehnyt osasto Martinassa ja Paatsalossa useita retkiä vihollisen selustaan ennen siirtoaan koulutusosaston johtoon. Hän johti ehkäpä koko sodan menestyksekkäimmän kaukopartio-operaation, Petrovskij Jamin huoltotukikohdan tuhoamisen helmikuussa 1942.

Operaatio Hokki oli suurisuuntainen yritys katkaista puna-armeijan rautateitse tapahtuva huolto Ilomantsin suurtaisteluun hyökkäämällä Petroskoin ratapihalle 50:llä kaukopartiosissillä. Kohteelle nopean pääsyn varmisti partion kuljetus lentoteitse laskupaikaksi määrätylle Säämäjärvelle, josta Petroskoihin oli matkaa enää noin 55 kilometriä.

Tästä unohtuiksi painetusta operatiosta on koonnut mielenkiintoisen kirjan Mikko Porvali, jonka isoisä, luutnantti Antti Porvali toimi aluksi partio Hokin varajohtajana. Partio Hokista ei tehty normaalia partiokertomusta ja vaikka olisi tehtykin, se olisi sodan päätyttyä hävitetty muiden Er.P 4:n asiapapereiden ja partiokertomusten mukana. Antti Porvali säilytti henkilökohtaisesti pitämänsä partiopäiväkirjan, joka on luettavissa kokonaisuudessaan kirjan loppusivuilla. Tämä on ollut erinomainen lähdeaineisto kirjalle, samoin kuin vielä elossa olleiden partion veteraanien haastattelut ja sotapäiväkirjat. Kirja on aito dokumentti ja sitä elävöittää kaksi kuvaliitettä. Partiolla oli mukanaan useampikin kamera, joilla dokumentoitiin partion matkaa. Kirjassa pyritään kaikkiin saatavissa oleviin tietoihin – pois lukien Venäjän arkistot - selvittämään partio Hokin tapahtumarikasta etenemistä vaihe vaiheelta Aunuksen-Karjalan erämaassa.

Alun perin partioon kuului viisikymmentä miestä. Kaikkien partiossa mukana olleiden nimiä ei tiedetä, koska miehistöluetteloa ei tehty. Moni oli ensimmäistä kertaa kaukopartiomatkalla, heidät oli koottu mukaan Honkasen koulutusosastosta. Suunnitellusta joukosta joutui kaksi miestä nousemaan kuljetuskoneesta pois jo lähtövaiheessa, koska liian raskaasti kuormattua vesitasoa ei saatu lähtöpaikkana toimineelta Pälkjärveltä ilmaan.

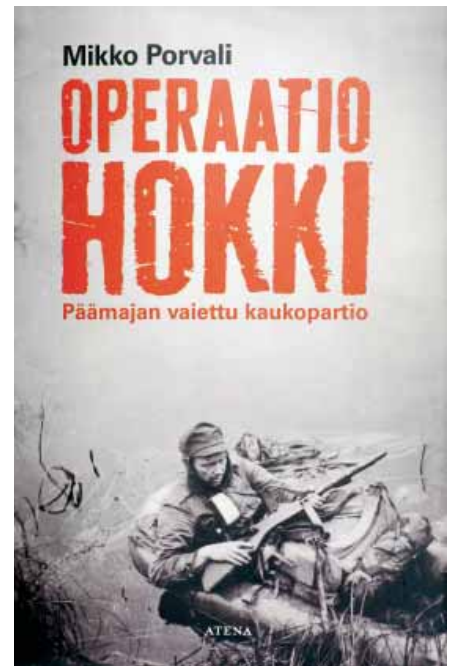
Partion matkaan pääsy kohtasi siis vaikeuksia. Se oli suunniteltu tehtäväksi kahdella Heinkel -vesitasolla, molemmille kaksi lentoa. Vaikeuksista pahin oli toisena kuljetuskoneena toimineen He 59:n putoaminen sisseineen Ilomantsin korpeen, oikeanpuoleisen moottorin sammuttua. Rytinässä koneessa olleista kuudestatoista henkilöstä loukkaantui kaksi, he joutuivat vangiksi ja yksi ammuttiin. Kone oli pudonnut aivan venäläisen kenttävartion viereen.

Pelastuneet joutuivat paluumatkalla oman kenttävartion tulitukseen, jossa menetettiin kaatuneina kaksi miestä ja kolmen haavoituessa.

Honkasella oli menetyksestä johtuen Säämäjärvellä käytössään vain 35 miestä, joilla isku Petroskoihin ei enää onnistuisi, joten hän päätti rata-asemalle hyökkäyksen sijaan katkaista Petroskoi – Suojärvi rautatien. Reppuihin oli varattu runsaasti räjähdysainetta, joten radan katkaisu onnistui hyvin ja juna suistui radalta samassa rytinässä.

Partio väistyi pohjoiseen ja tarvitsi täydennystä. Täydennyksen suoritti Tiedustelulentolaivue 16, joka toimi Värsilän kentältä ja sillä oli käytössään täydennykseen sopivaa Fokker-kalustoa. Pahaksi onneksi käsky täydennyksestä tuli laivueeseen myöhään illalla. Ohjaajaksi käsketty lentäjä oli juhlimassa ja pahasti juovuksissa, mutta läksi käskettyyn tehtävään. Huoltolennolla kävi huonosti: kaartaessaan matalalla pudotuspaikan päällä Fokkerin siipi otti puunlatvoihin ja kone putosi miltei paikalla täydennystä odottaneiden sissien päälle. Koneen tähyistäjä loukkaantui rysäyksessä kantokuntoon, lentäjän päästessä vähillä vammoilla. Loukkaantunut tähyistäjä kannettiin toistakymmentä kilometriä takaa-ajettuna noutopaikaksi valitulle Liptsakanjärvelle. Pudonneen koneen miehistö saatiin turvallisesti noutokoneeseen ja samalla tuli partiolle täydennystä. Täydennyksen jälkeen partio suuntasi takaisin radalle, joka katkaistiin toistamiseen.

Nyt alkoi partio Hokin paluumatka. Alkuperäisen suunnitelman mukaan partio piti noutaa lentokoneilla sopivalta noutopaikalta ja sellaiseksi määritettiin pohjoisessa oleva Vantsjärvi. Partion liikkumista alkoi hidastaa partiojohtaja Honkasen jalkavamma. Akillesjänteen seutu oli hiertymästä tai haavasta johtuen tulehtunut pahasti ja se nosti kovan kuumeen. Sisukkaasti Honkanen

marssi partion mukana. Noutojärvellä partio Hokki sai kylmää vettä niskaansa päämajan ilmoituksesta: koneella ei haeta, tulkaa itse pois! Matkaa omille linjoille oli suorinta tietäkin toistasataa kilometriä, mutta ne olivat puna-armeijan vankasti miehittämiä tukialueita ja ne jouduttaisiin kiertämään pohjoisen kautta ja se toisi paluumatkaan lisää toisen mokoman.

Honkanen teki kovan ratkaisun, hänet kuljettaisi kahdeksan miehen osasto sopivalle noutopaikalle, jolloin partion pääosan liikkuminen ei hidastuisi liikaa. Honkanen oli jo paari potilaana ankarassa kuumeessa. Partio Hokin pääosan toisi omille linjoille varajohtaja Porvali. Näin toimittiin. Oltiin jo syyskuussa ja aselepo tuli voimaan 4.9. Honkanen ja hänet noutojärvelle kantanut osasto noudettiin salaisella lennolla 5.9.1944.

Myös Porvalin johtama pääosasto partio Hokista ylitti rintamalinjat aselevon ollessa voimassa. Rintamalinjojen ylityksestä on veteraanien muistamina erilaista versiota: Ammuttiinko huoltotien sulkuosastosta kaksi vartiomiestä ennen rintamalinjan ylitystä? Kuljettiinko joen yli siltaa pitkin ja vihollisen kenttävartion halki? Vai kahlattiinko joen yli? Kysymykseen siitä, miten linjojen ylitys lopulta tapahtui, saadaan tuskin koskaan vastausta.

Vaiherikas Partio Hokki päättyi kestäettyään 26 vuorokautta.

Paltamon Metalli Oy

Käsityöläisentie 4 B, Kontiomäki
p. 08 687 1250

Lomakkeet uusiksi

Maaliskuun alussa voimaantunut metsästyssorganisaatiouudistus on tuonut mukanaan myös muita uudistuksia. Yksi niistä on erilaisten lupa-, metsästy- ja ilmoituslomakkeiden uusiminen, joiden kanssa joutuvat painimaan lähinnä hirvieläinten ja suurpetojen metsästäjät.

Lomakeuudistuksen taustalta löytyy ensisijaisesti organisaation nimenmuutos, joka tietenkin on oltava oikein kaikissa lomakkeissa. Toisaalta uudistuksella lieenee haettu myös selkeyttä oletuksella, että niiden täyttö suoritetaan etupäässä tietokoneella. Tämän lisäksi uudistuksella pyritään nopeuttamaan tiedon kulkua, mikä on kenties merkittävin perinteisen menetelmän heikkouksista. Hyvä yritys, joka on joissakin tapauksissa jäänyt kuitenkin puolitiehen.

Esimerkkinä mainittakoon ilmoitus hirvenmetsästykseen ampujina osallistuvista, jossa yhdelle sivulle mahtuu vain kuuden henkilön tiedot. Koska tiedosto sisältää vain tuon yhden sivun, useimmat metsästyssurat tyytynevät kopioimaan sitä riittävän määrän ja täyttämään sen käsin, jolloin alkuperäinen ajatus vesittyy. Toki sen voi täyttää koneellakin, mutta tämä edellyttää aina täyteen tulleen sivun tallentamista omalla nimellä. Ei ylivoimaista, mutta voi jäädä silti monelta tekemättä. Tietysti, kun ne on kerran tehty, samaan pohjaan tarvitsee tehdä seuraavana vuonna vain muutokset, jotka tallennettava taas omilla (vuosiluvun mukaisilla) nimillä.

Toinen osaamista vaativa tapaus on sähköinen hirvihavaintokortti, jonka kanssa monet ovat joutuneet painimaan. Tiedossani on tapauksia, joissa riistanhoitoyhdistyksen toiminnanohjaaja ei ole osannut sitä täyttää,

joten ongelmia lieenee metsästyssuratasolla vielä suurempi. Näin etenkin silloin, kun seuran keski-ikä huitelee kuudenkymppin pahemmalla puolella, jolloin myös tietotekniikkataidot ovat lähtökohtaisesti tavanomaista heikommassa kantimissa. Toki tästäkin pitäisi käyttöohjeita seuraamalla kohtuudella selvittää, ja kyllä vanhakin oppii jos vain haluaa. Käytännössä asia tuppaa kuitenkin olemaan niin, että käyttöohjeisiin turvaudutaan vasta silloin, kun ollaan jo vaikeuksissa.

Erämiehen kulkuneuvot

Hirvenmetsästäjien ja koneurakoitsijoiden suosikkijoneuvoja ovat olleet jo pitkään nelivetoiset pic-upit eli niin sanotut lava-autot, jotka tarjoavat hyvän kuljetus- ja etenemiskyvyn hankalissakin olosuhteissa. Tänä vuonna ajoneuvoluokka on lisääntynyt Volkswagenin Amarok –mallistolla ja myös pitkäaikainen kestopuoliksi Toyota Hilux on uudistanut mallistonsa.

Volkswagen Amarok valmistetaan konsernin Argentiinan tehtailla ja sitä tuodaan Suomeen 2 ja 5 –paikkaisina malleina. Ne ovat henkilöautomaisella neliovisella ohjaamolla varustettuja lyhytlavaisia malleja. Autoverollinen alkaen -hintaa samassa järjestyksessä 35 287 ja 43 050 euroa. Lisävarustelu nostaa ymmärrettävästi hintaa. Amarokista on myöhemmin tulossa myös pitkälavainen Single Cap –malli. Moottorina kaikissa malleissa 2 –litrainen Common rail -dieselmoottori, teholtaan 120 kW. Uudistunut Toyota Hilux tuo markkinoille lyhytohjaamoisen DL ja pitkäohjaamoisen SR mallisarjan. Autoverolliset alkaen

– hinnat samassa järjestyksessä 33 661 ja 47 057 euroa. Moottorina 2,5 –litrainen Common rail –dieselmoottori, teholtaan 108 kW, SR+ huippumallissa (55 976 €) 3 –litrainen CR –diesel, teholtaan 126 kW.

Volkswagenin vakiovarusteista mainittakoon Toyotasta puuttuva luistonesto ja Webasto –diesellämmitin, joka varmistaa kylmäkäynnistyksen ja lämmittää ohjaamon vaikka tolppasähköä ei olisikaan saatavilla. Muutoin varustetaso on melko yhtenevä, joten hankintatilanteessa valinta jää ostajalle.

Kilpailijoista mainittakoon Fordin, Izu-sun, Mazdan ja Nissanin. Hieman vanhempaa sukupolvea edustavat vastaavat mallit, joiden hintaluokka on sama tai hieman alhaisempi kuin nyt esiteltujen uutuusmallien.

Hyvä riistaruokaopas

Kuluneen syksyn uutuuksiin kuuluu Tatu Lehtovaaran ”Riistakokki – hirvestä metsäkauriiseen” -kirja, joka on epäilemättä yksi erämiesten ja vielä enemmän -emäntien mieluisimmista joululahjoista. Hyvä opaskirja riistaruokien maailmaan, joka kattaa koko repertuaarin riiputuksesta ja paloittelusta alkaen aina sopiviin ruokajuomiin ja nokipannukahviin saakka.

Hyvä opaskirja on tänä päivänä siinäkin mielessä tarpeellinen, että kaikkien taiteen sääntöjen mukaan käsitelty riistasaalis voidaan pilata vielä valmistusvaiheessa. Näin siksi, että näille nykyajan uusavuttomille perinteinen ruoanvalmistustaito ei ole mikään itsestäänselvyys. Toisaalta riistan valmistus ruoaksi on suora jatkumo sen pyyntitapahtumalle, joka huipentuu itse valmistetun aidon luomuroan nauttimiseen.

Riistaruokien valmistus on myös miehille mitä sopivinta puuhaa, jossa näkee oman työn tuloksen alusta loppuun, ja jota emäntäkään ei varmasti pane pahakseen. Kuulun itse juuri tähän kategoriaan, ja valmistan yleensä aina kaikki riistaruokat. Se on helppoa ja vaivatonta, kun sen osaa, mutta ainahan hyvä reseptikirja tarjoaa lisää mahdollisuuksia.

Yleisohjeena mainittakoon, että paras riistaruoka syntyy miedossa lämmössä

Erämiesten suosimaan pic-up –luokkaan on tullut uutena kilpailijana Volkswagenin Amarok –mallisarja.

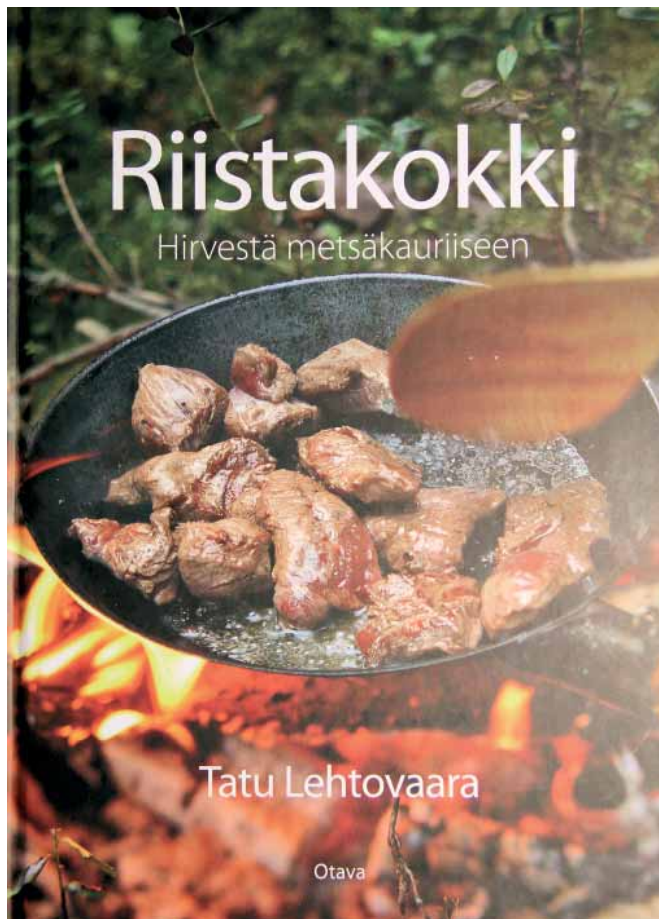
hitaasti hauduttamalla (makuasia, josta voi sopuisasti kiistelläkin). Koska riistaliha on yleensä vähärasvaista, se ei tällöin myöskään kuivu liikaa, minkä lisäksi mausteet ja muut lisukkeet ehtivät levitä siihen tasaisesti. Riistaruoka on maustettava maltillisesti, jolloin sen omat hienot aromit pääsevät oikeuksiinsa. Pälle sopiva katkaus, tuli takkaan ja eikun nautiskelemaan.

*Tatu Lehtovaaran
Riistakokki –kirja
sopii hyvin niin erä-
miehen kuin –nai-
senkin joululahjaksi.*

Erästäjän vuodenvaihe

Jakso kattaa joulun- ja uudenvuodenpyhät, jolloin viimeistään on aloitettava riistan ja pihalintujen talviruokinta, mikä sopii hyvin myös perheen yhteiseksi harrastukseksi. Toinen ajankohtainen asia ovat vuodenaikaan nähden todella heikot jäät, jotka on otettava vesialueilla liikuttaessa aina huomioon. Myös Ahdin ja Tapion väelle tulisi antaa säällinen joulurauha, sekä huolehtia heti vuodenvaihteen jälkeen vuotuisten eräluopien uusimisesta. Muita muistettavia asioita ovat:

- * kaikkien sorsa- ja merilintujen sekä haahkan, meri-, metsä- ja kanadanhanhen, nokikanan sekä lehtokurpan ja hirven metsästysaika päättyy koko maassa joulukuun loppuun,
- * Suomen riistakeskuksen myöntämällä ML 26. pykälän mukaisella hirvieläinten pyyntiluvalla tapahtuva hirvenmetsästys päättyy Enontekiön, Inarin, Muonion ja Utsjoen riistanhoitopiirin alueella marraskuun loppuun ja muualla maassa joulukuun loppuun,
- * metsäkaurista saa metsästää koko maassa syyskuun 1. päivän alusta tammikuun loppuun,
- * valkohäntä-, kuusi- ja metsäpeuraa saa metsästää Suomen riistakeskuksen ML:n 26 §:n mukaisella hirvieläinten pyyntiluvalla syyskuun 25. päivän alusta tammikuun loppuun,
- * oravaa saa metsästää koko maassa joulukuun alusta tammikuun loppuun,
- * villisikaa saa metsästää koko maassa kesäkuun alusta helmikuun loppuun, ei kuitenkaan naarasta, jolla on porsaas,
- * fasaania, metsäjänistä ja rusakkoa saa metsästää koko maassa syyskuun alusta helmikuun loppuun,
- * villikania saa metsästää koko maassa syyskuun alusta maaliskuun loppuun,
- * saukkoa saa metsästää ML 41 §:n mukaisella Suomen riistakeskuksen myöntämällä poikkeusluvalla joulukuun ajan. ML 41 a pykälän kolmannessa momentissa mainittu poikkeuslupa (vahinkosaukot) saukon tappamiseksi voidaan myöntää marraskuun alun ja huhtikuun lopun väliseksi ajaksi.
- * ilvestä saa metsästää ML 41 §:n mukaisella Suomen riistakeskuksen myöntämällä poikkeusluvalla joulukuun alusta helmikuun 28. päivän loppuun.. ML 41 a pykälän kolmannessa momentissa mainittu poikkeuslupa (vahinkoilveukset) ilveksen pyydystämiseksi tai tappamiseksi voidaan myöntää tammikuun alun ja helmikuun 28. päivän väliseksi ajaksi, joka ei kuitenkaan koske pennullista naarasta,
- * riekkoa ja kiirunaa saa metsästää Enontekiön, Inarin ja Utsjoen riistanhoitoyhdistyksen alueella syyskuun 10. päivän alusta maaliskuun loppuun,

- * Suomen riistakeskuksen myöntämällä pyyntiluvalla tapahtuva hallin metsästysaika päättyy joulukuun loppuun,
 - * näätä ja kärppä saa metsästää koko maassa marraskuun alusta maaliskuun loppuun,
 - * karhua saa metsästää Suomen riistakeskuksen myöntämällä ML 41 pykälässä tarkoitetulla poikkeusluvalla (vahinkokarhut) koko maassa tammikuun alusta vuoden loppuun,
 - * sutta saa metsästää Suomen riistakeskuksen myöntämällä ML 41 §:n mukaisella poikkeusluvalla koko vuoden ajan. ML 41 a pykälän kolmannessa momentissa mainittu poikkeuslupa (vahinkosudeet) suden pyydystämiseksi tai tappamiseksi voidaan myöntää poronhoitoalueelle lokakuun alun ja maaliskuun lopun sekä muualla maassa marraskuun alun maaliskuun lopun väliseksi ajaksi,
 - * kanadanmajavaa saa metsästää koko maassa ja euroopanmajavaa Suomen riistakeskuksen ML:n 10. pykälän mukaisella poikkeusluvalla elokuun 20. päivän alusta huhtikuun loppuun,
 - * piisamia saa metsästää koko maassa lokakuun alusta toukokuun 19. päivän loppuun,
 - * koko jakson ajan saa metsästää kettua, tarhattua naalia, supikoira, minkkiä, hilleriä ja mäyrää,
- Luettelossa ovat muuttuneet myöntäjäviranomaisen nimen lisäksi monen riistaeläimen metsästysajat samoin suurpetojen erityislupakäytäntö, joista on oltava selvillä ennen metsästyksen tai pyynnin aloittamista..
- Edellä mainitut metsästysajat eivät koske Ahvenanmaata, jossa on voimassa omat säädöksensä. Paikalliset riistanhoitopiirit ja -yhdistykset sekä metsästyssseurat voivat lyhentää kyseisiä metsästysaikoja, asettaa saalisrajoituksia tai kieltää kokonaan jonkin riistalajin metsästyksen. Näistä on oltava selvillä ennen metsästyksen aloittamista.
- Toivotan lopuksi kaikille palstani lukijoille Rauhaa ja saalisrikasta Uutta Vuotta.
- Jousimies

NURMEKSEN
OPTIIKKA
WWW.NURMEKSENOPTIIKKA.FI

Porokylänkatu 18
75530 Nurmes
Puh. (013) 480 019

IMATRAN
Seudun Sähkö

Talven parhaat voitelut
hiihtoladuille tarjoaa
www.vauhti.fi

**ski wax
vauhti**

Specsavers Optikko

Optikko Pärnänen

Napinkuja 2 55100 IMATRA, puh. 05-476 1232
Keskuskatu 7 54100 JOUTSENO puh. 05-453 5921

Toivotamme Hyvää Joulua!
VETTÄ PORAKAIVOSTA
ympäri vuoden, ympäri Suomen
☐ Porakaivot vesitakuulla
☐ Maalämpökaivot
☐ Vesipumput asennettuna
Porakaivo-pojat Urheilutie 4,
p. (013) 626 622, 050 567 0003 82600 Tohmajärvi

MEHI Tools

Lastuavia työkaluja ja kiinnitysjärjestelmiä
Konepajateollisuudelle vuodesta 1973

www.mehi.fi / p. 020 7929 600 / f. 020 7929 609

Hyvää ja Rauhallista Joulua!

t. www.ammankunto.fi
sport-verkkokauppa

Hyvää Joulua!

Loma-Konttinen Ky

Atimotie 15, Kuusamo
p. 0500 393 757 | www.loma-konttinen.fi

Hyvää Joulua!
Wanhan Kalevan Baari

Kainuuntie 24 SUOMUSSALMI

Puh. 04577 325 990

● A-OIKEUDET ● VEIKKAUS

Hyvää Joulua!

Molkentin Oy

Tapionkatu 12 • 55100 Imatra
www.molkentin.fi

Rautia Suomussalmi
K-Maatalous Suomussalmi

Risteentie 1, 89600 SUOMUSSALMI

Puh. 010-440 9100

Hyvää Joulua!

Niskan Auto Oy

Vuoksenniskantie 111, Imatra
Puh. 05 433 3733

Hyvää Joulua!
Tunturisiika Oy

Karhutie 1 A 1, Kuusamo
Puh. 0400-280 631

T:mi Jussi Sainio

Peuratie 55, Enontekiö
p. 0400 694 611

Hyvää Joulua!
HONKALAMPI
säätiö

www.honkalampisaatio.fi

Pauli Kuokkanen Oy

Aholantie 10 A, Valtimo
p.0500 218 034

BR-Bikers jatkaa äärimmäisyydestä toiseen

Pakkasesta helteeseen

Neljä kuukautta aiemmin helmikuun lopussa etsimme rajojamme ajaen moottoripyörillä -26 asteen pakkasessa. Kesäkuun lopussa reissumme meni toiseen ääripäähän, kun elohopea nousi +35 asteen tietämille!

Kesän reissua alettiin rakentamaan Vienan Karjalan sorateiden ympärille, jolloin karttaa katsoessa heräsi ajatus nähdä tarunomainen Repola.

Repola on maalaiskunta ja kylä Karjalan tasavallan Mujejärven piirissä Venäjällä. Alue sijaitsee Suomen rajan tuntumassa noin 70 kilometriä Lieksasta koilliseen Lieksajärven rannalla. Repolassa sijaitsi vuoteen 1999 saakka suuri Repolan rajavartiosto.

Repola on ollut pitkään suljettu kylä Venäjän rajavyöhykkeellä, muttei enää. Silti Repolaan pääsystä oli suuriakin epäilyksiä aivan loppuun saakka. Hivenen epävarman päämäärän takia reitimme oli suunniteltu reittivalintojen takia mieleenpainuvaksi. Osa matkasta oli suunniteltu "tietä" pitkin, jota ei jokaiseen tiekarttaan edes piirretä läpimeneväksi.

Keskiviikko 29.06.

Lähtö klo 07:00. Kajaanista, Suomussalmelta ja Kuhmosta lähti moottoripyöriä mukaan ja lisäksi Kuhmosta huoltoauto. Kokoonntuminen oli sovittu syönnin yhteydessä Hossan vanhalle vartiolle.

Hossasta alkaen mukana oli seitsemän moottoripyörää kuskeineen ja huoltoauto peräkärryineen ja 3 huoltomiestä. Heistä kahdeksan virassaan olevia rajamiehiä, yksi EVP rajamies ja yksi poliisi.

Vaikka lähtöajat Kajaanista ja Kuhmosta olivat samat, niin Hossaan saapuminen viivästyi suunnittelusta Suomussalmen kautta tulleilta. Soratie-strompooli-revitys sai yhdestä pyörästä takajarrusatulan kiinnityspultin irti. Tienvarsikorjauksella, eli liian pitkällä pultilla jarrusatula saatiin kiinni ja päästiin Juntusrannan TB:lle, jossa saatiin ostettua sopivampi pultti sopivaan tasaraha hintaan 1,50€.

Hossasta syönnin jälkeen pyörät työn-tyivät Kurvisesta oikoreitille kohti Korttesalmea ja Kuusamon uutuutta hohtavaa raja-asemaa. Auto tyytyi ajamaan hyvää asfaltitietä.

Kello 13:30 Korttesalmella ihastelimme hetken juuri valmistunutta Suomen puolen rajanylityspaikkaa, kunnes oli aika lähteä odottamaan Venäjän puolen tarkastukseen. Liikennettä ei ollut meidän porukan lisäksi juurikaan, mutta Venäjän puolen raja-/tullitarkastus vei koko ryhmältämme

Passintarkastuksessa Kuusamon uudella rajanylityspaikalla.

perinteisen reilun tunnin. Suurin osa ajasta meni tullitiskillä, jossa yksi nopeasorminen mies syötti ajoneuvomme Suoperän paikalliseen tietokantaan.

Päivän jo ollessa iltapäivän puolella ja vielä Moskovan aikaan siirryttäessä alkoi jo Kalevalaan varattu sauna ja illallinen lähestyä uhkaavasti. Kuusamon rajantakainen tie oli jopa mopoille tarkasti ajettava ja ensimmäinen reilut kymmenen kilometriä Suoperän tankkausasemalle tultiin aika hitaasti. Tien karkeutta kuvastaa, että peräkärryn kuoman lukituskoukut kestivät vain yhden kilometrin!

Suoperän tankkausasema ei ole aivan länsimainen, mutta Eastoilin luottokortilla sieltäkin menovettä saa. Tankit täynnä helteessä Pääjärvelle, jossa olimme 16:15. Pääjärvi kuumana kesäisenä päivänä näytti positiivisemman puolensa, vaikka kylän merkittävin työnantaja "metsäkombinaattia" on ajettu alas viime vuosien aikana.

Pääjärveltä Kalevalaan reissu jatkui paikallista päätieta pitkin, joka tänä vuonna oli todella hyvässä kunnossa tarjoten vauhdikasta ajoa enduro-pyörille. Kuitenkin aivan Pääjärveltä lähdön jälkeen kalustossamme sattui seuraava pieni mat-

kan keskeyttäjä, kun yhdestä Hondasta hävisi virrat. Vika diagnosoitiin ja löydettiin hyvin nopeasti akunkengän suunnalta. Loppumatka Kalevalaan taittui nautiskelen sorasta ja perillä odotti mökkikylä Welt sauna sekä ruoka valmiina.

Sauna oli kuuma ja löylyt kiukkuiset. Illallinen oli hyvä ja riittävän kattava – nälkä siirtyi ja rentous löytyi. Illallisen jälkeen erittäin kauniissa kesäillassa mökkikylän oppaan kyydillä päätettiin käydä katsomassa Kalevalan satamakuppilan meininki keskiviikkoiltana. Kuppila oli lähes autio, mutta jonkin verran liikennettä kylän raitilla sentään oli.

Torstai 30.06.

Hyvin nukutun yön jälkeen kaikki osasi aavistella pitkän päivän tulevan, mutta kukaan ei tiennyt mitä todellisuudessa oli luvassa! Torstain reitti oli päätieajelua Jyskyjärven kautta aina Borovoihin saakka, mutta siitä Lietmajärven suuntaan olimme valinneet reitiksi Sirkka-Kemi joen itäpuolisen uran, jota ei joka kartasta edes löydy! Mukavasti kihelmöi kun ei tiennyt mitä odottaa.

Aamu aukesi todella lämpimänä. Kello 09:00 varjossa mittari näytti jo + 26 astetta! Aamupäivällä keulalla pidettiin hyvää matkavauhtia etsien mukavaa taukopaikkaa, johon kerättäisiin porukka kasaan. Sitä "mukavaa" taukopaikkaa ei löytynyt ja lopulta kello 12:30 olimmekin jo Jyskyjärvellä. Jyskyjärvellä kauppaostosten lomassa yksi huoltomies antoi reklamaatiota, siitä että aamupäivä tultiin ilman porukan kasaamista välillä.

Heti Jyskyjärven jälkeen oli huoltotiimin "Kesäkeittiö Karjalassa". Ruokailu oli suoritettuna kello 14:20 ja tämän jälkeen tie vei Borovoihin, jossa oli parempi tankata ennen metsäauto-/oikotielle siirtymistä. Oikotien alkua etsiessämme ajoimme Borovoin taajaman pariin kertaan lävitse ja kävimme myös kääntymässä asutusalueella. Asutusalueella näki kenties Borovoin tämän hetkisen todellisen tilan, kun juuri ja juuri murosiaässä oleva poika pupillit sumeana tuli keskelle tietä yrittäen pysäyttää moottoripyöriämme tarttumalla sarvista kiinni. Yhden pyörän pysäytyksessä hän puolittain onnistui, mutta tilanteesta ei kehkeytnyt sen kummempaa.

Borovoi-Lietmajärvi-highway lopulta kello 15:45 löytyi ja tien alkupää kulki Sirkka-Kemi joen rantatörmällä tarjoten mykistytävän hienon maisemat. Tie kuitenkin näytti hyvin pian merkit pienentymisestä ja välillä mentiin pusikoiden välissä, niin että oksat löivät käsille tervetuliaistoivotukset Karjalan Korpeen!

Puolen tunnin pikkutie päästelyn jälkeen tapahtui se mitä näillä reissuilla ei toivoisi tapahtuvan. Yksi motoristi tuli yllätetyksi keskipolanteesta ja vaikka vauhtia ei ollut paljon, niin olkapää edellä maahan laskeutuessa kipeästi kävi ja tietojen mukaan käsi ei liiku vielääkään täysin normaalisti. Kuski kuitenkin urhoollisesti jatkoi ajamista pienen huilaamisen jälkeen.

Noin tunnin "highway" etenemisen jälkeen eteemme tuli kaksi puista siltaa, jotka silmämääräisesti olivat yliajettavassa kunnossa. Ainut mikä auto-peräkärry-yhdistelmän etenemistä vaikeutti, oli jälkimäisen sillan ja tieuran korkeuksissa oleva melkoinen ero. Sillalta tieuralle nouseminen

Tankkaamassa Kalevalassa.

meni tyylillä "vauhdilla menee", jossa kärryn perälauta sai osakseen pientä kipeätä.

Matka jatkui kuumana ja kuumemmaksi vielä kävi, kun suo-osuudet alkoivat. Suolla ajoura kulki läpi isohkojen rapakoiden, joiden ympärillä suossa näkyi aiemmin kulkeneiden kaksipyöräisten jälkiä. Autolleen ei ollut muuta vaihtoehtoa kuin ajaa rapakoista läpi, mutta pyörien kanssa emme leikkineet veden kanssa. Pyörät ajettiin/työnnettiin suota pitkin ja hiki valui. Yhden pyörän kuljettaja kokeili viimeisessä ja syvimässä vesiesteessä ajaa läpi rapakon, mutta pito hävisi ja meno hyytyi puoleen väliin. Pyörä tuli kyllä helposti pois rapakosta lihasvoimia apuna käyttäen, mutta kuljettajan huomio tilanteesta oli: "Auttajia keskelle rapakkoa oli huomattavasti vähemmän, kuin suota pitkin kulkevalla ajoreitillä."

Noin 60 kilometrin talvitien ajamiseen hyvin kuivana kautena meillä meni reilut 2,5 tuntia, jonka jälkeen kohti Mujejärveä yöpymään. Mujejärvelle saapuminen oli kärkepyörillä kello 21:00, joten nopeasti lasketuna startista oli kulunut puoli vuorokautta!

Mujejärvellä paikallisen hotellin löytäminen pusikoiden takaa vei hetkisen aikaa, mutta itse hotelli yllätti positiivisesti. Hotellin osaomistajaksi esittäytynyt "Sasha", joka kertoili ajaneensa rekkaa Kaakon

kulmalta Suomeen useamman vuoden.

Illan päätteeksi hotellin takapihalla kenttäkeittiö keitti purkkihivikeiton ja Sasha oli kanssamme ruokailemassa ja suunnittelemassa seuraavan päivän Repola vierailua. Repola sanan kuultua Sasha oli sitä mieltä, että teillä voi olla ongelma päästä sinne... Kuitenkaan hän ei jyrkästi Repolaan menoamme kieltänyt, vaan reittikarttaa katsoen kertoi, ettei me voida ajaa Lieksajärveä ympäri sillan puutumisen takia. Ruokailtuamme kiittelimme Sashan ja vetäydyimme nukkumaan.

Perjantai 01.07.

Perjantai avautui jälleen helteisenä ja aurinkoisena. Kello 9:00 kävelimme aamupalalle, joka oli tilattu parin korttelin päähän baariin. Aamupalan jälkeen huoltotiimi alkoi laittaa autoa ja kärryä lähtövalmiiksi, kun taas osa porukasta lähti nostamaan luottokortilla pankista lisää Rublia. Rahannostaminen meni perinteiseen Venäläiseen tapaan odottele – allekirjoita – odottele – allekirjoita, mutta lopulta kaikilla oli jälleen Rublia taskussa.

Mujejärven kylä sijaitsee umpiperässä radan takana ja kun olimme poistumassa kylästä aamulla, niin rautatien tasoristeyksessä vilkkui punainen valo ja sireeni huusi merkiksi junan tulosta. Vajaan kymmenen minuutin odottelun jälkeen tietoomme tuli, että radan voi ylittää kävellen. Ei kun työntämään. Kylän ainut bensa-asema sijaitsee radan länsipuolella, johon pääsimme pyörien työntämisen avulla ensimmäisenä.

Aamun pakolliset ja odottamattomat ohjelma numerot aiheuttivat sen, että vasta puolen päivän aikaan pääsimme tien päälle ja matka kohti Repolaa alkoi. Aurinko paistoi kuumasti ja hiekkatie pölsi.

Aterioimassa Mujejärvellä.

Virran kapeikossa pysähdyimme ja ihmetelimme hetken tätä Repolan suunnan yhtä merkittävintä tai ainakin kuuluisinta taistelupaikkaa. Kuumuus pakotti meidät kuitenkin nopeasti liikenteeseen ja viileään ilmavirtaan.

Repolan taajamaan tullessa meitä oli vastassa rajavartija, joka otti jokaisen henkilötiedot ylös ja kysyi missä käymme ja milloin poistumme. Meitä siis osattiin odottaa, kun olimme edellisenä iltana kertonut aikeemme Mujejärvellä. Rajavartija oli päivystämässä vuonna 1999 lopetetun rajavartioston kohdalla, jossa parhaimmillaan oli 1600 ihmisen varuskunta. Tänä päivänä massiiviset kasarmit ovat enää raunioita, joista kaikki käytettävä on viety tai rikottu.

Tienvarsitarkastuksen jälkeen körötelimme Repolan raittia pitkin etsien kauppaa, jotta saisimme puuttuvat elintarvikkeet päiväruekailua varten. Repolan raitti kauniina kesäpäivänä oli idyllinen, vaikka selvästi näki kuinka kukoistuksen vuodet ovat takanapäin. Ensimmäinen kaupan etsintä aiheutti paluuperän omakotitalojen reunustamalta tieltä, jossa kysyttiin neuvoa ulkona olleilta miehiltä. Toinen miehistä sattui olemaan lomalla oleva Lytässä työskentelevä upseeri, joka neuvoi reitin kauppoille, joita oli kaikkiaan kolme. Neuvoja kiinnostui joukostamme sen verran, että selvitti rajavartijalta henkilötietomme ja hetken kuluttua hän ilmestyi UAZ:lla kaupan pihaan kysyen "Tulkki Jukka-Pekka Mäkeläistä" nimeltä! Pihalla olleet matkalaiset suu auki osoittivat JP:n olinpaikan kaupan sisällä. JP:llä oli kaupassa oma tilanne päällä, kun hän etsi kirkasta teippiä kiinnittääkseen passinsa kuvasivun passin kansisivuun ennen kuin kuvasivu oli kokonaan irti. Hyi, eihän niin saa tehdä! JP sai teippinsä ja vaihtoi muuttaman sanan venäläisen upseerin kanssa ennen kuin matkamme jatkui kenttäruekailuun Marskin Majan alkuperäisille seutuville Lieksajärven hiekkarannalle.

Lieksajärven rannassa riittää hiekkaa silmäkantamattomiin ja rantoja ei ole rakennettu täyteen mökkejä – Hieno paikka!

Oikotiellä.

Hernekeiton jälkeen paluu Mujejärvelle tapahtui kohtuullisen reippaasti, kun varmaan kaikilla oli mielessä jo tilattu sauna. Lisäksi yhdessä pyörässä oli pientä käyntihäiriötä syystä tai toisesta, joka lisäsi halua päästä lähemmäs sivistystä.

Mujejärvellä parin korttelin saunaan kävelyn aikana vastaan tuli paikallinen korttelipoliisi, jolla oli asiaa meille. Meidän halu ymmärtää loppui siinä vaiheessa, kun hän kertoi meillä olevan suuri ongelma! No, ongelma oli siinä kun siirsimme pyöriä hotellilta Sashan pihaan ilman kypäriä. Otimme opiksi ja vietimme sen jälkeen reissun viimeistä iltaa katsellen Mujejärven kesäistä perjantai-iltaa.

Lauantai 02.07.

Aamupala oli tilattu jälleen kello 09:00. Sasha oli myös tarjoilemassa aamupalaa meille kertoen olleensa aamu seitsemään toissa "yökerholla", joka on sama paikka jossa aamupalamme. Söimme aamupalan, maksoimme Sashalle parkkimaksun ja haimme pyörät pois hänen pihastaan. Pakkauksen jälkeen alkoi matka kohti Suomea. Päällystettyä tietä pitkin matka taittui vikkellä ja reissun ensimmäiset sadepisaratkin saimme päällemme.

Vartiuksen vastaisella Lytän bensa-asemalla porukka otettiin kasaan ja tan-

Oikosuo.

kattiin ajoneuvot sekä kanisterit täyteen ennen rajanylitystä Suomeen. Rajanylitys sujui kivuttomasti ja JP:kin pääsi teipatulla passilla läpi tutun venäläisen rajatarkastajan tarkastuksesta. Rajatarkastusten välissä Taxfree -kaupanhoidaja sai aimo annoksen miehen hajua miehistä ja ajokampeista. Kotimaan kamaralle on aina mukava palata.

Lopuksi

Jälkikäteen tarkasteltuna reissu tarjosi ikimuistoisia kokemuksia. Päällimmäisenä Borovoi-Lietmajärvi väli, joka kosteammalla kelillä olisi ollut todella haasteellinen!

Tietenkin reissun pääkohde Repola syöpyi muistoihin, kun paikkaan tutustumista oli odottanut reissun suunnittelun aloittamisesta asti.

Kuskeille reissun teki vaikeaksi hellekeli, joka oli pehmittä pyöräkuskit ajokampeiden sisällä. Huoltotiimi hoiti kerrassaan hyvin nesteytyksen! Kiitos huolto!

Matkakohteena rajantakaista pikkukylän aitoa maailmaa voi suositella lämpimästi - Lähialuekulttuuria kerrassaan!

BR-BIKERS perustettiin marraskuussa 2011 RY:ksi. Jos vastavaanlaiset reissut kiinnostavat, niin käy tutustumassa brbikers.suntuubi.com ja jätä yhteydenottopyyntö vieraskirjaan.

Joutsenon Kulta-Aika Ky

Saimaantie 1, Joutseno
p. 05 413 2345

Konetyö Lassi Malinen T:mi

Ratatie 21, 88600 Sotkamo
Puh. 0440 380 150
Kaivuutyö - Maanrakennustyöt

Hangon Auto- ja Venetalo Jansson Ky

Esplanadi 130, Kotka
p.019 267 6700 | www.hav.fi

KELAN POJAT

Kurvisentie 134 A, Kuusamo
Puh. 040 549 4061

Kuljetusliike Kahelin Oy

Höilolantie 176, 82770 Kaustajärvi
Puh. 013 629 177

RAKENNESUUNNITTELU PERTTI JÄÄSKELÄINEN KY

Turku

Hyvää Joulua!

Noljakan Kiinteistöhoito Ari Karhunen Ky

Puntarikaari 2, 80510 Onttola
Puh. 0400 576 375

ERÄ-AITTA

www.era-aitta.fi

Toikansuontie 11, Lappeenranta
Puh. (05) 416 3340

LST-säiliöt Oy

Kerantie 14, Lieksa
p. 013 522 666 f. 031 526 410

Rakennusliike Kuura

Litkantie 20, Kuusamo
p. 0400 682 434

KUORMAUS- JA KULJETUSLIIKE J. PARVIAINEN

Porthanintie 5, Tohmajärvi
Puh. 050 377 9618

Ajanvaraus puh. (05) 452 7877
Siltakatu 2, 53810 Lappeenranta

Maalaus- ja Tasoitetyöt Pehkonen Ky

Pitkävaara 2, 81700 Lieksa
Puh. 0400 175 977
jouni.pehkonen@pkarjala.net

MJK Transport Oy

Varsapolku 18, Kajaani
Puh. 0500 282 009

Sahamyllynkatu 33, 80170 JOENSUU
puh./fax 013-896 862
markku@brtuote.fi
www.brtuote.fi

Joulupukki valerajavartijana ja rajavartija valepukkina

Sähköposti pysäytti. Joululähtö olisi pilalla. Ei yhdessäoloa perheen kanssa. Ei lahjojen antamista ja saamista. Ei lämpöä ja hyvää ruokaa.

Tarjottiin työtä joulukuksi. Siis käskettiin töihin. Komennukselle Lapista kaakkoon. Passeja leimaamaan paikallisten avuksi.

Ei auttanut kolmevuotias Lumi-Tuuli. Ei vastasyntynyt Veikka. Eikö puomit voisi joulun ajaksi nostaa vuoden 2005 malliin?

Ei tietenkään. Jonkunhan se on valvottava. Jotta muut voivat juhlaa. Tietysti. Kyllähän rajavartija sen tietää. Ammatinvalintakysymys.

Lumi-Tuuli sen keksi. Kirjoita joulupukille. Minä kirjoitin. Vaikka en uskonut. Lumi-Tuuli uskoi.

Oveen koputettiin. En tiennyt mitä tuleman piti. Kohta tietäisin. Mies Korvatunturilta.

Joulupukki ehdotti vaihtoa. Pukista tulisi rajavartija. Siis valerajavartija. Ja minusta tulisi pukki. Siis valepukki. Sain ottaa perheeni mukaan. Tonttuiksi ja muoriksi.

Ettei joulusta kuitenkin tulisi yksinäinen. Levittäisin joulun sanomaa maailmalla. Kuten pikkukin rajalla tekisi.

Vaihdoin parran ja tärkeimmät tiedot. Olimme valmiita. Pukki Vaalimaalle. Minä kaalimaalle, ei kun joulumaahan.

Pukilta kukaan ei kysynyt. Oliko tämä oikeasti rajavartija? Ei tarkistettu Valvirasta. Uskottiin.

Minulta kysyttiin. Olenko oikea joulupukki. Lapset kysyivät. Vastasin että olen. Valehtelin. Olin valejoulupukki. Ja valepukki. Se oli valkoinen valhe. Se se totisesti oli.

Jaoin hyvää tahtoa ja joulumieltä. Rajattomasti. Niin teki pikkukin. Passeja ei kysely. Viisumeja ei tarvittu. Joulumieli riitti rajanylitykseen. Tästä Eva B tykkäisi jos tietäisi.

Vihaiset käännytettiin. Ja ilkeät. Ja rikolliset. Mutta ei iloisia. Eikä vilpittömiä ja hädissään olevia.

Vääriä päätöksiä? Ei vaan rajatonta rakkautta. Jouluna. Miksei muulloinkin. Ainakin inhimillisyyttä.

Pukki jäi kiinni. Minä en. Pukiksi ei koulutusvaatimuksia ole. Rajavartijaksi on.

Rangaistus? Missä oikeudessa? Rangaistus mistä? Joulumielestä?

Rajassa vaiettiin. Vähin äänin. Kun näin oli annettu tapahtua. Ettei vain leviäisi julkisuuteen. Eihän sitä kukaan uskoisi. Pukki Vaalimaalla. Nyt raudoissa.

Luvattiin puolin ja toisin. Ettei enää näin tonttuiltaisi. Edes jouluna.

Pukit pukkeina ja tontut tonttuina. Rajalla rauhallista.

Joulumieltä. Kaikille säädyille.

Kuva Asko Ristolainen.

Joulutarina

Kuva Asko Ristolainen.

Oli joulukuun ilta ja koko Korvatunturi oli käynyt yöpuulle lukuun ottamatta joulupukia, jonka ikkunassa paloi vielä valo. Joulupukki oli illalla saanut raportin tontuiltaan, jonka perusteella hänen oli suunniteltava tämän vuoden joululahjakierros. Koko urakka olisi tänä vuonna suurempi kuin viime vuonna, sillä nyt oli annettava kerralla kahden vuoden lahjat. Ensi jouluksi joulupukki oli nimittäin varannut itselleen ja muorilleen kolmen päivän risteilyn Tallinnaan.

Kieltolain loputtua pukki oli hankkinut viinavaraston, joka alkoi nyt hiipua, joten oli aika hakea Virosta uusi lasti seuraavaksi sadaksi vuodeksi. Viime vuonna hän oli jakanut lahjaksi yli kuusi miljoonaa rommipulloa pelkästään Oulun alueen viiranomaisille, jotka työskentelivät merellä.

Pukki hieman pelkäsi kuinka tulli suhtautuisi heidän valtaisaan viinalastiinsa, mutta tontuista viisaimmat vakuuttivat, ettei mitään ongelmia tulisi kunhan he kertoisivat olevansa joulupukki ja hänen muorinsa.

Joulupukilla oli suuria vaikeuksia suunnitella lahjojen jakoa, sillä viime vuosien talousvaikeudet olivat pakottaneet pukin antamaan potkut yli kahdelle sadalle tontulle.

Luonnollista poistumaa eläkkeiden kautta ei tullut yhtään, sillä tontut vain virkistyivät vanhetessaan. Itse pukin pajaan leikkaukset eivät osuneet, koska... no eihän siihen mitään järkevää syytä ollut mutta koska Joulupukki niin päätti.

Korvatunturilla oli ajautunut taloudellisiin vaikeuksiin, koska ihmiset olivat alkaneet uskoa yhä enemmän pakkasukkoon ja Harry Potteriin sekä muihin kilpailijoihin. Työtä vaikeutti myös lisääntynyt tilastointi ja porojen varausjärjestelmä tuntui monimutkaiselta.

Osa tontuista oli joutunut siirtymään muihin töihin, kuten tavaratalojen vetonauloiksi joulumyyntejä vauhdittamaan. Tonttuja oli palkattu yksityisetsiviksi ja juorulehtien toimittajiksi, sillä he olivat maan parhaita ikkunoista kurkistelijoina.

Joulupukki oli harmissaan tulevasta urakasta. Jostain oli kuitenkin pakko säästää, joten ei auttanut kuin ryhtyä toimeen. Joulupukki ei ollut koskaan aikaisemmin joutunut moiseen tilanteeseen, joten hän lainasi poliitikkoystävältään leikkaajan oppaan ja alkoi puuhata. Hän sitä paitsi piti kovasti politiikoista, koska niin monet heistä uskoivat edelleen joulupukkiin.

Joulupukki sulki suuren puisen oven ja alkoi miettiä. Urakka kesti myöhään seuraavaan iltaan, eikä pukki poistunut huoneestaan kuin kerran hakiessaan lisää

kaakaota kuuden litran mukiinsa.

Leikkaukset saatiin vihdoin tehtyä ja lahjojakin oli vielä jonkin verran jäljellä. Pukki kutsui luottotonttunsa kokoukseen, jossa hän esitteli heille tämän vuoden leikkattua joulukierrosta.

-Kröhöm, hyvät tontut! Edellinen vuorokausi oli minulle kovin raskas, mutta tarvittavat leikkaukset on nyt saatu tehtyä. Tänä vuonna kevennämme organisaatiota emmekä jaa lahjoja ollenkaan lapsille emmekä vanhuksille, emmekä myöskään sairaille ja työttömille. Näin säästämme niin paljon rahaa ja aikaa, että voimme antaa entistä enemmän ja parempia lahjoja parempiosaisille!

Seurasi pitkä hiljaisuus ja tontut katselevat vuoroin kolmea varvastaan, vuoroin toisiaan. Vanhin tontuista puhui ensimmäisenä:

Kuulehan pukki, sinä olet mennyt sekaisin ja joudumme antamaan sinulle tontun kädestä jos et muuten tokene. Joulun ajatushan on juuri se, että lapsille ja vähäosaisille annetaan lahjoja ja hyvää mieltä. Koko joulu voidaan perua jos tämä toteutetaan.

Mutta jotain on tehtävä tai rahat ja lahjat eivät riitä, sanoi joulupukki levitellen käsiään.

Minulla olisi ehdotus, sanoi nuorin tonttu.

Luin lahjalistasi läpi ja ehdotan että muutetaan sitä hieman. Olet aikonut antaa rikkaille ja hyvätuloisille, kuten Putroselle kolme isoa Mersua ja Adidaksen lippiksen. Nurkkalalle hirsimökin ja lapaset. Sitten ovat nämä vähätuloisemmat, joille olet suunnitellut lahjoiksi mm. pähkinöitä ja vuoden 1997 Mitä Missä Milloin- kirjoja. Onko tämä nyt sitten oikein?

Vaan nämähän ovatkin takuulahjoja, eli he saavat aina vähintään kaksi pakettia, puolusteli joulupukki.

-No entäs jos parempituloisille annettaisiin vain kaksi Mersua, eikä lippistä ollenkaan ja pelkkä hirsimökki ilman lapasia.

Niin, silloin voitaisiin pähkinäpussien kokoa suurentaa ja antaa hieman uudempiä kirjoja.

Hmm, mietti joulupukki. Ehkäpä minun pitäisi miettiä koko kierros kokonaan uudestaan. Mutta tulkaapa tekin tontut mukaan ideoimaan.

Niin vetäytyi joulupukki tonttuineen vielä yhdeksi päiväksi miettimään kuinka lahjat saataisiin jaetuksi oikeudenmukaisesti.

He kirjasiivat kovaa vauhtia ideoitaan ja keskustelivat vilkkaasti. Lopulta saatiin joululahjojen jako suunniteltua kaikkia tyydyttävällä tavalla.

Ensiksi kaikki lomautetut tontut kutsuttiin takaisin töihin, sillä huomattiin ettei heille koskaan mitään palkkaa oltu maksettuakaan, koska heidän olivat tonttuja ja kuuluivat Korvatunturille.

Mersujen toimittamisesta luovuttiin, koska joulupukin olisi pitänyt maksaa niistä autovero. Lisäksi tontut kertoivat tiedustelureissuilta tullessaan, etteivät hyvätuloiset halunneet enää uusia autoja ja kalliita mökkejä, sillä heillä oli jo niitä yllin kyllin. Sen sijaan he halusivat vapaapäivälippuja ja voimistelutunteja enemmän. Niinpä tontut painoivat heille kirjapainoissaan lisää vapaapäivälippuja, lomalappuja ja voimistelutunteja, jotta ihmiset eivät rasittaisi itseään liialla työn teolla ja nauttisivat enemmän elämästään.

Jouluaattona satoi lunta, ja joulupukki ja tontut olivat hyvillä mielin. Kaikki menisi tänäkin jouluna hyvin. Niinpä kaikki saivat tuttuun tapaan hyvää mieltä ja lahjoja, joita olivat tietämättään toivoneet. Toiset enemmän ja toiset vähemmän, kukin tarpeensa mukaan.

Joulupukilla oli myös pilkettä silmäkulmassaan, sillä yhdestä asiasta hän ei edelleenkään tinkinyt. Paperityöläiset ja muut isojen firmojen työntekijät saivat laatikon, jossa oli mm. joulukinkku, suklaarasia ja ylimääräinen kuukauden palkka.

Samaan aikaan joulupöydässä vihreäkravattinen virkamies pyyhki pähkinämuruja suupielestään ja avasi vielä viimeisen paketin. Häntä hymyilytti, sillä joulupukki oli muistanut häntä tänäkin vuonna tarjoamalla kahvikupillisen. Hän katsoi pöydässä ympärilleen ja työkaverit hymyilivät toisilleen samanlaiset kahviput kohotettuina ja lausuivat juhlallisesti yhteen ääneen...

Hyvää joulua ja onnellista uutta vuotta! Loppu.

Hyvää Joulua toivottavat!

Scandic www.scandichotels.com
KIANNON KUOHUT

KONETYÖ SAARINEN
Perä-Aholantie 142, 55100 IMATRA
Gsm 040 510 4640

KULJETUS H. MANNINEN
Meskusvaarantie 16, Kuusamo
p. 040 546 7809

ELLAPPI OY
Sairaalantie 3a, 99800 Ivalo
p. 016-661 999

KULJETUSLIKE MUHLI KY
Sahalahdenkuja 1, 55800 IMATRA
p. 0500 254 549

KOILLISMAAN HINAUSPALVELUT
p. 0400 353 354
Kuljetus Hannu Karjalainen Oy

ST1 LIEKSA
Mönninkatu 30, Lieksa
p. 013-522 288

LIEKSAN AUTOFIX JA HUOLTO TMI JAAKKO KIISKINEN
Leinikintie 13, 81700 LIEKSA
p. 013 526 921

INSINÖÖRITOIMISTO
SUKELLUS-KOTKA OY
Pikku Hietasen Telakka, Kotka
p. 040 505 8388 | www.sukellus-kotka.com

PROHIMEK OY
Takojanenkatu 12
87400 Kajaani

AUTOHUOLTO LEPPÄNEN
Kerantie 34, 81720 LIEKSA
Gsm. 050 541 1029

ERÄHOTELLI NELLIM
Nellimintie 4230, 99860 Nellim
p. 0400 415 989 | jouko.lappalainen@nellim.fi

MAINUANTURVE OY
Mainuanniementie 47, 87100 Kajaani
p. 0400-689 603

IVALON
ARKTINEN YHTEISPUU OY
P. 0400 295 987

VALOMAAILMA
Kehräämöntie 22, 87400 KAJAANI
puh. (08) 626 200, info@valomaaailma.fi
www.valomaaailma.fi
Palvelemme ma - pe 10 - 18, la 10 - 15

HAUTAUSTOIMISTO LIPPONEN OY
Pohjolankatu 26, 87100 Kajaani
p. 08-612 0661

INARIN SEURAKUNTA
Sairaalantie 5, Ivalo
p. 010 778 5200

HAMINAN KESKUS-APTEEKKI
Satamakatu 9, Hamina | p. 05-344 0172
www.haminankeskusapteekki.fi

PIELISEN
Osuuspankki

KULJETUS ERKKI PASANEN
Kyhäläntie 9 Kuusamo
p. 0400 443 666

ROVANIEMEN YLEINEN
ARKKITEHTITOIMISTO OY
Veitikantie 24-26 B 28, 96100 Rovaniemi
p. 040 182 1006

Itähuolinta Oy

Kauppatie 4 A, 82675 Niirala
Puh. 013 285 170, fax 013 285 177
asiakaspalvelu@itahuolinta.fi
RAJAPALVELUT • KAHVIO • KAUPPA
Toivotamme Hyvää Joulua!

Sasta Oy

Sastapolku 1, Nurmes
Puh. 020 742 4430
www.sasta.fi

koirahoitola.net www.koirahoitola.net www.koirahoito

Etälä-Hämeen ELÄINHOITOLA

- * Laadukasta täysihoitoa koirille ja kissoille
- * Koirien ruoat ja tarvikkeet
- * Myös trimmaukset

Tassutie 1, 13720 PAROLA p. 040 555 8878

oitola.net www.koirahoitola.net www.koirahoitola.net

Otanmäen Apteekki

Vuorimiehentie 6, Otanmäki
Puh. 08 688 6160
Vuolijoen sivuapteekki 08 688 6165

Lappeenrannan Rakennuslasi Ky

Kaakkoiskaari 1, 53500 Lappeenranta
Puh. 010 231 1290 Fax 010 231 1299
ari.kettunen@rakennuslasi.com
www.rakennuslasi.com

OK -Sähkölaitehuolto Oy

KORJAAMME JA HUOLLAMME:

- Antennityöt
- Radiot
- TV:t ja videot
- Kodin piensähkölaitteet

Puh. 0400 352 331 Koskijaaonkatu 77, Lieksa

Hyvää Joulua!

Teksti ja kuvat Pekka Salonen, Teemu Salminen, Pekka Seppänen, Mika Ojala, Lauri Roiha ja Mika Ahonen

Merivartioliiton purjehdusmatka Kroatiaan 2011

Tuulen viemää

“Henki vanhoilla liiton Kroatian kävijöillä oli se, että josko taas keväällä mentäisiin Adrianmerelle”. Siitä järjestelykipinä taas välivuoden jälkeen alkoi. Purjehdusreissun 2011 järjestelyt ja suunnittelu aloitettiin jo vuoden 2010 lopulla MVL Saaristomerén purjehdusreissun jälkimainingeissa ja fiilikissä.

Tällä kertaa tarkoitus oli suunnata Kroatian Dubrovnikin alueen vesille sekä mahdollisesti jos tuulen jumalat niin suosivat myös Montenegroon. Näillä alueilla ei oltu vielä aikaisemmin vierailtu. Reissuista on muodostunut liitolle hieno perinne, joka toivottavasti jatkuu ja elää.

Historiaa

Vuonna 2005 sai Merivartioliiton nuorisojas päähänsä ajatuksen, mitä jos järjestettäisiin liiton nuorille jäsenille purjehdusmatka. Idea sai suurta suosiota jo suunnittelupöydällä. Neitsytmatkan lähtösatamaksi, ehkä suomalaisia meripurjehdus perinteitä velvoittaen, valittiin Turku. Siellä ensimmäisten skiglaajien retkiveneenä toimi s/y Jotunheim. Jahti on Turun meripartiolaisten pitkäaikainen luottopurjehdusvene. Kapteenina ensimmäisellä unohtumattomalla reissulla toimi rautaakin kovempi merivartiomies Sammy Grefberg. Vierailimme mm. meripartiolaisten omassa saarella.

Vuosi vaihtui ja toteutimme taas jäsenten pyynnöstä saman suunnitelman. Pääsimme Saaristomerelle purjehtimaan s/y Jotunheimilla. Tällä reissulla vuonna 2006 sekä vuonna 2007 veneen kipparina toimi pitkäaikainen Merivartioliiton pääluottamusmies Samppa Mattila. Vuoden 2006 reissulla kävimme mm. Uton alueella ja kuulemassa tarinat m/s Park Victoryn

hylystä. Tutuiksi tuli Bådan vanha merivartioasema ympäristöpaljuineen sekä myös Turun saariston petolliset ja ahtaat väylät.

Kipinä ajatukseen päästä isommille ja lämpimämmille vesille sai mahdollisesti alkunsa sen kylmän pärskeen jälkeen, kun ei rommikaan enää lämmittänyt. Tuntui siltä että vuoden 2007 samankaltaisen Saaristomerén purjehdusreissun jälkeen Turun saariston kauniit rannat ja poukammat, sekä tutuksi tullut entinen merivartioasema Bådo olisivat nyt vähäksi aikaa nähty. Halusimme jotain lisää. Muutenkin iskunkestävä ja pitkälti samoista innokkaista matkaaajista muodostunut “crew” oli hiottu timantiksi Saaristomerén ankarissa oloissa. Tämä porukka oli valmis aloittamaan maailman

valloituksen. Tiedustelujen ja sisäpiiristä saatujen kehujen perusteella todettiin ensimmäiseksi valloitettavaksi paikaksi sopivan Adrianmeri Kroatian rannikolla.

Vuoden 2008 toukokuussa olimme valmiit ensimmäiseen Kroatian reissuun. Tarvittavat dokumentit ja tietoa Kroatiaa sekä purjeveneistä oli hankittu suomalaisen SunSail charter firman kautta. Seuraava vaihe oli saada matkalle riittävästi jäseniä. Kiinteäksi tavaksi on otettu käytäntöön jo ensimmäisestä Turun reissusta miehistön rekrytointimalli, jossa ensimmäiset syö hitaat. Sama järjestelmä oli tänäkin vuonna käytössä.

Yllätys oli suuri sillä vasten etukäteistiedusteluja vuonna 2008 saatiin valitettavasti hädin tuskin miehistö molempiin vuokrataviksi sovittuihin veneisiin. Mainittakoon, että toisen veneen miehistö koostui pääosin eläkkeelle jääneistä merivartioston miehistä kapteeninaan kuuluisa Samppa Mattila ja toisen veneen kipparina legendaarinen Vesa Jauhiainen Suokista.

Vuoden 2009 reissun järjestäminen edellisen vuoden uskomattoman hienon reissun kokemusten perusteella oli helpompaa. Jäsenistöllä tuntui olevan paljon mielenkiintoa kuultuaan reissun tarinoita. Päätimme jo hyvissä ajoin kohteeksi Kroatian Splitin alueen saariston ja aloitimme matkan mainostamisen. Erilaisista valitettavista syistä

johtuneista peruutuksista tälle reissulle jouduimme ottamaan myös pohdinnan jälkeen liiton ulkopuolisia henkilöitä. Tästäkin huolimatta matka oli kuitenkin taas kerran uskomattoman hieno ja antoisa pitäen sisällään myös erittäin ikimuistettavia tilanteita mm. Korculan kaupungissa satamassa yöllä riehunut myrsky. Päätimme taas tulevamme takaisin. Reissu toteutettiin kahdella Beneteau 39 jalkaisella purjeveneellä kippareina useasti mainittu Samppa Mattila ja uutena mutta edellisillä reissuilla mukana ollut Pekka Salonen.

Vuoden 2010 purjehdusmatka toteutui näiden reissujen perinteisten purjehtijoiden yllätykseksi taas Saaristomerelle kahdella purjeveneellä s/y Jotunheimilla sekä s/y Affinityllä. Kroatian reissut vaativat liiton reissujärjestäjien puolelta välivuoden. Loppukesän reissu Turun saaristossa sekä Bådon vanha mv-asema paljuikeen oli keleiltään vaihteleva mutta taas antoisa elämys. Reissu oli menestys. Kippareina olivat tutusti Samppa Mattila ja Pekka Salonen.

Tällainen historia on Merivartioliiton purjehdusreissuilla. Purjehdusreissut ovat liitossamme saaneet oman jalansijansa jota arvostetaan. Purjevenereissujen päällimmäisenä ajatuksena on yhdessä oleminen, kuuluisa merimieshengen ylläpito, merimiestaitojen oppiminen ja kertaaminen sekä tietysti kohteesta riippumatta tutustuminen mereen ja vallitsevaan kulttuuriin. Alun perin ehkä tärkein syy purjevenereissujen toteuttamiselle oli liiton ajatus saada merivartiosta työskenteleville henkilöille meripuolen toimintaa, kaikki eivät kuitenkaan ole töissä merellisessä ympäristössä. Esim. rankan rajatarkastustyön tekijät Helsingin rajatarkastusosastossa.

Vuoden 2011 purjehdusmatka

Tänä vuonna menttiin taas innolla Adrianmeren kirkkaisiin vesiin ja merellisistä maisemistaan rikkaalle Kroatian alueelle. Kysyntä reissulle oli hurjaa. Matkalle halukkaita lähtijöitä oli parhaimmillaan reilusti yli kaksikymmentä. Valitettavasti jouduimme kuitenkin rajaamaan mukaan pääsevät kahden purjeveneen majoitustilojen mukaan (9+9).

Purjehdusreissun toteutuminen tälle vuodelle ei ollut itsestään selvyys. Merivartioliiton hallitukselle tuotiin esille, että jäsenkyselyitä perinteisestä Kroatian purjehdusreissusta oli tullut lukuisasti. Liitto halusi esittelyn jälkeen järjestää reissun sekä tukea reissua merkittävästi. Pääjärjestäjäksi pyydettiin Pekka Salonen Suomenlahdelta. Salosen mainittavimpia meriitejä "alalta" ovat jollakilpailun voittaminen neonpunaisessa purjehdusasussa Keurusselällä vuonna 1990.

Reissun kippareiksi valittiin Samppa Mattila sekä Pekka Salonen. Veneet päätettiin vuokrata suoraan Ultra Sailing

Charter yritykseltä vuoden 2009 hyvien kokemusten perusteella. Näin emme myöskään joutuneet maksamaan erillisille välikäsilä kun järjestimme matkan itse. Koimme aikaisemman yhteistyön suomalaisen SunSailing Charter firman kanssa epämiellyttäväksi.

Kroatian Biogradin sekä Splitin alue olivat tulleet tutuiksi, joten nyt sitten päätimme aloittaa ja lopettaa reissun Dubrovniin. Suunnitteluissa heräsi myös idea vierailusta Montenegroon. "Sehän olisi siinä vieressä". Päätimme toteuttaa sen mikäli olosuhteen (lähinnä tuuli) sen sallisi. Montenegro maana olisi kaikille uusi lomakohde ja taatusti mielenkiintoinen vierailu. Tietysti rajamiehiä kiinnostavat rajat ja "rajamuodollisuudet" jopa lomalla.

Toteutus 2011

Jotta purjehdusmatkat voidaan toteuttaa, on sen edellytys liiton rahallinen tuki. Tällä reissulla Merivartioliitto tuki purjehdusmatkaa osallistumalla veneiden vuokrakustannuksiin.

Jokainen matkaan lähtijä vastasi itse ohjeiden mukaan lentolippunsa hankinnasta ja näin ollen pystyi itse vaikuttamaan matkan hintaan riippuen mitä yhtiötä käytti ja aikaa jolloin lipun varasi.

Lentolippuihin, veneen vuokraan, kuluihin ja venekassaan jokainen matkaan lähtenyt joutui maksamaan yhteensä noin 550 euroa. Tämä hinta /lähtijä sisälsi periaatteessa kaiken tarvittavan seitsemän vuorokauden reissulle, paitsi illalliset ja elämän veneiden ulkopuolella. Ne jokainen maksoi itse.

Matkalle lähtijöiksi varmistautui 18 henkilöä; Samppa Mattila, Pekka Salonen, Markku Häggman, Mika Ahonen, Mika Ojala, Ari-Ville Syrenius, Tommy Håkans, Antti Veijo, Teemu Salminen, Tommi Ihonen, Bertil Nygård, Patrik Neem, Karri Träskelin, Eero Ahonen, Pekka Seppänen, Toni Palomäki, Jukka- Pekka Ahlberg sekä Lauri Roiha. Osallistujat ovat Suomenlahdelta, Länsi-Suomesta ja Vartiolentolaivueesta. Eräs muuten varma osallistuja joutui perumaan osallistumisensa viimehetkellä, koska hänen tuulet puhalsivat vain Delhiin.

Tätä reissua varten ja kunnioittaaksemme purjehdusreissujen historiaa päätimme hankkia lähtijöille merimiesperinneasun. Kokonaisuudesta tuli näyttävä ja "hauska" noudattaen merimieshenkeä. Paitoihin painatettiin Merivartioliiton logo ja sen alle paidan omistajan nimi. Selkäpuolelle painatettiin purjehdusreissut missä kyseinen paidanomistaja on ollut purjehtimassa Merivartioliiton mukana. Merivartioliitto tuki paitojen hankintaa sadalla eurolla. Perinneasun hankinnasta iso kiitos Latelle.

Kun matkalle lähtijät, lennot ja veneiden vuokraus olivat ns. pulkassa, oli tärkeän

suunnittelukokouksen aika. Suunnittelukokous pidettiin maaliskuussa Helsingissä. Paikalla oli joiden kesken tutustuttiin karttaan ja pohdittiin "purjehdus legien" pituuksia sekä tulevia Montenegron rajamuodollisuuksiakin. Lisäksi reissua suunniteltiin runsaasti sähköpostin ja Facebookin välityksellä. Myös erilliset muut tehtävät purjeveneillä jaettiin etukäteen jo suunnitteluvaiheessa. Kuten Mika – kokki, Toni – Drinks tai Tommi Ihonen – Trainee. Tieto omasta tehtävästä reissulla helpotti jokaisen omaa valmistautumista matkaan.

Näillä eväillä mentiin kohti Kroatian aaltoja. Seuraavaksi seuraa päiväkohtainen eri henkilöiden kirjoittama matkakertomus. VJETAR DOLJE!

Päivä 1
Perjantai 13.05.2011
Aurinkoista ja pilvetön taivas
Dubrovnik

Kaikki saapuivat Dubrovnikin areenalle perjantaina pienissä ryhmissä mykistyneinä lämpötilasta sekä Kroatiasta. Joku oli jo osittain alueelta kesäasuntoakin. Joillakin oli ongelmia lehtojen myöhästelyn takia jo rakkaalla Helsinki-Vantaalla. (Suorat lennot olivat viisaampia valintoja). Kaikki pitivät "hintatasosta" mutta silti huomasimme reissun aikana että rahaa kuluu. Joukkomme 18 purjehtijaa saimme kuitenkin illan tunteina onnellisesti kokoon. Olimme sopineet ennakolta tapaamispaikan keskustaan. Dubrovnikin lentokenttä sijaitsee noin 45 min ajomatkan päässä keskustasta. Julkiset yhteydet (lentokenttädösa) toimi kuitenkin meille hienosti. Dubrovnikissa oli jo selkeästi kesän sesonki alkanut. Matkailijoita, monenlaisia vaeltelee pitkin kaupungin pikkukatuja. Myös meidän erottuva ryhmämme hankki

majoituksia ja tutustui erilaisiin nähtävyyksiin. Osa oli tehnyt varauksen hotelliin ja osa luotti perimätietoon helposta ja edullisesta "Bed and breakfast" -tyylisestä majoituksesta. Kaupungissa riittää majoituskapasiteettia ja vuokrahuoneita. Illalla kokoonnuimme suunnittelemaan lauantaipäivän strategiaa sekä tietysti halusimme nähdä Suomen välirämatin Venäjää vastaan. Sopiva ravintola löydettiin, josta saimme illalla arvostusta ja yhden kipeän selän. Illalla ei oltu köyhiä.

Veneitä saisi venevuokrafirman (Ultra Sailing) mukaan mennä aamulla tiedustelemaan noin klo 12.00.

Päivä 2
Lauantai 14.05.2011
Aurinkoista ja pilvetön taivas sekä heikkoja tuulta
Dubrovnik keskustasta – Marina
Kastela (Kastelan kylä)

Ensimmäinen aamu Dubrovnikissa alkoi aikaisin, sillä olihan osaston kerittävä satamaan kuittaamaan veneet. Miehet olivat ilmeisen väsyneitä, juhlittuaan Suomen saavuttamaa finaaliapaikkaa jääkiekon MM-kisoissa, osa pitempään ja osa vielä pitempään.

Osasto saatiin kuitenkin kasaan aika-aulun mukaisesti jo aamupalan aikana, jossa suunniteltiin siirtymistä venesatamaan. Ensimmäinen partio otti alleen taksin ja suuntasi paikalliseen markettiin hankkimaan veneisiin muonavarannot tuleville päville. Loppuosasto pääsi tutustumaan paikalliseen joukkoliikenteeseen. Eli rinkat selkään ja ukot bussilla kohti satamaa. Sanomattakin lienee selvää, että väsymys, kuumuus ja täysi bussi vaativat miehistä veronsa. Paikallisliikenteen bussissa kun ei tuota ilmastointia ollut. Mutta muistelu eilisillan matsin ilmaveivistä, kuitenkin auttoi jaksamaan bussimatkan.

Satamaan siis päästiin kunnialla. Mutta vastoinikäymiset jatkuivat. Ennen matkaa oli vuokrausyrityksen kanssa erikseen sovittu, että saisimme veneet käyttöön poikkeuksellisesti jo klo 12, mutta jossain oli nyt ilmeisesti käynyt informaatiokatkos, koska tällaisesta ei ollut virkailijalla tietoa.

Osaston johtaja P. Salonen kuitenkin alkoi selvittää tilannetta, muun osaston siirtyessä satamaravintolaan nauttimaan lounasta. Edelleen keskusteluissa vilisi viittauksia aiemmin mainittuun ilmaveiviin. Tässä vaiheessa myös viimeisimmät matkalaiset ilmoittautuivat osastoon.

Asiat saatiin lutviutumaan ja veneet saatiin noin klo 16. Saman tien ukot veneisiin ja kohti ulappaa.

Suunnitelma oli lähteä kohti etelää, Kroatian Cavtatin kaupunkiin, josta jatketaisiin edelleen Montenegroon seuraavana päivänä. Iltasella saavuttiin melkein tuuletomalta mereltä Cavtatin kaupunkiin, johon jätiin yöksi.

Tuskin oli ehditty veneet kiinnittää laituriin, kun jo paikallinen ravintoloitsija saapui rantaan ja tarjosi paikallista virvoketta. Osan mielestä mitä suurinta herkkua, osa oli hieman eri mieltä tästä paikallisesta nautintoaineesta. Kuitenkin niin maukasta, ilmeisesti, että ravintoloitsija sai 18 suomalaista veneilijää asiakkaakseen. Eli illalliselle herran ravintolaan.

Tässä vaiheessa matkaa suurin osa oli jo melkoisen väsyneitä, joten tuhdin illallisen jälkeen siirryttiin veneille, ja pikkuhiljaa kukin vuorollaan kannen alle sahaamaan. Huomenna on taas uusi päivä.

Päivä 3

Sunnuntai 15.05.2011

Aurinkoista ja puolipilvistä sekä tuulta kaakosta noin 8m/s

Cavtatin kaupunki (Kroatia) – Kotorin kaupunki (Montenegro)

Aamusella taas ajoissa ylös, että päästään jatkamaan matkaa kohti Montenegroa. Ensin aamiainen veneessä, rajamuo-
dollisuudet satamassa, niin päästäisiin jatkamaan matkaa. Aamulla venekunnissa liikkui huhuja paikalla käyneistä perämootorivarkaista, nämä huhut osoittautuivat kuitenkin perättömiksi.

Veneiden kipparit siirtyivät venepaperei-

den ja miehistöjen passien kera paikallisen viranomaisen toimistoon. Sieltä joka ukko sai passiinsa leiman ja sitten oltiinkin valmiit jatkamaan kohti Kotoria, Montenegroa.

Tuulet eivät olleet myötäisiä. Merenkäyntiä oli myös jonkin verran ja osalla miehistöstä tämä vaikutti elimistön toimintaan. Mutta tulihan kalojakin siten ruokittua. Kroatian rannikko näytti mereltä katsottuna melkoisen vakuuttavalta ja jylhältä. Sinnikkäästi purjeilla mentiin vastaiseen niin paljon kuin suinkin pystyi. Ilmapiiri oli hyvä ja miehistöt alkoivat todella nauttia Välimeren rannikon tarjoamista maisemista ja ilmastosta.

Pian jo saavuttiin Kotorin lahteen ja paahtavan kuumuuden rasittamat miehet kaipasivat virkistystä.

Ei muuta kun kone seis ja halukkaat pulahtamaan mereen. Ja tepsihän tuo, enää ei kuumottanut lainkaan. Matka jatkui kohti lahdenpohjaa, Kotorin kaupunkia.

Kun kaupunkiin saavuttiin, ensimmäisenä luonnollisesti rajatarkastukseen suorittamaan muodollisuudet. Kukaan ei onneksi joutunut toisen linjan tarkastukseen, vaan joka ukolle taas leima passiin ja maahan. Seuraavaksi metsästämään laituripaikkaa kipoille. Löytyihän sellaiset molemmille ja jopa vierekkäin. Montenegro taisi olla joka miehelle uusi tuttavuus, mutta taatusti positiivinen sellainen. Ihmiset olivat erittäin ystävällisiä ja kaupungit olivat siistissä kunnossa. Rahayksikkönäkin oli tuttu ja turvallinen euro, joten se helpotti hintatason pohtimista, joka oli todella edullinen.

Osaston ollessa täynnä isänmaallisia urheiluihmiä, seuraavaksi huolenaiheeksi tuli missä nähdään iltainen hegemoniakamppailu Suomi-Ruotsi. Osastosta irtaantui tiedusteluryhmä tavoitteenaan selvittää missä mainittu ottelu voitaisiin nähdä. Pian selville saatiin paikka jossa mahdollisesti matsi näkyisi. Mutta ensin hoidettiin ravintolaruokailu ja laituripaikan maksut kuntoon.

Iltasella sitten lähdettiin paikalliseen ravintolaan, jossa tämä peli kuulemma näkyisi. Paikalliset seurasivat kuitenkin "oman pojan" Novak Djokovicin suorituksia massakentillä. Eivät olleet ennen tainneet mistään jääkiekosta mitään kuulleetkaan. Osaston puhejudon taitajat kuitenkin onnistuivat puhumaan henkilökunnan ympäri, liekö lupaukset myynnin moninkertaistumisesta tehneet tehtävänsä. Eli peli ruudulle ja miehet järsimään kynsiä jännityksestä.

Ja Taivas Varjele mikä sieltä tuli. Mes-
taruus Suomelle jo toistamiseen parinkymmenen vuoden sisään. Luonnollisesti tätä juhlittiin näytävästi ja paikallisille ei jäänyt epäselväksi kuka voitti. Eräiden silminnäkijäläusuntojen mukaan paikalla olisi ollut myös ruotsalaisia katsojia pelin alkuvaiheessa, mutta tämä havainto jäi

varmistamatta. Suomen mestaruudelle nostettiin siis malja omin voimin ja voitosta otettiin ilo irti oikein kunnolla. Miehistö hiipi kukin omalla aikataulullaan kannen alle, osa myöhemmin, osa vielä myöhemmin. Ja taatusti joka jätkä olisi seuraavana aamuna väsynyt, mutta ei se haitannut. Olihan Suomi uusi maailmanmestari 2011.

Päivä 4

Maanantai 16.05.2011

Pilvistä sekä tihku- ja kaatosadetta, myös puuskaista vuoristotuulta

Kotorin kaupunki (Montenegro)
– Herzeg Novi (Montenegro)

Suomen jääkiekon maailmanmestaruus tuntuu vieläkin epätodelliselta. Aamu lähti kuitenkin käyntiin tutustumalla Kotoria ympäröiviin vuorelle nouseviin muureihin ja linnakkeisiin. Pakattiin juomaa ja evästä mukaan ja nokka ylös kohti Linnaketta.

Maisemat olivat näyttävät vaikkakin välistä kaatosateesta märät. Paikalla on täytynyt olla joskus melkoisen iso linnoitus ja linna. Saavuttuamme linnakkeelta ohjelmassa oli vielä ruoka sekä matkapahoinvointitablettien ostos Kotorista, koska joillakin

meinas olla merisairautta edellisen päivän maininkien takia.

Ostokset tehtyämme suuntasimme veneitten nokat kohti Montenegrossa sijaitsevaa Herzeg Novia. Matka Kotorista Herzeg Noviin mentiin todella vauhdikkaasti purjeilla ympärillä olevien vuorien puuskaisten tuulien ansiosta. Paluumatka

Kroatiaan oli alkanut.

Ilmapäivällä saavuttuamme Herzeg Noviin parkkeerattiin veneet aallonmurtajalle ja aloitimme ruoan teon veneillä, sekä tiedustelijat lähetettiin matkaan etsimään kahvilaa jossa olisi toimiva Internet yhteys, jotta voisimme katsoa jääkiekon MM-kisojen juhlia kauppatorilta. Löydettyämme sopivan kahvilan internet yhteydellä, mentiin porukalla katsomaan Laten "tohatsu" kannettavan kautta suoraa lähetystä Helsingin kauppatorin MM-juhlista.

Päivä 5

Tiistai 17.05.2011

Pilvistä ja aurinkoista sekä heikkoa tuulta
Herzeg Novin kaupunki
(Montenegro) – Suduradin
kylä (Kroatia)

Aamu lähti käyntiin kunnon veneamupallalla seiskan –kasin pintaan, jonka jälkeen käänsimme veneiden nokat kohti Montenegrossa sijaitsevaa Zelenikaa, jossa hoidimme rajamuodollisuudet pois. Rajatarkastusten jälkeen laskimme keltaisen lipun saalingista (merkki rajamuodollisuuksista). Sen jälkeen taas nokka kohti Kroatian Cavtatia hoitamaan Kroatian puolen rajamuodollisuudet, johon saavuttiin koneilla iltapäivällä.

Rajamuodollisuudet sujuivat erittäin jouhevasti. Cavtatin jälkeen suuntasimme heikossa tuulella kohti Lopudin saarta ja siellä sijaitsevaa kylää. Tarkoituksena oli purjehtia matkalla kilpaa mutta pian totesimme, että

haluamme päästä perillekin. S/y Parijan johtaessa kisaa tuuli oli olematon. Matkalla kävimme vielä rantautumassa eräälle uimarannalle Dinghylla, joka sijaitsi erittäin hienossa rauhallisessa ja suojaisessa lahdessa lähellä Lopudia. Ankuroituneena lahdessa myös lounastimme veneessä.

Päästessämme iltahämärissä Lopudiin ja etsiessämme veneille paikkaa paikalliset eivät päästäneet meitä laituriin, joten ei auttanut kuin etsiä toinen paikka yöpymiselle. Seuraavaksi yöpaikaksi valittiin Dubrovnikin luoteispuolella sijaitseva Sipanin saarella oleva Suduradin kalastajakylä, johon pääsimme iltahämärissä yöksi.

Illalla hoksattiin toisessa veneessä potkurivaurio, jonka oli aiheuttanut satamalaiturin pohjassa oleva köysi, mutta onneksi

kyseinen vika ei haitannut matkantekoa. Illalla kaikki olivat rätiväsyneitä pitkän päivän vuoksi, joten nukkumaan mentiin tosi aikaisin.

Päivä 6

Keskiviikko 18.05.2011

Aurinkoista ja pilvistä sekä heikkoa tuulta
Suduradin kalastajakylä -
Korculan kaupunki ja saari

Aamulla starttasimme kohti Korculan saarta, jossa sijaitsee samanniminen kaupunki, jota jotkut ovat joskus sanoneet myös pikku-Dubrovnikiksi. S/y Parijan miehistössä oli havaittavissa pientä jännitystä, koska ei ollut vielä täyttä varmuutta, oliko edellisenä iltana tapahtunut potkurin ja

köyden kohtaaminen aiheuttanut vaurioita akselin läpivientiin. Veneeseen ei kuitenkaan tulvinut vettä koneiden käynnistyttyä ja muitakaan ongelmia ei ollut havaittavissa. S/y Parija ei pienistä hätkähtänyt.

Päästyämme ulos satamasta S/y Parijan miehistö nosti purjeet ja purjehdimme Mljetin saaren itäpuolelta luoteeseen. S/y tai ehkäpä kuitenkin M/y Proizd miehistöineen ei vaivautunut purjehtimaan, vaan ajoi pakoputki punaisena kohti Korculaa. S/y Parijan matka eteni hitaasti heikosta tuulesta johtuen, mutta yhtäkkiä luoteistuuli voimistui ja saimme hieman vauhtia veneeseemme. Tuulen voimistuminen huomattiin myös messissä, jossa veneen päällystöstä oli ruokailemassa. Veneen kalistuesssa yllättäen kannen alta kuului astioiden kilinää voimasanojen saattelemana.

Lopulta mekin jouduimme antamaan periksi ja käynnistämään koneet, koska matkaa oli aikamoisesti jäljellä ja etelästä nouseva raju ukkoskuuro näytti saavan meidät kiinni. Ukkosrintama lähestyi uhkaavasti ja sen etenemisen saattoi nähdä lähestyvänä vesiseinänä. Ukkosen voima kuitenkin hiipui ennen kuin se saavutti

meidät ja saavuimme Korculan kaupunkiin tynnessä säässä ja kohtuullisen kuivana. M/y Proizdin miehistö oli jo varannut meille laituripaikan vierasvenesatamasta ja käynyt tekemässä pöytävarauksen läheiseen ravintolaan.

Korculan vierasvenesatamassa oli parhaat olosuhteet veneilijälle koko matkan aikana. Niissä muutamassa aikaisemmassa satamassa, missä olisi ollut vessa tai suihku, ne olivat "korjattavana". Kyllä kuuma suihku voi tuntua ylellisyydeltä, vaikkakin köydestä roikkuminen liikkuvan veneen perässä Adrianmerellä on myös

kokemisen arvoinen asia.

Illan ruokailu tapahtui upealla ranta-kadulla sijaitsevassa ravintolassa, jonka terassin pöydistä oli näkymä suoraan merelle. Samalla vietettiin S/y Proizdin kipparin epävirallista syntymäpäivää. Ruokailun jälkeen siirryimme Korculan vanhankaupungin länsipuolella olevalle lahdelta kuulemaan merimiestarinoita.

Edellisen reissun konkarit muistelivat, kun raju ukkonen tuulineen oli noussut mantereelta ja melkein niputti kaikki ankurissa olleet veneet lahden pohjukkaan. Olipa naapurin vene noussut samassa rytäkässä porukkamme veneen kannelle ja vaurioittanut sitä. Muistelojen jälkeen ilta jatkui paikallisissa soittoruokaloissa, josta miehistöt palailivat pienissä ryhmissä takaisin veneille. Yksi ryhmä oli päättänyt käydä vielä kuutamouinnilla ennen veneeseen palaamista. Eräs uimareista tutustuikin lähemmin yhteen monista Adrianmeren merisiileistä ja tätä kirjoittaessa osa siitä kulkee edelleen hänen kämmenpohjassaan.

Päivä 7

Torstai 19.05.2011

Pilvistä ja aurinkoista sekä heikkoa ja vaihtelevaa tuulta
Korculan kaupunki ja saari –
Sobran kylä

Seuraavana aamuna osa S/y Parijan miehistöstä vuokrasi skootterit ja tutustui Korculan kaupungin lähialueeseen. Rantaan jääneet kiertelivät Korculan vanhaa kaupunkia. Kaupunki oli olemukseltaan ja ulkonäöltään hyvinkin sanakaltainen Dubrovnikin kanssa, joten vertaaminen

siihen on oikeutettu. Joidenkin lähteiden (ilmeisesti paikallisten) mukaan kuuluisa tutkimusmatkailija Marco Polo syntyi Korculassa ja siellä sijaitseekin hänen oletettu synnyinkotinsa. Kaupunki huokuu historiaa ja siellä on ollut asutusta kivikaudesta lähtien. Kaupungin murit on rakennettu jo 1200 luvulla, joskin siitä on enää vain vähän jäljellä.

Lopulta Parija starttasi muutaman tunnin Proizdin perään. Matkan päämääränä oli pieni Sobran kylä Mljetin saarella. Koska Proizd oli päässyt lähtemään hieman aikaisemmin, he olivat päättäneet käydä Mljetin saaren pohjoisosassa sijaitsevalla luonnonsuojelualueella.

Kerrankin näytti sille, että saisimme tehdä matkaa myötätuulessa, vaikkakaan tuulen voimakkuus ei ollut kummoinen. Nostimme mukamme olleen genaakkeripurjeen, jonka säilytyspussia oli tähän saakka käytetty alustana ottaessamme aurinkoa veneen kannella. Purje on tarkoitettu sivumyötäiseen tuuleen, mutta emme saaneet siitä heikossa tuulesta mitään hyötyä, joten palautimme sen alkuperäiseen käyttöönsä. Matka eteni hiljaseen lipuen kohti kaakkoa. Loppumatkasta joutuimme ottamaan taas koneet avuksi, jottei pimeä pääsisi yllättämään.

Lähestyessämme Sobran laituriipaikkaa, näimme miten rantaan juoksi mies ottamaan köysiä vastaan. Luulimme tietysti, että hän olisi satamakapteeni kuten muuallakin, mutta hän olikin rannassa sijaitsevan ravintolan omistaja. Parkkeerasimme molemmat veneemme käytännössä hänen terassiinsa kiinni.

Sobran kylässä ei ollut muutaman talon lisäksi kuin kaksi ravintolaa vierekkäin, joista aktiivisempi ravintoloitsija sai meidät asiakkaakseen. Illan aikana seurueemme päätti tilata kannullisen sangriaa, mutta koska tarjoilijamme ei tiennyt mitä se oli, meni Proizin kokki tekemään kyseisen espanjalaisen janojuoman ravintolasta löytävistä aineksista. Aivan kaikkea tarpeellista ei löytynyt, mutta ihan kelpoista siitä tuli ja sen voi todistaa vieressämme kiinnittyneenä ollut espanjalainen venekunta.

Päivä 8

Perjantai 20.05.2011

Aurinkoista +26 c ja kaakkoistuulta 1-3m/s

Sobran kylä Mljetin saari –
Dubrovnik (Marina Kastela)

Aamulla matkamme jatkui merelle noin klo 10. Sitä ennen söimme paikallisessa rantaravintolassa maukkaan aamupalan. Tosin sen valmistus kesti meidän 18 seilorin porukalle tovin. Osasy saattoi olla myös edellisen illan tiskivuoret. Sillä söimmehän siellä maukkaan illallisen paikallisherkkuihin.

Merellä teimme välittömän aamu-uintipysähdyksen. Vesi olikin viikon aikana lämmennyt jo huomattavasti. Etenkin pintavesi, ollen reilusti päälle 20 astetta. Uinnin jälkeen suuntasimme Mljetin saaren kaakkoiskärjessä olevan niemen toiselle puolelle, mikä osoittautuikin oivaksi valinnaksi sillä paikassa oli hieno saaren sisään ulottuva lahti uimarantoinen. Ankkuroimme veneet ja kävimme jollilla rannalla. Paikalliset ihmettelivät, sillä rannalla pelattiin pesäpalloa kun odottelimme tuulen henkäyksiä merelle.

Lupudin saari oli melkein kosketusetäisyydellä parpuurin puolella kun suuntasimme kohden Dubrovnikia. Eero havaitsi tarkoilla silmillään kiinnostavia luolia saaren jylhässä profiilissa. Hetken pohdittuamme ajoimme aivan rantaan. Tiputimme jollan vesille ja porukka katosi tutustumaan luolan antimisiin. Olihan keli aivan tynni. Ankkurivahdit säikäytti saaren jonkin muun luolan kätöistä

ajava nopea kumivene. Se ei ollutkaan sukeltamisen valvontavene kuten pohdimme. (Laitesukeltamisista valvotaan Kroatiaassa tarkkaan). Ajaja oli paikallinen sukeltajakalastaja. Osa saaliskaloista roikkui vyöllä. Sukellusta emme reissulla harrastaneet vaikka osa sitäkin pohti. Snorklausta kyllä.

Tässä vaiheessa reissua vihdoinkin näimme delfiinit. Niitä olikin sitten useampi parvi. Oli hienoa seurata veneellä niiden liikkumista ryhmissä ja kuinka he pitivät esiintymisestä veneen vierellä. Saimme myös varsin hyviä kuvia. Delfiinit matkasivat kanssamme kohti Dubrovnikia kunnes katosivat seuraaville turisteille.

Tälle päivälle emme saaneet tuulta. Päätimme ajaa jo illaksi veneen kotisatamaan Kastelaan. Satamassa oli hoidettava toisen ja viimeisen kerran veneen tankkaus. Kotisatama on erittäin hieno suojaisa satama palveluineen mutta veneet pitää vääntää varovasti erittäin tiukkaan "parkkipaikkaan".

Reissumme varsinainen päätösillallinen ja illanistujaiset vietettiin sekä rantaravintolassa, että veneillä nautiskellen lämpöisestä illasta. Analysoimme mennyttä viikkoa, reissulla tapahtuneita positiivisia ja negatiivisia asioita, reissun toteutusajan kohtaa ja seiloreiden erilaisia näkemyksiä. Keskustelu oli pitkä.

Huomenna alkaisi osalla matka kohti kotia ja loppuilla Bosniaan. Matka oli ollut pitkä ja raskaskin mutta kovin antoisa ja varmasti unohtumaton.

löytynyt suuria yllätyksiä. Toinen venekunta sai vielä osan vakuuden poistosta (100e) takaisin.

Edellisen illan illallinen sekä päätösjuhlat venyivät yllättävästi pikkutunneille. Hauskaa oli luonnollisesti. Lauantaina osa porukasta S/Proizin kippari mukaan lukien (+3) lähti kohti

Päivä 10

Sunnuntai 22.05.2011

Dubrovnik – Helsinki

Viimeisenä aamuna mattimyöhäiset saivat vielä hankittua pakolliset matkamuistot ja tuliaiset kotiin viemisiksi. Iltapäivällä suunnistimme bussilla kimpsuinemme ja

Päivä 9

Lauantai 21.05.2011

Aurinkoista ja kuumaa

Marina Kastela Dubrovnik

Reissu loppui. Veneet vuokrataan käytännön mukaisesti la-la. Päivä alkoi veneiden luovutuksella Dubrovnikin kotisatamassa. Meille riitti omien tavaroiden siivous ja siirto bussipysäkeille. Loppusiivous kuului hintaan. Lisäksi vuokrafirmasta ostettu vakuuden poisto takasi, ettei veneiden luovutuksissa

Suomea ja osa jäi suunnitellusti Dubrovnikiin vielä yhdeksi yöksi. Majointu löytyi jälleen Dubrovnikin vanhan kaupungin "Söbe" majoituksista pikkurahalla. Kroatiaan jääneellä porukalla oli tarkoitus nimittäin nähdä lähitienoota vielä hieman enemmän. Paikalliselta autovuokraamolta vuokrattiin kaksi avo-autoa ja turnee pääsi jatkumaan. Dubrovnikista matka jatkui huimissa maisemissa Bosnian Trebinjeen ja sieltä edelleen Montenegron Herceg Noviin. Herceg Novin illallisen jälkeen matka jatkui takaisin Dubrovnikiin. Uskomatonta, miten maisemat muuttuivat heti saavut-

kampsuinemme lentokentälle. Väsyneet ja kaikkensa antaneet sekä auringossa ja meri-ilmassa ahavoituneet taistelijat pääsivät ehjin nahoin kotiin. Upea reissu, jälleen kerran, kuulemiini Kroatia! Viimeisetkin aloittivat kotimatkan, mikä meni kaikilla hienosti.

Loppupuhe

Matka Kroatiaan oli taas kerran ikimuistoinen ja omalla tavallaan erilainen verrattuna aikaisempiin matkoihin Adrianmerelle. Matkalla oli paljon asioita, jotka jäivät erityisesti mieleen. Lopuksi näistä vielä mainittakoon Suomen toinen lätkämaailmanmestaruus, purjehtiminen Montenegroon, delfiinit, reissun edullinen hinta ja paluu Korculan kaupunkiin + synttärarit. Negatiivisena asiana mainittakoon yllättävät epäselvyydet veneiden vuokraustilanteesta Ultra Sailing firman kanssa, veneiden pitkaisen rapistunut kunto ja vallinneet varsin heikot tuulet. Lopuksi voisin todeta että palaamme paikalle varmaankin yhden välivuoden jälkeen.

Kiitos Merivartioliitolle ja jäsenille, että matkat ovat olleet mahdollisia toteuttaa.

Ensi kesänä taidamme taas käydä Saaristomerellä, tai Tallinnassa, Kreikassa, Turkissa... Kuka tietää...

**TOHMAJÄRVEN
MATKAPALVELU**
Kauppakatu 7
82600 TOHMAJÄRVI
Puhelin 013-622 643

Pielisen Kiinteistöhuolto Oy

Nurmes
p. 0400 673 291

Hyvää Joulua!

**BLACK
CHANCE**

Tuula Siimes
Rovastintie 31, 49270
PYHTÄÄ
040 841 5532
e-mail:tuula.siimes@kympp.net

Konevuokraamo CRAMO

Torangintaival 3, Kuusamo, puh. 010 661 3150
Kettukalliontie 19, Kajaani, puh. 010 661 3800

Turvallista Joulua!

VARTIOINTI TANSKANEN OY

Teollisuuskatu 15, 80100 Joensuu
Päivystys 013 255 522

LVI-Kuusamo Oy

Airotie 4 G, Kuusamo
p. 08 851 4056

nestor
cables

TASKMAN OY

taskman.oy@gmail.com

**LAATUTUOTTEET METSÄSTYKSEEN,
KALASTUKSEEN JA LUONNOSSA LIIKKUMISEEN**

ERÄ+JOENSUU
www.jokiera.fi

Länsiviitta 2, 80110 Joensuu P. 044 764 6309
www.jokiera.fi

Päivin Jalkaterapia Tmi

Pikkuuymyränkatu 14 B 4, Hamina
p.044 270 1102

rajaseudun kala

Metsätähdentie 13, 82360 Onkamo
www.rajaseudunkala.fi

Jari Mässeli Ky

Kirkontie 464 B, Virolahti
p. 0400 589 180

Muovitehdas ABSO Oy

Kuljettajankatu 7-9, 20780 Kaarina
Puh. 02 284 4700

Hyvää Joulua!

Kuusamon Suurpetokeskus Oy

Keronrannantie 31, Kuusamo
Puh. 08 861 713

Kivimantsi Oy

Kalevalantie 50 A 6, Ilomantsi
p. 0400 175 898

Kuhmon Eko-Kala Oy

Järveläntie 135, Kuhmo
p. 08 656 565

Kuusamo viranomaiskiekon Pohjois-Suomen mestariksi

Tiistaina Oulun Linnanmaalla pelattiin Pohjois-Suomen viranomaisille tarkoitettu jääkiekkoturnaus. Valtakunnallista turnausta on pelattu jo muutaman vuoden ajan Turussa, mutta nyt pelattu oli laatuaan ensimmäinen pohjoisessa.

Turnaukseen osallistui kuusi joukkuetta, jotka pääsääntöisesti koostui palomiehistä, poliiseista ja rajavartiostoista. Kuusamon joukkue, joka paikallisesti myös PaPoRa:na tunnetaan, oli sekoitus noista kaikista. Pelit pelattiin kahdessa lohossa, joiden jälkeen jatkettiin suoraan sijoitusotteluilla.

Kuusamon ensimmäinen peli oli Oulun Poliisia vastaan, joka oli edellisessä pelissä kukistanut Lapin joukkueen 6-0. Peli oli tuoreilla jaloilla liikkuneiden kuusamolaisten hallintaa, ja voitto kirjattiinkin Kuusamolle 7-1 lukemin. Jäänajon jälkeen oli vastassa Lappi, joka yllätti hieman löysästi pelanneen kuusamolaisryhmän hyvällä liikkeellä. Tasainen peli päättyikin Lapin 6-4 voittoon, ja näin ollen Kuusamo eteni loppuotteluun maalieron turvin. Finaalissa vastaan asettui Jokilaakson joukkue, joka koostui palomiehistä Raahen ja Ylivieskan seudulta. Jokilaakso voitti lohkon, jossa pelasivat myös Oulun palomiesten ja Kainuun joukkueet.

Kuusamo hallitsi peliä hienokseltaan, mutta tiukoja tilanteita nähtiin kentän molemmissa päissä. Ensierän jälkeen tilanne oli kuttavasti 1-1. Toisessa erässä Kuusamo jatkoi vahvaa otettaan, ja kun vastustaja alkoi hieman hyytymään, alkoivat myös numerot taululla muuttua. Loppusummerin soitua pääsivät kuusamolaiset tuulettaamaan turnausvoittoa 7-1 lukemin.

Oulun palomiesten järjestämä turnaus oli kaikin puolin onnistunut, sillä pelien lomassa eri puolilta Pohjois-Suomea olevat erialojen viranomaiset pääsivät vaihtamaan kuulumisia ja tutustumaan hieman toisiinsa. Tämän tyyppisellä alueellisella turnauksella on sijansa, sillä pohjoisesta katsottuna Turkuun on pitkä ja kulkuyhteyksiltään haastava matka. Tapahtumana turnaus oli onnistunut ja sen myötä siitä on tarkoitus tehdä jokavuotinen. Itse pelit pelattiin hyvässä hengessä ja ne olivat erittäin siistejä.

Kuusamon voittajajoukkueessa pelasivat rajavartiostosta Jere Taipale (mv), Vesa-Pekka Moilanen, Petteri Määttä, Teemu Takalo sekä Tero Väisänen. Pelastuslaitokselta

Jaakko Kallunki, Timo Määttä ja Tuomo Määttä sekä poliiseista Jari Määttä, Sakari Ollila ja Vesa Timonen. Kuusamon joukkueen tehomiehenä palkittiin Tero Väisänen.

Loppujärjestys oli seuraavanlainen: 1.Kuusamo, 2.Jokilaakso, 3.Kainuu, 4.Oulun poliisi, 5.Lappi ja 6.Oulun palomiehet.

Monipuolista Energiapalvelua

SÄHKÖÄ + VETTÄ + LÄMPÖÄ

INERGIA OY

TUNTURIVERKKO OY | INARIN LAPIN VESI OY | INERGIA LÄMPÖ OY

www.inergia.fi

Seaportpolice Rotterdam

Hello my fellow crimefighters, my name is Gerard Lansbergen, and I am 48 years old. I work for the Dutch Seaport Police in Rotterdam. My rank is a first class policeofficer (four stripes) and I started this job in 1985, so as you can see , I'm quite experienced.

I live in a little town called Maassluis, 20 km outside Rotterdam, near the coast. Borderpatrolling is only a part of my duties, the main things are normal policework and supervision. I think borderpatrolling takes 30% of my work and it's a nice thing to do, especially when a big cruiser comes into the port of Rotterdam. My other tasks as a policeman deal with theft, drugs, alcohol, traffic, fighting neighbours and so on. So as you can see: a normal day at the office! In summertime I supervise fast boats on the big lakes and rivers in our area, this is for controlling people who are refreshing themselves on the water with jetskis, powerboats, sailingvessels, kitesurfers and swimming. This is also a nice part of my job, working with fast boats, people on vacation and wearing shorts, having a tan for free. It demands a different kind of attitude but I like it.

When working with my colleagues in the borderpatrol we go to the big freightvessels which are rolling into the port, we go on board and check the documents and search for irregularities, such as stowaways, illegal cargo and illegal personnel.

The stowaways we find on the ships are always taken to our policestation for photos and fingerprints, we try to find out which country they are from, mostly they don't have any documents with them and they don't speak. But after a while they are willing to give a statement. After this investigation we confirm the captain of the

ship that the stowaway is going back to the ship, the captain is always responsible for the return journey of these people. Sometimes it is not recommendable to send the stowaway back to the ship in which he arrived and then the shipowner has to make a decision of returning the stowaway by plane or by another vessel of the same company.

Sometimes we find the stowaways in the circumstances which are hard to describe, sometimes they are found dead. In wintertime it is harder for them because a normal voyage from the southern parts of Europe or northern Africa to the Netherlands takes several days in a direct line, but when the ship takes a course other than expected it can take weeks before the ship arrives in its final destination. All that time the stowaways are hidden in not heated places like empty containers or in the hold of the ship. A few years ago I found two stowaways on a container-carrier from Cassablanca Morocco, the hidingplace was an anchor store in front of the ship. The ship was on the sea for six days in an extremely cold weather. The two stowaways did not have any extra protection for them, only the clothes they were wearing, with a little bit of food and water for surviving... they did not make it, the bodies were lying on the ground, wound in a fetus position trying to keep each other warm. They were totally frozen.

Somethimes policework is satisfying and rewarding, but it is also a tough job when you must see the terror of the world. But then again it is like life :sometimes warm and nice and on the other hand cold and hard.

After more than 26 years you could say it is enough, try to find another job. But there is no other job compared with this, the colleagues, people you help and the material you work with, it makes you feel good and that is the most important thing for me. The salary is not so good but I can manage, compared with other jobs with weekend and nightshifts and also carrying a weapon, being a policeman is the worst paid job in the Netherlands.

Maybe that's why I'm reducing my working hours to 30 per week and in my spare time I study to become a history teacher, which is almost done, only my examination has to be approved, then I have finished my studies and can go and look for a part time job as a teacher in a highschool. Yes part time, because I'll never give up my job as a policeman, it has given me so much in 26 years and I've the feeling it could give me even more.

Policework is my life!

Rajaviesti -magazine is publishing in the following issues border guards, border polices and polices articles from all over the Europe. In those articles writers tell us about their work in our common Schengen-border.

TAKALAPIN POJAT

Kari Piirainen lukkoseppä puh. 040 589 4520
Markku Suonnansalo kylmälaitehuoltaja puh. 040 755 5245
Kari Virta puh. 040 173 4615

POSITIIVISTA ENERGIAA

PARIKKALAN VALO OY

www.parikkalanvalo.fi

Rauhallista Joulua! Konetyö Jauho Oy

Kiveläntie 17, Joutseno
Puh. 0400 557 680

Rakennuta unelmat todeksi!

Rautia R. Hallikainen Ky

Virojoentie 17 B, 49900 Virolahti
puh. (05) 741 0400, fax (05) 741 0410

ORIGINAL MASSAGE
Alli Helena Aspelund (Kajaanissa)
hieronnat • vyöhyketerapia • lymfaus • jalka- ja kasvohoidot
Kaikenikäisille!
Puh. 050 533 0293
Rentouttavaa Joulua!

TAKSIBUSSI Timo-Jussi Oy

Puh. 0500 373 950
82600 Tohmajärvi
timo.miettinen@timojussi.inet.fi

Hyvää Joulua! Imatran Puunsiirto Oy

Tuulikallionkatu 7, 55100 Imatra
Puh. 0400 558 512

Hangon kaupunki
Hangö stad
www.hanko.fi

Eristysliike Laihanen Oy

Viistokatu 5, Lappeenranta
Puh. 05 416 3705, 0400 570 041, 0400 658 379

- ★ Tehokas
- ★ Joustava
- ★ Palveleva

www.portofloviisa.fi

VARATTU

Hyvää Joulua! Pulkkasen Konepaja

Kuoliontie 5 D, Kuoliovaara
Puh. 08 857 110

HOLLMING OY

Rauhallista Joulua!
Rakennusliike
Purmonen Oy
Koskikatu 11 D 56, Joensuu
Puh. 013 126 636

Parikkalan kunta
Harjukuja 6, 59100 Parikkala
Puh. 0400 851 951
www.parikkala.fi

Hyvää JOULUA

Hyvin hoidettu metsä antaa omistajalleen lahjoja joulun jälkeenkin.
Stora Enso Metsä auttaa metsänomistajia huolehtimaan metsistään myös
alkavana vuonna. Tunnelmallista joulua ja tuottoisaa metsävuotta 2012!

Stora Enso Metsä
p. 02046 1478
www.storaensometsa.fi
www.facebook.com/StoraEnsoMetsa